Vechea himeră

După siarul spaniol *«Hoja oficial del Lunes»* (Foaia oficală de Luni), un chimist ar fi găsit mijlocul de a fabrica aur din mercur.

Unul din cele mai importante stabilimente bancare din Spania s'ar interesa de această descoperire şi ar fi gata să dea sprijinul său inventatorului, în cazul când noile experienţe ce se vor face în faţa unor tehnicieni, vor da rezultate satisfăcătoare.

Numai să nu fie o născocire toată informaţia aceasta...

Viitoare şampioană de patinaj

D-şoara Hilde Holovsky din Viena, de 14 ani, care a fost clasată a doua (după şampioana mondială Sonia Henie) la recentul concurs internaţional din Berlin.

Căsătoriţi de 75 şi de 60 de ani

Stânga: *Soţii Guckel din Wuppertal lângă Barmen, cari au serbat de curând a 75-a aniversare a căsătoriei lor.* — Dreapta: *Soţii Korhorr din Gmünd (Austria), amândoi în vârstă de 84 de ani, cu prilejul nunţii lor de diamant (60 de ani).*

Butoi viu

Un pădurar ungur, veşnic însetat, ajunsese să bea douăzeci şi opt litri de apă pe zi.

Nişte medici din Budapesta, informaţi de cazul acesta, se intresară, şi întreg corpul medical se puse să-l discute.

Băutorul de apă fu examinat şi i se prescrise un tratament, care dete rezultate destul de bune. Veşnicul însetat se mulţumeşte azi cu patrusprezece litri de apă pe zi.

...Cam atâta bere beau studenţii din München între orele 6 seara şi 1 dimineaţa.

Cauze şi efecte

Intr'un cerc de avocaţi parizieni se povesteau anecdote, evocându-se amintiri vechi.

Unul din maeştri pleda într'o zi cauza unui nenorocit, acuzat că ar fi sedus o fată:

— D-lor judecători, zise el, eu nu cunosc decât trei mijloace de seduceri: frumuseţea, inteligenţa sau banii. Frumuseţea? Priviţi pe clientul meu, nu poate fi cineva mai îngrozitor. Inteligenţa? Aţi avut prilejul să vă convingeţi. Nu poate fi cineva mai stupid. Bani? Nu are...

Judecătorii păreau totuşi şovăitori. Avocatul continuă atunci:

— Nu are, — nu are nici cu ce să-mi plătească onorariul meu!

Judecătorii râseră; erau desarmaţi; acuzatul fu achitat.

Un alt avocat subtil, care apăra pe un vagabond acuzat de omor, vru să înduioşeze pe juraţi. Povesti viaţa clientului său cu multe amănunte din ce în ce mai sfâşietoare.

Nu-şi terminase încă pledoaria, când acuzatul strigă plângând:

— Nu ştiam că am fost atât de nenorocit!

O vizită desagreabilă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Doui copilaşi din Seattle (America) au fost duşi la plimbare prin grădina zoologică a oraşului şi s'au pomenit deodată cu vizita neaşteptată a unui animal exotic, care şi-a băgat capul în căruţul lor.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la **EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2**

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

OMUL FARĂ OBRAZ

NUVELA DE JACK LONDON

8)

Intre timp Subienkow nu-şi pierdea vremea cu alesul. Strânse tot ce găsi: ace de brad, pelicule interioare de scoarţă de salcie, o fâşie de scoarţă de mesteacăn, o cantitate de boabe şi de muşchiu; pe toate acestea, puse pe paznicii săi să le desgroape din zăpadă, căci toate i se păreau destul de bune. Câteva rădăcini îngheţate complectară provizia sa, şi el se întoarse în lagăr în fruntea tuturor.

Makamuk şi Yakaga se aşezară pe vine lângă dânsul, observând cu atenţie ingredientele succesive pe cari Subienkow le arunca într'o tingire şi căutând să vadă în ce cantităţi le bagă.

— Luaţi bine seama zise binevoitor Subienkow; am început cu aceste mici boabe cari cresc sub muşchi... Aşa e bine!... A! dar era să uit! Imi mai lipseşte ceva. Un deget de om. Ia vino, Yakaga, să-ţi tai un deget!

Dar Yakaga îşi ascunse repede mâinile la spate şi făcu o mutră posomorâtă.

— Numai degetul cel mic..., se rugă Polonezul.

Makamuk porunci:

— Yakaga, dă-i degetul tău!

Yakaga mârâi:

— Nu e lipsă de degete aci!

Şi arătă în zăpadă rămăşiţele mortuare ale celor douăzeci de hoţi de blănuri cari fuseseră torturaţi până la moarte.

— Degetul trebue să fie al unui om viu, obiectă Subienkow.

— Vei avea ce doreşti, zise Yakaga.

Şi se duse la Cazac, căruia îi tăiă un deget.

Apoi aruncă sângeroasa trofee în zăpadă, la picioarele Polonezului, şi anunţă:

— Omul nu a murit încă.

După care adăogă:

— E un deget foarte bun, fiind foarte mare.

Subienkow aruncă obiectul în tingirea care firbea pe foc şi începu să intoneze un descântec magic. Era un cântec de dragoste, pe care îl debita cu mare solemnitate, învârtind mereu amestecul fermecat. El declară în acelaş timp:

— Cuvintele ce pronunţ, sunt indispensabile pentruca leacul să aibă efect. Fără ele, nu ar avea nicio valoare. Ele îi dau partea cea mai mare din puterea sa... Acum, totul e gata.

— Repetă încet cuvintele, porunci Makamuk, ca să le învăţ şi eu.

— Cu plăcere, însă numai după ce vom fi făcut încercarea. Când toporul va fi lovit de trei ori gâtul meu, te voi învăţa să spui cuvintele.

— Cum ai putea s'o faci? întrebă Makamuk îngrijorat, dacă leacul nu ar face două parale şi tu ai fi mort?

Subienkow lăsă să-i isbucnească mânia.

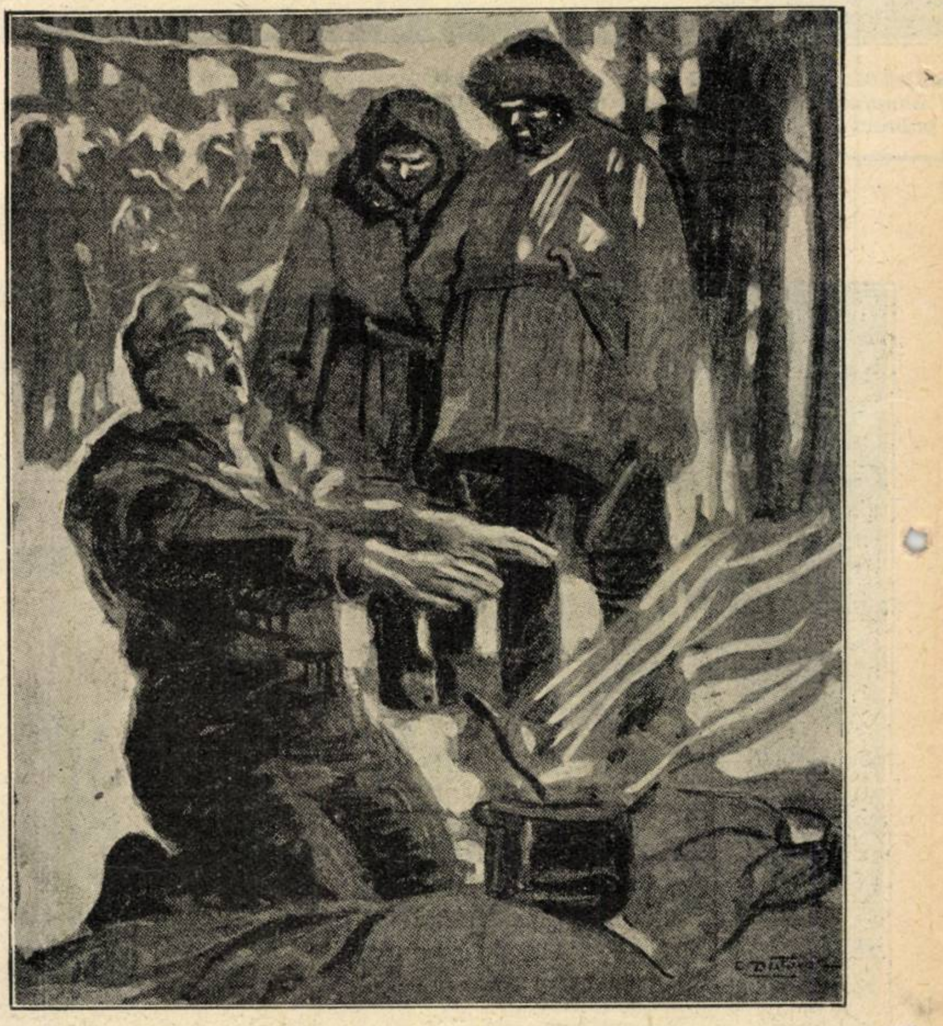

Subienkow aruncă obiectul în tingirea care fierbea pe foc şi începu să intoneze un descântec magic.

— Remediul meu nu dă greş! Nu permit să te îndoeşti! Dacă te voi fi înşelat totuşi, vei fi liber să faci cu mine ce ai făcut cu ăştia... Te autoriz să mă ciopârţeşti în fărâme tot atât de mărunte cât degetul matahalei de Cazac.

Apoi se aplecă peste tingirea pe care o luase depe foc cu o clipă înainte:

— Amestecul s'a şi răcit. A sosit momentul. Mă voi unge pe gât, cântând un alt descântec.

Şi mereu grav, intonă încet un cuplet din *Marseillieză*, în vreme ce se freca pe gât cu scârboasa mixtură.

*

Un ţipăt pătrunzător întrerupse scena.

Cazacul uriaş se ridică în genunchi, într'o ultimă redeşteptare a formidabilei sale vitalităţi. Indienii isbucniră în hohote de râs şi aplauze, pe când namila de Ivan se aruncă din nou jos şi se rostogoli prin zăpadă, în cele [illegible]n urmă spasmuri ale puternicei sale agonii.

(Sfârşitul în numărul viitor)

...şi ce li se pare astăzi ultimul şic

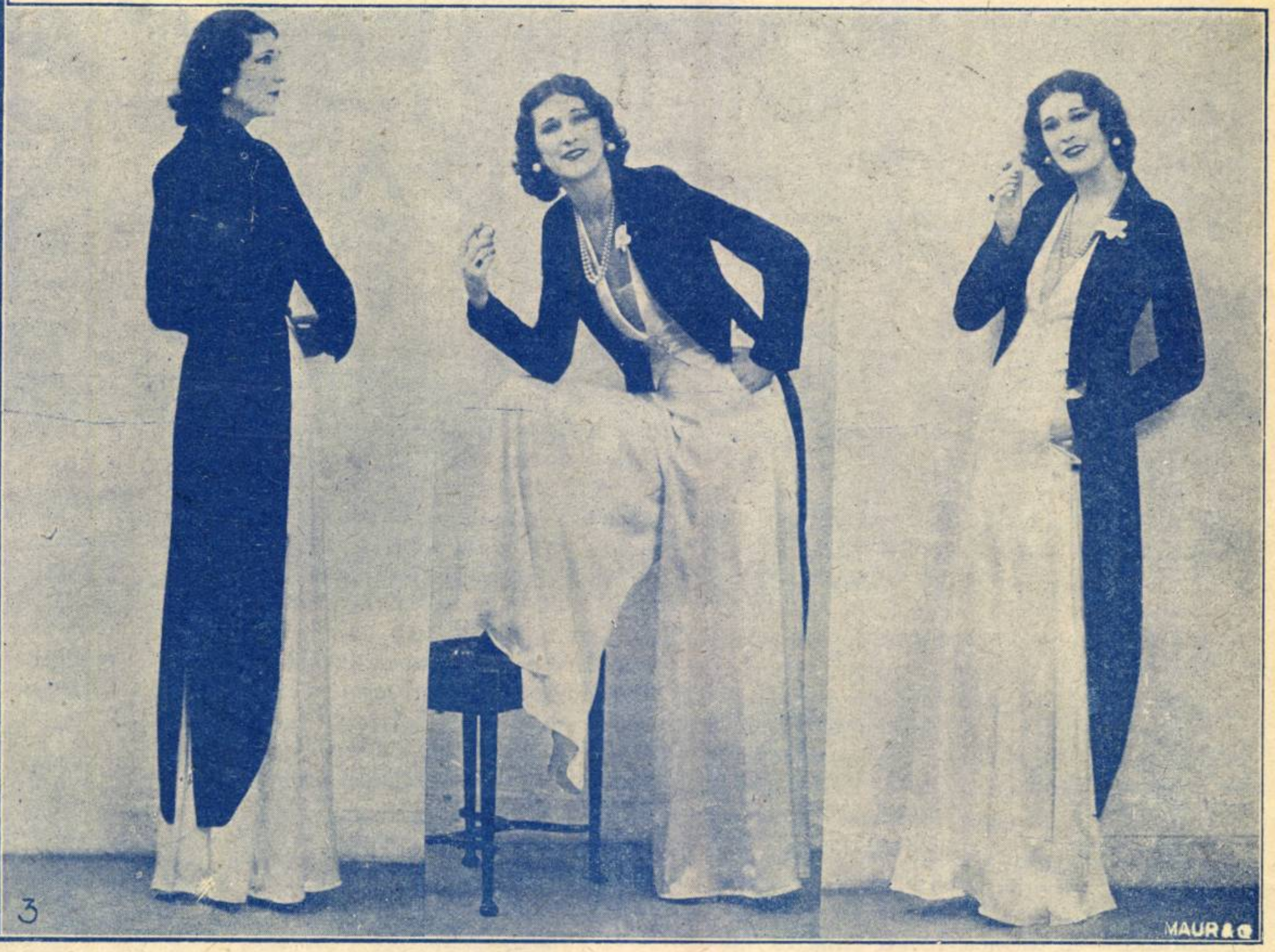

ode din 1900 până azi. Şi anume: 1. Modelele de ciorapi purtaţi de femei, de acum 30 de ani până în zilele noastre. — 2. O toaletă
ltimei adaptări feminine a costumului de seară masculin: un model baroc de frac bărbătesc, cu vestă şi pantaloni largi din satin
vadă îmbrăcate, seara, pe femeile contimporane.

Când zăpada e mare, la Londra

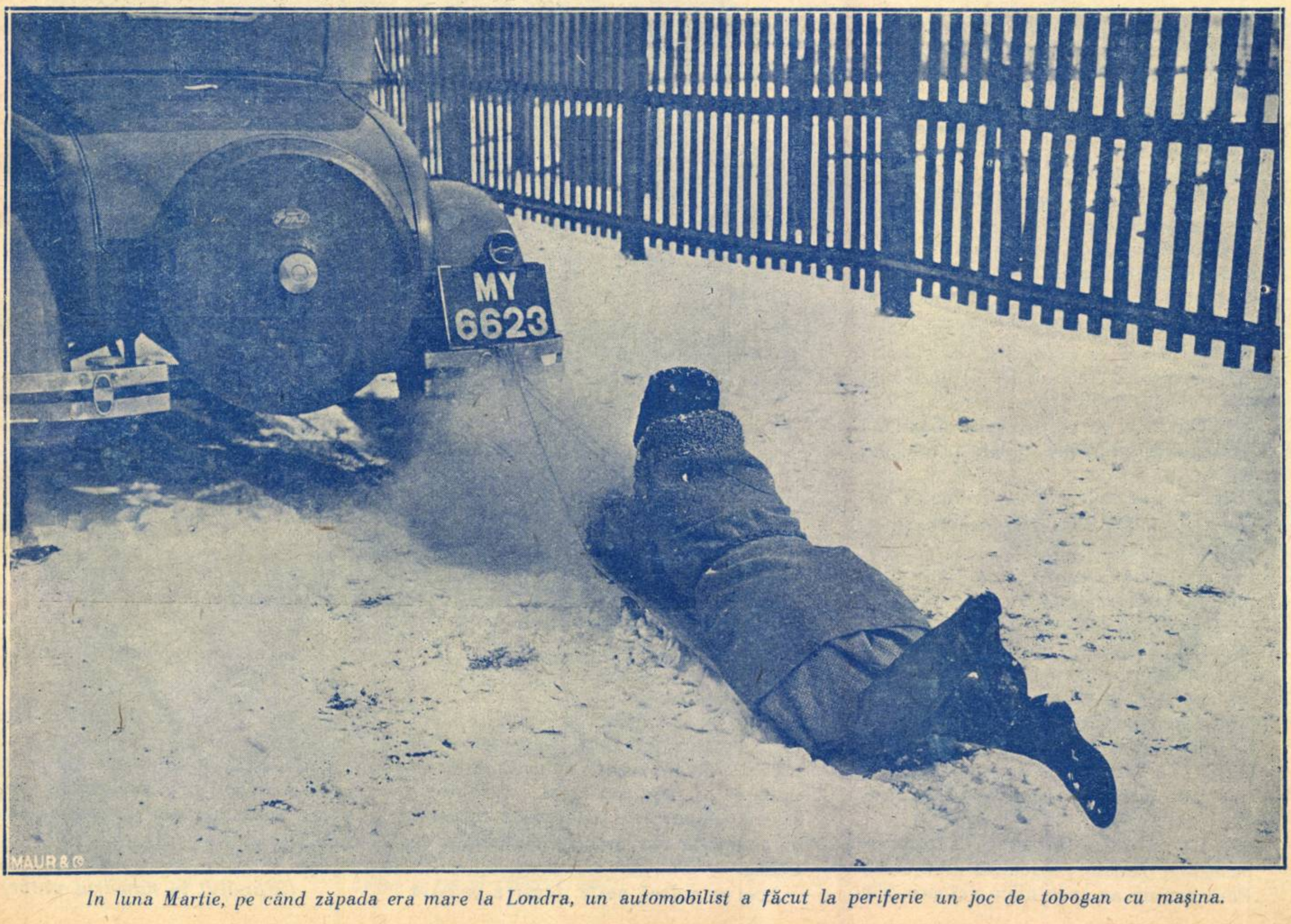

(Photo-exclusivitate Keystone)

In luna Martie, pe când zăpada era mare la Londra, un automobilist a făcut la periferie un joc de tobogan cu maşina.

Ce găseau elegant femeile eri...

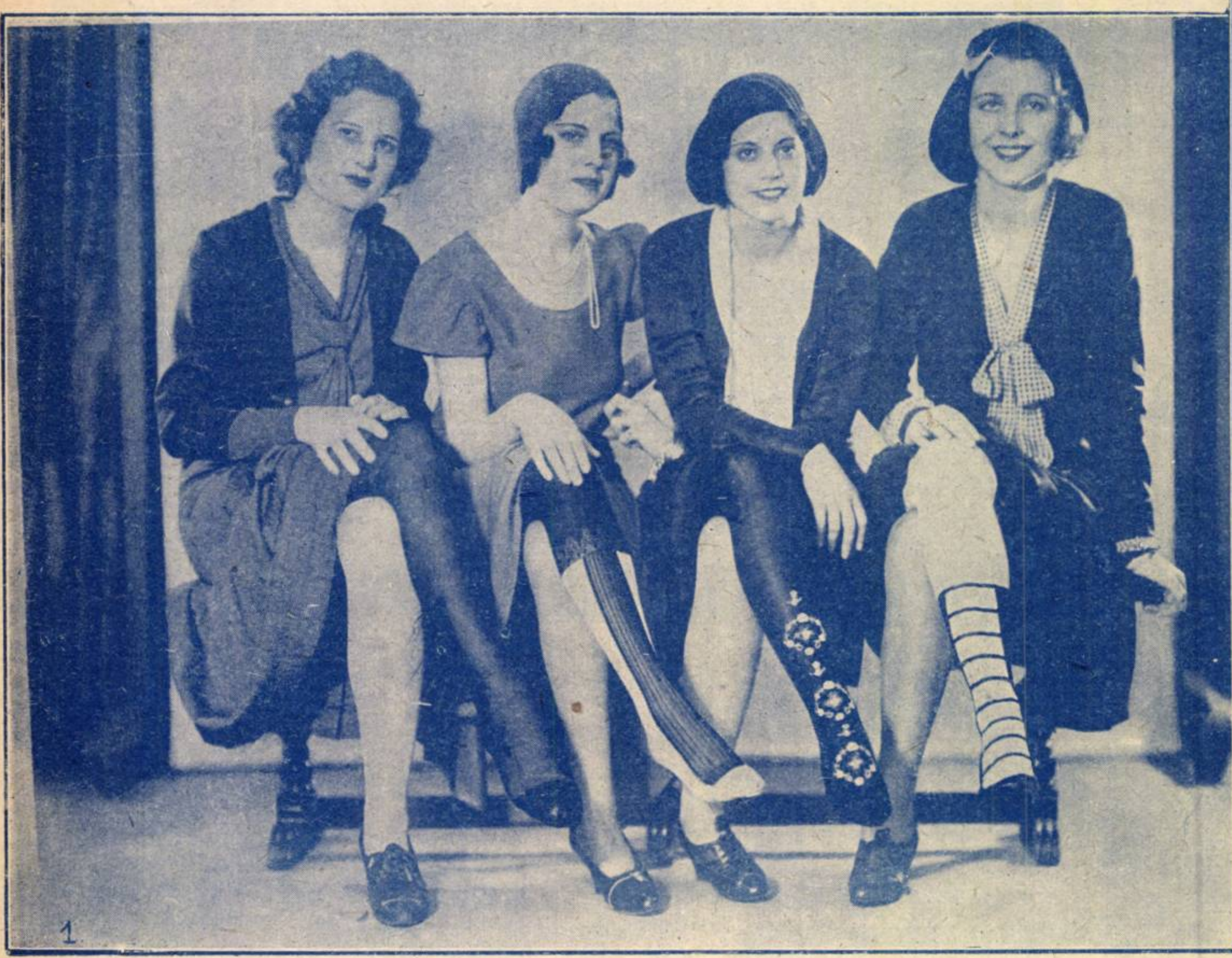
1

2

Moda, cu capriciile ei, oferă privitorului o frescă deosebit de instructivă. Ilustrațiile noastre de mai sus ne arată salturile acestei
purtată de o femee up to date și care putea fi purtată tot atât de bine de una dela sfârșitul secolului trecut. — 3. Trei aspecte ale
alb, cu care un creator de mode din Paris vrea să

Aspect nocturn din New-York

(Photo-exclusivitat. Keystone)

Cei mai înalți sgârie-nori din New York în aspectul fantastic al tuturor luminilor aprinse noaptea.

EVIDENT CA EŞTI PLICTISIT,
domnule!
ASTA
fiindcă n'ai citit încă
No. 11 din
UMORUL
care alungă toate necazurile
NUMAR EXCEPŢIONAL DE VESEL!
LEI 6 – 16 pagini colorate – LEI 6

Superstiţie orientală

La câţiva kilometri de Meşed se stabilise acum câţiva ani un negustor bogat. Avea o casă superbă şi grădini încântătoare. Interiorul casei sale era împodobit cu covoare preţioase şi avea numeroşi servitori şi servitoare.

Dar Amarah — aşa se numea nababul — suferea de epilepsie, şi într'o zi servitorii îl găsiră pe duşumea în spasme. Ei crezură că diavolul pătrunsese în corpul stăpânului lor, îl duseră într'o odae, îl încuiară acolo şi puseră zăbrelele la ferestre.

Nenorocitul putea să poruncească slugilor sale caşi mai înainte, orice dorinţă se îndeplinea, dar n'avea voe să părăsească odaia.

De curând isbucni un incendiu în casă. In panica produsă, servitorii uitară de bolnavul Amarah, şi când îşi reamintiră, îl găsiră carbonizat.

Inmormântarea lui s'a făcut cu mare pompă.

In capul lui Buddha

Nişte hoţi s'au introdus deunăzi în templul buddhist din Leningrad.

Presupunând că în capul lui Buddha ar fi ascunse pietre preţioase, ei au sfărâmat statua; dar în loc de diamante, n'au găsit decât câteva monede vechi şi... o batistă de mătase.

...Hotărât că nimeni n'ar fi bănuit că creerul lui Buddha ar putea fi de mătase!

„Aveţi alcool asupra dv.?..."

(Photo-exclusivitate Keystone)

Spre a împiedeca introducerea de alcool prin contrabandă în Statele Unite — unde continuă să dăinuiască regimul sec —, patrule de soldaţi fac de strajă la graniţa Canadei ; fac inspecţii corporale asupra tuturor persoanelor cari trec hotarul.

O martoră împuşcată

Miss Vivian Gordon din New York, care avea să apară în faţa justiţiei ca martoră principală a acuzării într'un proces de şantaj, a fost găsită împuşcată în ajunul procesului.

Orbul şi fata frumoasă

Gabriele d'Annunzio, trecând de curând prin Verona, se dusese să viziteze vechea basilică San Zeno şi fu martor al unei scene de vodevil, demnă de vechii povestitori florentini.

Pe stradă fu arestat, pentru cerşetorie, un tânăr de 25 ani care declară că este violoncelist şi că locueşte la Veneţia, arătând în acelaş timp că este orb. Nu avea nici bani, nici acte.

— Am fugit din Veneţia, zise el, ca să nu-mi omor soţia, cu care nu mă mai pot înţelege.

Carabinierii nu ştiau ce să facă cu violoncelistul acesta. Trecu o tânără fată drăguţă, cu fusta suficient de scurtă, cu picioare adorabile. Agenţii autorităţii surprinseră atunci pe orb ridicându-şi pleoapele şi urmărind cu o privire de admiraţie pe frumoasa trecătoare. Ei duseră atunci pe farsor la poliţie.

D'Annunzio, care se urca tocmai în maşina sa spre a se întoarce la Gardone, s'a amuzat, zice-se mult, de scena aceasta.

PAGINA FEMEII

Modă nouă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pălărie cu bor mare, acoperit cu broderie engleză; calota îngustă e din catifea bleu-marin, din care e făcut și boleroul

„Miss Turcia“ a dat de belea

Nu există, așa se spune, trandafir fără spini și nici premiu de frumusețe fără vreo pacoste care să sgârie însuși trandafirul căruia i se atribue.

Așa, un mare necaz o așteaptă pe Miss Turcia, când se va întoarce în Asia minoră.

Unii oameni, cu mentalitatea depe când bunica era fată mare, s'au emoționat aflând că ambasadoarea frumuseții din Turcia e institutoare. Și gândesc că, a cutreera lumea din sărbătoare în sărbătoare, nu șeade bine unei tinere fete, mai cu deosebire unei profesoare, care trebue să predice elevelor ei modestia și cumpătarea și să le dea ea-însăși pilda.

Se propune deci serios ca Miss Turcia să fie concediată dela catedra ei, ceeace ar obliga-o să restitue Statului prețul studiilor făcute.

Nu e tocmai agreabil!

Record în divorț

E cunoscut cazul unui American care, logodindu-se prin telefon, telefonă după două zile că renunță la logodnă. Un altul, care se căsătorise printr'un procurator, refuză s'o primească pe soția sa.

Iată un alt caz destul de excepțional și, bine înțeles, tot american: d. Harry Brown, directorul teatrului Mixon, s'a despărțit de d-na Gertrude Brown după... numai 34 ore de căsătorie...

La Paris a fost însă un caz și mai extraordinar: o tânără și frumoasă Pariziană ceru unui avocat, prin telefon, să introducă în numele ei o acțiune de divorț; și cererea aceasta a fost formulată la orele 2 dimineața în chiar noaptea nunței.

Concubinajul în China

Recentele legi chinezești asupra căsătoriei și relațiunilor familiare constituesc ultimele două cărți ale noului Cod civil, care se aplică acum în China.

Desființarea concubinajului și egalitatea dintre bărbat și femee echivalează cu o adevărată revoluție socială din ex-imperiul de mijloc.

Misionarii se bucură: concubinajul, contra căruia luptă Biserica, provoca până acum dese apostasii printre noui convertiți chinezi.

Se reamintește cu prilejul acesta cazul unei frumoase Pariziene, care se îndrăgostise de un tânăr Chinez și care, după cununia celebrată cu mare pompă la biserica Madeleine din Paris, urmă pe soțul ei în China, unde trebui să suporte vecinătatea atotputernică a concubinelor; până în ziua când desfăcu căsătoria și se întoarse în Franța.

Incurajarea mamelor prolifice

Un d. Charles Vance Miller din Montreal a lăsat prin testament 100.000 de lire sterline femeii celei mai prolifice din Statele Unite, în decurs de zece ani după moartea sa.

Ce motiv a putut îndemna pe acest d. Miller?

Se pare că o d-nă Florence Brown din Toronto, azi în vârsă de 42 de primăveri și care, măritată de 22 de ani, a avut 26 de copii, dintre cari 6 după moartea numitului Miller (acum 5 ani) speră să mai aibă o jumătate de duzină în cei cinci ani ce vor urma, spre a câștiga importantul premiu.

Costum de navigație

(Photo-exclusivitate Keystone)

Actrița de cinema Marian Marsh lansează un nou costum feminin pentru femeile cari fac călătorii pe mare. E din flaneluță albă și albastră, și completat cu o beretă albă.

O femee a salvat 250 de oameni

Zilele acestea a murit la New-York d-na Katharine Walker, păzitoarea farului dela Robbins Reef. De curând și-a serbat jubileul de 50 de ani de serviciu.

In acelaș timp, ea a fost însă sărbătorită și ca salvatoare și eroină, de oarece a salvat chiar în ziua aceea viața unui om care era să se înece.

In timpul serviciului, a scăpat dela moarte 250 de victime ale mării.

Partea tragică din viața acestei femei a fost că soțul și nepoțelul ei au pierit în valuri.

O rozetă de femei

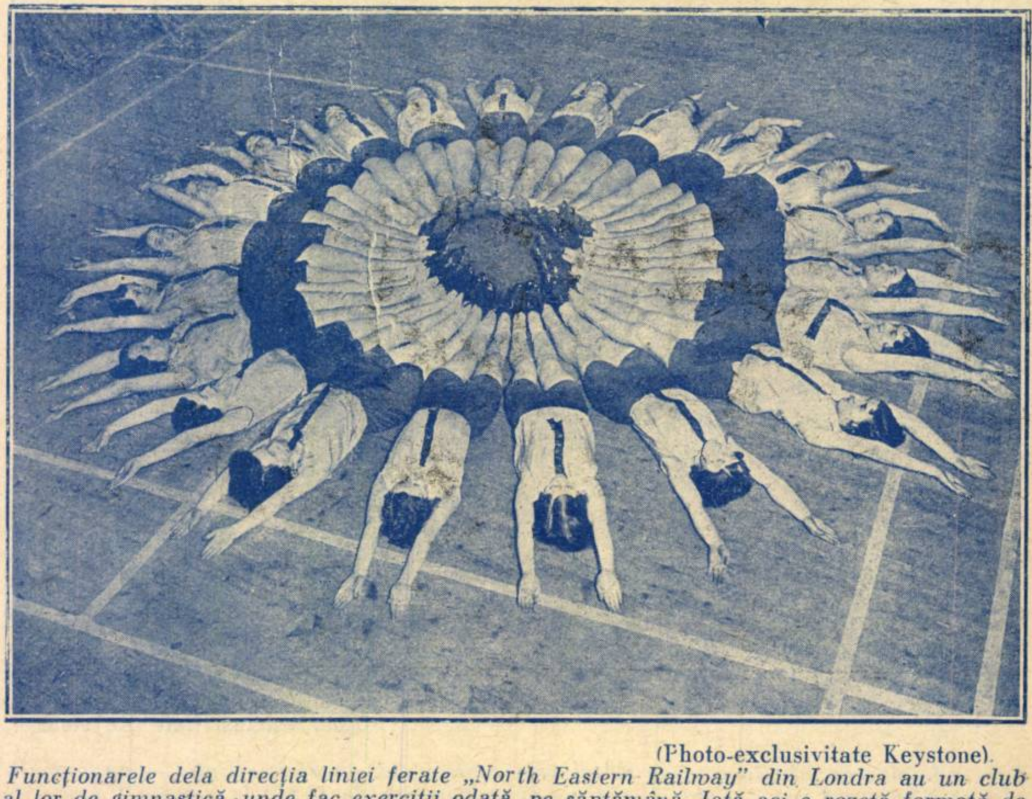

(Photo-exclusivitate Keystone).

Funcționarele dela direcția liniei ferate „North Eastern Railway" din Londra au un club al lor de gimnastică, unde fac exercițiile odată pe săptămână. Iată aci o rozetă formată de membrele acestui club.

Puşcării pline

In Statul New York se constată o creştere de o mie unităţi în efectivul deţinuţilor din totalitatea stabilimentelor penitenciare.

Celebra închisoare Sing-Sing, care avea în general 1.800 de pensionari, adăposteşte acum 2.300.

Se spune că înmulţirea aceasta a delictelor s'ar datori crizei economice.

Cei deprinşi cu viaţa uşoară iau bani oriunde găsesc, când nu pot să «facă» parale, pe altă cale...

Nou record aviatic feminin

(Photo-exclusivitate Keystone)

Miss Ruth Nicolas aviatoare americană, care a stabilit recent la New-York recordul de înălţime, sburând la 10.000 metri.

Interesant spectacol în timpul unui incendiu

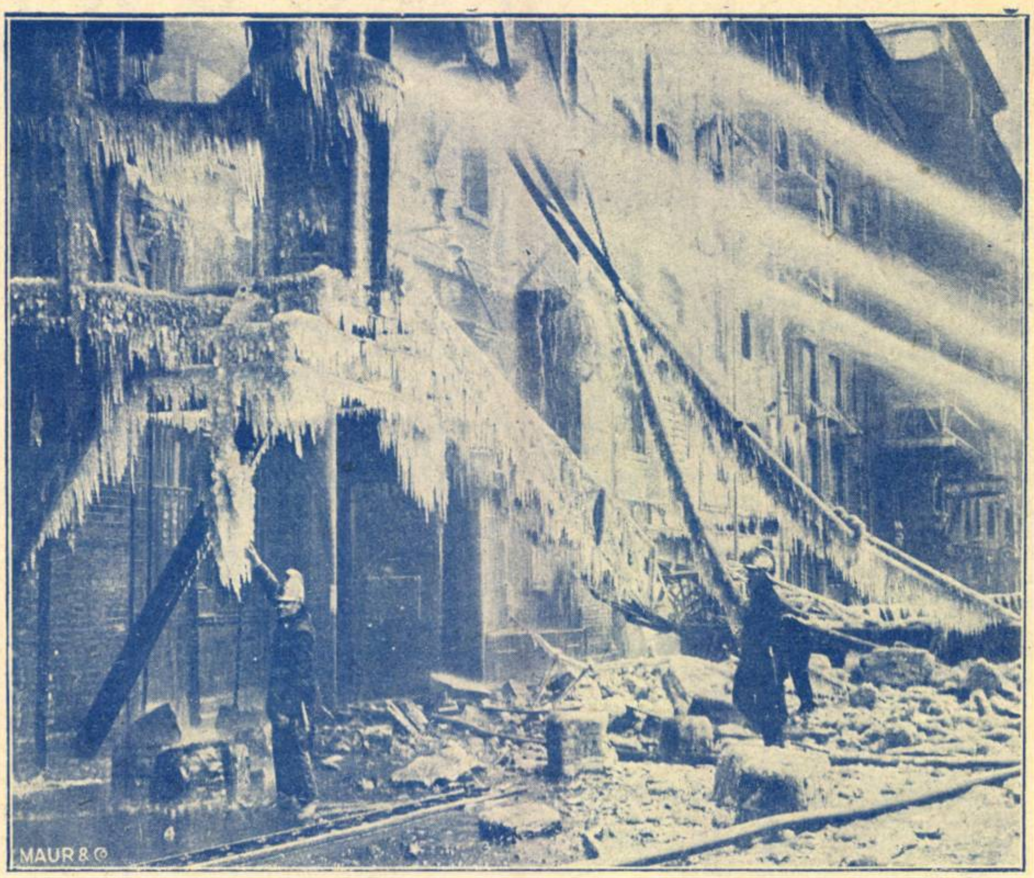

(Photo-exclusivitate Keystone)

Zilele acestea a luat foc la Londra un mare magazin. Pompierii sosiţi în grabă au pus în acţiune toate pompele lor, dar apa ce cădea pe edificiu, îngheţa imediat. Incendiul a putut fi stins numai după sforţări enorme. In timp ce lucrau pompierii, a fost fotografiată faţada, care prezinta interesantul aspect de mai sus.

Nu vă mai temeţi de hipertensiunea arterială!

In recenta adunare generală a societăţii austriace de balneologie din Viena s'a discutat şi tema de actualitate a tensiunii arteriale.

Prezidentul Institutului fiziologic al Universităţii, consilierul aulic prof. dr. Durig, a prezintat, pe baza unor examinări în massă, pentru care a recurs la multe sute de studenţi şi studente, o expunere amănunţită a naturii mult temutei hipertensiuni arteriale, şi a stabilit că teama de această hipertensiune e foarte adesea nejustificată. Hipertensiunea nu o provoacă nici inima, nici starea vaselor sanguine (arterioscleroza), ci mai de grabă mecanismul nervos pentru regularea lărgimei şi strâmtoarei vaselor, şi bătăile inimei.

E greu de răspuns la întrebarea: ce este o «tensiune arterială normală», de oarece nu există o măsură precisă. Aceasta s'a dovedit şi în examinarea tinerilor studenţi, din cari mulţi aveau o hipertensiune «anormală». Nu este deci un fenomen al vârstei înaintate; nu se poate prin urmare vorbi de o «îmbolnăvire», ci mai de grabă de o predispoziţie. Bolnavii de hipertensiune sunt foarte sensibili faţă de acid carbonic, şi aceasta se resimte în deosebi când pacientul e surmenat.

Cercetările au mai dovedit o participare mai mare a femeilor la procentul de asemenea pacienţi.

D. prof. dr. Strasser a vorbit apoi de tratamentul acestor boli în practica balneologică.

Dintre metodele de vindecare, a relevat în special băile de acid carbonic din cauza efectului lor asupra activităţii inimei, băile de iod din cauza efectului lor asupra sistemului vaselor sanguine, apoi efectul curelor de băut, al dietei, al terapiei razelor (Röntgen, ridium, soare artificial), mai ales combinaţia terapiei fizicale cu cea medicamentală.

Parisul caută ochii cei mai frumoşi

La un recent concurs din Paris pentru ochii cei mai frumoşi, candidatele s'au prezintat juriului cu faţa voalată, lăsând să se vadă numai ochii.

JOCURI

LOGOGRIF MULTIPLU

de *Leonardo Motneack*, Ismail

Se dau următoarele 8 (opt) cuvinte:
Merson, Scria, Libie, Lenta, Păros, Testă, Mirt, Topitor.

Adăugându-se fiecărui cuvânt câte un nume de *operă muzicală* şi amestecându-se apoi literele, se vor forma alte 8 (opt) cuvinte, cu următoarele semnificări:

1. Asociaţiunea filantropică ai cărei membrii se recunosc după anumite semne şi cari promit a păzi inviolabil secretele ordinului; 2. Eroare de cronologie; 3. Dispoziţiune de a se schimba; 4. Ce poate servi de podoabă ; 5. Negelariţă (Mold. Tr. Bot.); 6. Care fixează atenţiunea (fem.); 7. Ipocrizie (mai ales religioasă); 8. Privitor la studiul proporţiunilor corpului omenesc şi al părţilor sale (aplicat la criminali).

Iniţialele nouilor cuvinte, citite de sus în jos în ordinea dată, vor forma numele unei *opere* cu muzica de Donizetti (1840).

ENIGMA

de *Ilie T. Lupiţa*, Caracal

In pădure cresc. Şi-albastrul
Meu, poeţii îl cântară;
Iar cu mine 'n Mai, ca 'n basme
Se 'ncunună mândra Ţară.
Pietre când trosnesc de geruri,
Eu apar cu blânda-mi pară,
Şi săracilor, la vetre,
Li se pare că e vară.
Urc în slăvi chiar pe olog,
...Şi tot eu îl fac milog.

TRIPLU PATRAT

de *Elisievici Dan.*

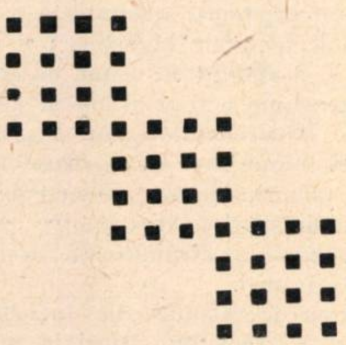

Orizontal: 1. Membru al Camerei înalte în Franţa şi în Anglia; 2. Puşca; 3. Preot mahomedan; 4. Postul mahomedanilor ce cade în a noua lună a anului arab; 5. Momentul decisiv; 6. Cum sunt strugurii când nu sunt dulci?; 7. Cântăreţ din fluier de trestie cu şapte găuri; 8. Fiecare din diviziunile unui instrument care are diviziuni marcate; 9. Prada; 10. Stropit.

Vertical: la fel.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No 12

A XI-a

Citiţi şi răspândiţi «Oglinda Lumii».

AFEREZA

DRACILĂ—RACILĂ
RAPORTA—APORTA
ADUCERE—DUCERE
GLASTRA—ASTRA
OBLEAGA—BLEAGA
MARMURA—ARMURA
IPOTECA—POTECA
RASALTA—ASALTA
OFERIRE—FERIRE
VATAMAN—ATAMAN

Dragomirov

SUCCESIUNEA DE CUVINTE

Tello

POŞTA JOCURILOR

Lică H. Davidescu, Piteşti. — Jocul de cuvinte încrucişate suferă lacune: inversări şi cuvinte fără semnificaţii. Succesiuni publicăm foarte rar.

Lică Wechsler, Iaşi. — Fluturele se va publica. Al douilea joc inacceptabil din pricina abundenţei inversărilor. Salvează-l cu baloane de oxigen şi apoi — însănătoşit — trimete-ni-l.

S. C. X.—Jocul dv. nu îndeplineşte condiţiile unei antonomaze.

Gh. Bârlădeanu. — Ploaia d-rei Mărăcineanu a făcut ca misiva dv. să devină indescifrabilă. Scrieţi-ne din nou.

Vasile Leontopol, Comani. — Abukir se scrie cu *k*, suprimând pe ir, invers e Kuba. Şăineanu scrie Cuba. Din nou unul din jocurile dv. e nepublicabil... fără supărare.

Lecca şi Bălăşel, R. Vâlcea. — Nu acceptăm cuvintele fără finale. (Prea sunt multe !). Trimeteţi-l refăcut.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimeată soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE :

Bilciureşti (Dâmboviţa): Nicu M. Dumitrescu, Marioara M. Dumitrescu, Marin Dumitrescu.

Burecea (Botoşani): Pricop Gh. Emil şi Pintilii I. Hareta.

Bucureşti: Lucia Dolores Nicolaescu şi Fănică Nicolaescu-Balş, Elisievici Lenard-Iaşi, Dan şi Elisievici Candid-Puiu, Dăscălescu C. Alexandru, Bartolomeu Agnese, Ticu Goldman şi Edy Kanner, Ionel Popescu.

Budeşti (Ilfov): Mari Ştefănescu, Nicu Aliman, Lenuţa Alpoyanys.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa, Şt. N. Musceleanu şi Jenica N. Petrescu.

Craiova: Dan Preoţescu, Gena Bănică şi Mircea Preoţescu, Dănel Georgescu.

Drăgăşani (Vâlcea): Jean Stănciulescu, Picu Erdeli, Marioara Capelleanu, Marioara Caracaleanu, Lucia Bordianu, Georgel Stănciulescu.

Iaşi: Leocadia cpt. Enescu.

Râmnicu-Vâlcea: Bebe Niculescu, Dorica Berlescu, Tică Popovici.

Sinaia: Miza şi Lavinia Marinescu.

AU DESLEGAT A XI-a şi AFEREZA :

Ciulniţa (Muşcel): Costică Tănase, Nora Droc, Ivan Eugeniu, Tita Marinescu, Grigoriţă Creţu, Florica M.

Drăgăşani (Vâlcea): Ionică Costea, Mary Welk, Sofia Zamfirescu, Mioara Miulescu şi Nina Linţoiu.

AU DESLEGAT A XI-a ŞI SUCCESIUNEA DE CUVINTE:

Silistra : Erich Siegurd Gabe şi Bronja Katz.

AU DESLEGAT AFEREZA ŞI SUCCESIUNEA DE CUVINTE :

Costeşti (Vâlcea): Schiteanu C., A. Schiteanu, I. Schiteanu, N. Schiteanu, C. Târlescu, Olimpia Târlescu, C. Conea, N. Marinoiu, I. Ciorgan, G. Ciorgan, Ilie Radu, Ioan Petrescu şi Gh. Cosma.

Craiova: Costin Jachet şi Mitiţă Mârşan, Jenny Pârvănescu şi Gigy Russu, Christian Chaumerenil.

Drăgăşani (Vâlcea): Petrică Sobotici, Nica Spârleanu, Silvia Şerbănescu, Ioan Roman, Emilian Florescu, Floricica şi Cristi Predescu, Tiţa Lazaru, Lucica Munteanu, Păpuşa şi Puiu Voiculescu, Nelly, Puiu şi Zizy Iliescu, Nellu Nanu.

Fălticeni: Aurel Bârsan şi Crişan Sinteică.

Roman: Eleonora Petcu şi plut. maj. Bucătaru, plut. maj. Albu T.

Sălişte: Marioara Marcu, Ţica Dădârlat, Marioara Soră şi Nanu S. Ioan-Vâlcea.

AU DESLEGAT NUMAI A XI-a :

Brăila: Nicu N. Vasilescu.
Bucureşti: Lucica şi Bobby Avramescu.

AU DESLEGAT NUMAI AFEREZA :

Drăgăşani (Vâlcea): Ioan P. Marcu.
Bucureşti: Tina şi Jean Friedman.

AU DESLEGAT NUMAI SUCCESIUNEA DE CUVINTE:

Bucureşti: Radu Gheorghiu, Pizone Iliescu, Nanu Sion, Porsa Petre, Lucy Brătuleanu, P. Voiculescu-Vâlcea, Gh. Emilian, Frunzescu Nicu, Sandu Cociondi, Istrătescu Andrei, Ionaşcu D-tru şi Ştefan M. Radu.

Caracal: Dorina-Lenuţa Piţurescu, Dacia Musceleanu.

Râmnicu-Vâlcea: Milică Cacaliceanu, Lăzărescu Marcel, Ionescu Alex., Nellu Ştefănescu, Tellu Niculescu, Bunea Florin, Băicescu, Mioara şi Nae Păunescu-Vaideeni, Ilie Ioan.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT :

Premiul a XI-a: Bronya Katz (Silistra).
Premiul aferezei: Edy Kanner (Bucureşti).
Premiul succesiunei de cuvinte : Tiţa Lazaru (Drăgăşani-Vâlcea).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 11 :

Arad (Micălaca): Paulina Troisi.
Botoşani: Corneliu Grigoriu.
Bucureşti: Aur. N. Cristofor, P. Iliescu, Nelu Nanu, P. Petre, Drăgănescu S. Ion, Lucica Brătuleanu, Voiculescu Petre-Vâlcea, Körner Octav şi Bela Nicolae, I. şi V. Prunescu.
Moreni (Prahova): Fănică I, Popescu şi Alecu Horvath.

Un cimpanzeu la coafor

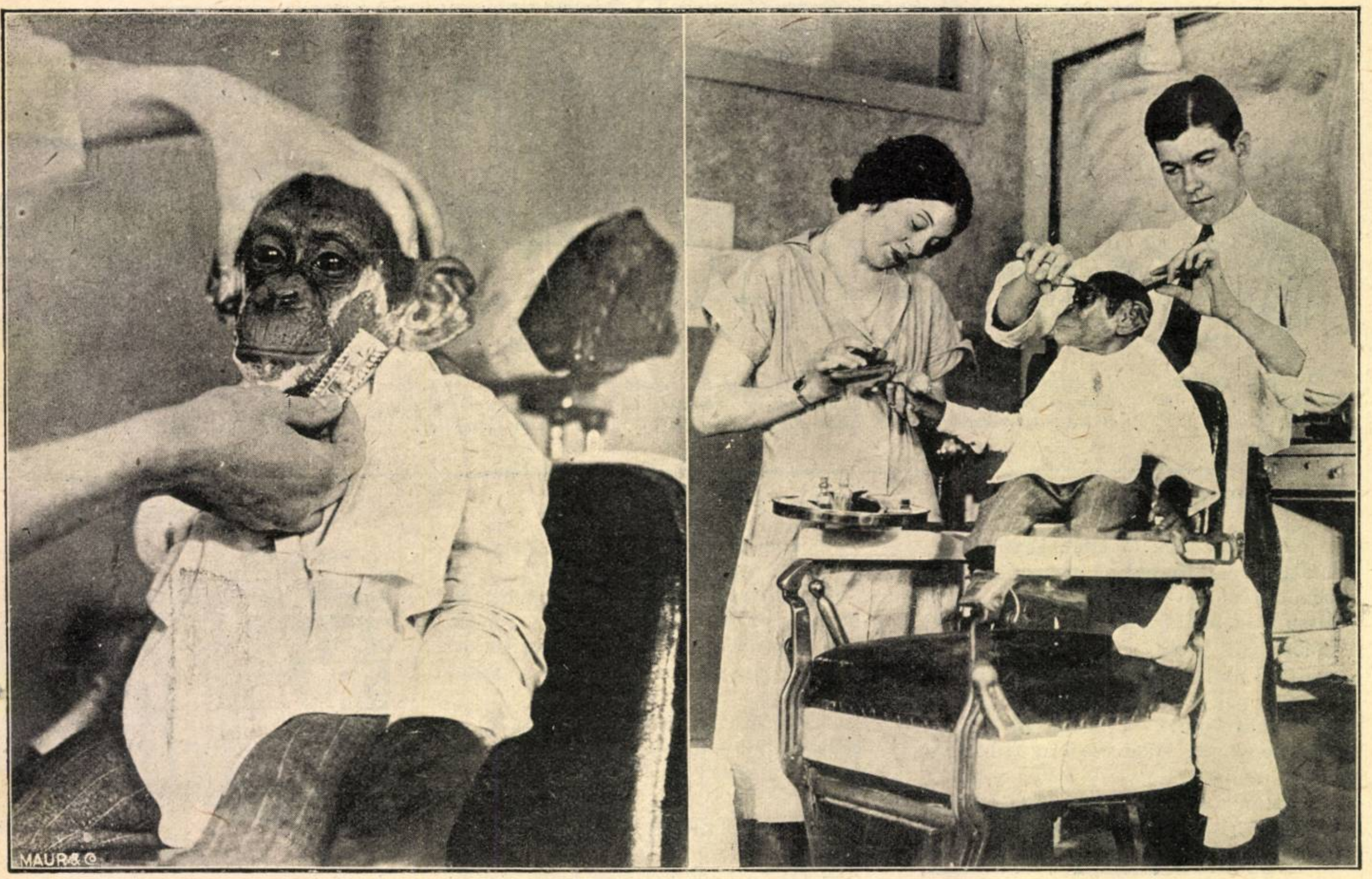

(Photo-exclusivitate Keystone).

Stânga: *Cimpanzeul Felix din Miami, Florida se rade şi se tunde la coafor.* — Dreapta: *Acelaş, tot la coafor, îşi ondulează părul şi se manucurează.*

RUBRICA DE BRIDGE

III

PRINCIPIAL SINGLETON SE JOACA NUMAI ATUNCI CAND AI PRINSOARE SIGURA LA ATOUT

Singleton-ul poate fi jucat cu şanse de reuşită în următoarele cazuri:

a) Când partenerul a anunţat culoarea respectivă.

b) Când adversarul nu a declarat Sans-Atout după anunţul partenerului.

c) Când ai în mână alte două-trei prinsori sigure la alte culori. In orice alt caz jocul de Single este foarte periculos, el putând compromite definitiv o partidă care, dealtfel, s'ar termina cu căderea adversarilor. Căci pentru a anunţa o culoare, nu e numai decât obligator să ai Asul. Poţi avea un mariaj în şase sprijinit pe alte levate, poţi avea R. V. D. în şapte şi un alt mariaj, poţi avea D. V. 10 în şapte sprijinit de un As străin. In toate aceste cazuri, dacă lipseşte prinderea sigură la Atout, jucând Single, adversarul va prinde, va trage imediat atout-urile, putând apoi defila o serie de levate străine la care nu te aştepţi.

In special când jocul a fost împins până la 11 levate (cinci) jocul de Single este extrem de periculos. Mult mai preferabil este să începi printr'un *R* din R D sau A. R. pentru a vedea cărţile mortului şi apoi să aştepţi desfăşurarea partidei. Se înţelege că, în cazul când partenerul are Asul la culoarea Singletonului, utilizarea unui Atout mic va reuşi. Se poate însă întâmpla ca anunţul partenerului să fi fost făcut cu Asul în şase sau şapte, fără onoruri şi atunci prin jocul de single se liberează echipei adverse două, trei levate majore tocmai la culoarea în care crezi că vei reuşi să faci intrarea.

Se mai poate prezenta următorul caz:

Partenerul are Asul. la culoarea anunţată, în şase sau şapte. Adversarul dinaintea sa are însă R. D. V., iar celălalt nici o carte din acea culoare. In acest caz jocul de Single duce inevitabil la tăerea Asului şi liberarea celor două levate majore la adversari.

Este evident că Singletonul, mai ales când ai în mână câte-va atout-uri mici, tentează foarte mult. Adesea, pe singleton se contează, deşi, la alte culori cartea celui care a contrat este destul de slabă. Am văzut nenumărate cazuri când, jucând Single, s'au reuşit jocuri de cinci sau chiar şase (slem), deşi, după jocul normal, ar fi fost sigure cel puţin două, trei intrări.

Mai totdeauna, jocul de Single este caractersitic începătorului în jocul de Bridge. Lipsit de experienţă, acesta îşi clădeşte jocul pe credinţa sau mai ales satisfacţia de a tăia odată o carte majoră a adversarilor, nedându-şi seama că, prin asta, poate compromite definitiv o partidă.

Single de Atout nu se joacă decât atunci când ai în mână prinsori sigure la alte culori şi partenerul n'a contrat pe bază de atout. Când partenerul a contrat la atout jucând la început atout, îl poţi da peste cap, înlesnind adversarului jocul prin aceia că îl scuteşti de a utiliza prinsorile de la mort pentru a face impas-urile în contra partenerului.

Singletonul în atout se joacă numai atunci când ai prinsori la alte culori, iar cel care are asupra lui licitaţia este la stânga. numai aşa poţi veni în ajutorul partenerului.

Se mai joacă Single de atout atunci când la mort e un atout sau două păstrate pentru tăerea unei culori în care cărţile majore le ai în mână sau ai toate motivele să crezi că sunt la partener.

O altă formă a Singletonului este *As şi mic.* — Jucându-se succesiv, partenerul ştie că vei tăia următoarea carte din aceeaşi culoare. — Se joacă aşa însă numai când, prin asta nu eliberezi la adversari o serie întreagă de cărţi majore pe care se pot arunca din mână alte cărţi. — Şi în acest caz însă ţinerea sigură la Atout este necesară

Cel mai potrivit caz pentru jocul de Single este atunci când ai în mână la Atout Asul flancat de 3—4 alte atout-uri mici. Jucând Single, nu rişti nimic şi ai ocazia să utilizezi atout-urile mărunte, tăind cărţi majore din mâna adversarilor.

De sigur, adesea jocul de Single reuşeşte admirabil. Partenerul poate avea în mână două, trei levate sigure la culoarea single, şi în acest caz ai ocazia să arunci pe ele cărţi pe care altfel ai fi obligat să le dai ca levate adversarilor. — Lucrul acesta însă nu e regulă generală şi un jucător bun nu-şi poate baza nici atacul şi nici tactica în timpul jocului pe asemenea perspective puţin probabile.

A. T.

Gânduri

Cuvintele noastre n'au decât greutatea pe care le-o dau faptele noastre.

Luther

*

Nu-i poţi influenţa pe alţii decât prin ceeace eşti tu însuţi.

A. Vinet

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Intoarcere târzie şi o mojicie

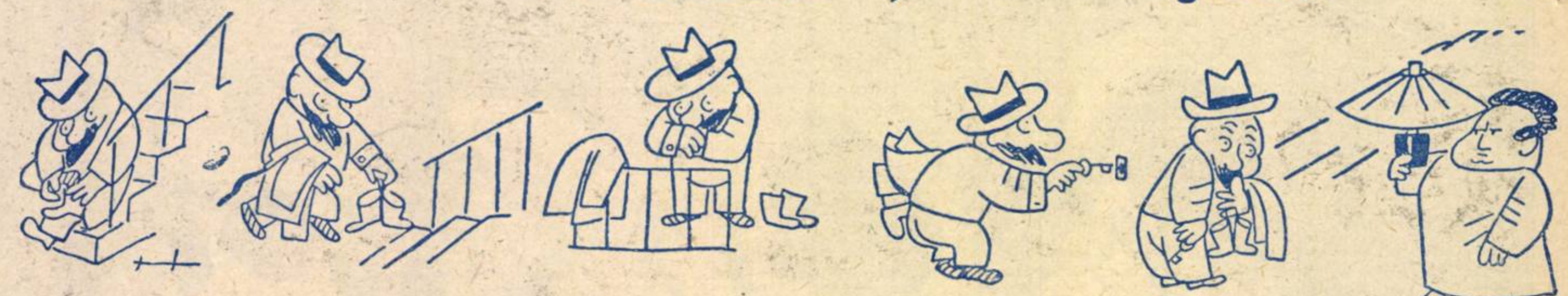

D. Broc, neliniştit de ora târzie, îşi scoate ghetele în pragul casei sale.

La etajul al doilea, îşi scoate şi paltonul, vestonul, vesta şi gulerul...

La al patrulea, îşi scoate şi butonii de manşetă, al căror clinchet îl supără...

Şi d. Broc intră încet în apartamentul său, pe vârful ciorapilor.

— Dacă ai fi politicos, zice în momentul acesta d-na Broc, ai fi început prin a-ţi scoate pălăria!

UN ŞMECHER

Petrică se juca la Mişu acasă.

Când veni timpul să plece acasă, se porni o ploaie torenţială. Mama lui Mişu îi dete lui Petrică o umbrelă şi galoşii lui Mişu.

— Vă daţi prea multă osteneală, zise Petrică politicos.

— Sunt sigură că mama ta tot aşa ar face pentru Mişu, dacă ar fi la tine, răspunse ea.

— Mama mea ar face şi mai mult, zise Petrică; l'ar opri pe Mişu la masă.

Prima dragoste

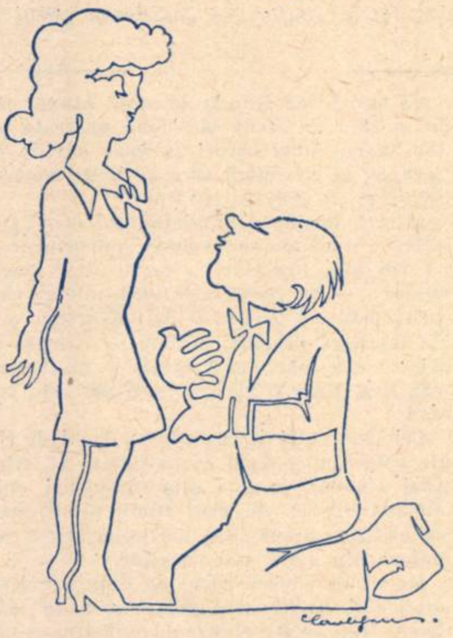

Desen făcut dintr'o singură trăsătură.

RĂSBOI IN AMERICA DE SUD

Război între două State din America de sud.

După lupte îndelungate şi pline de pierderi, şansa războiului pare a favoriza pe una din cele două armate.

Cealaltă trimite un parlamentar în tabăra duşmană.

Parlamentarul e dus în faţa generalisimului armatei victorioase.

— Ce propuneri aduci? întreabă comandantul suprem.

— Am dori, răspunde negociatorul, să ne daţi cincizeci de cutii de ţigarete în schimbul a doi generali!

MARFĂ RUSEASCĂ

Un ziar din Moscova povesteşte următoarea glumă semnificativă:

Un om trece pe lângă un depozit de petrol şi vrea să-şi aprindă o ţigară.

— Eşti nebun? îi strigă un vânzător. Aprinzi un chibrit aci, unde e atâta petrol?

— Fii fără grijă, tovarăşe! răspunde cellalt. Chibritul nu se aprinde, şi petrolul nu arde!

LIMBA MATERNĂ

— De ce numim limba noastră limba maternă?

— Fiindcă tata nu ajunge niciodată să spue şi el ceva.

PRECAUŢIUNE

Medicul: I-ai spus d-lui Popescu că soţia sa a născut gemeni?

Servitoarea: Incă nu, d-le doctor... pentrucă, vedeţi că... acum se rade!

LA CĂRTURĂREASĂ

Lui Grigore îi merge prost de când a început anul. Ca să afle dacă va scăpa curând de mizerie, se duce la o cărturăreasă.

Aceasta dă un răspuns pesimist.

— Dar cum va fi anul viitor? mai întrebă Grigore.

— Mai bun în nici un caz! prooroceşte ghicitoarea. Vei mai avea să lupţi cinci ani cu dificultăţi financiare.

— Şi apoi?

— Apoi... vei fi deprins cu ele.

NIMIC...

Soţul se uită cu neîncredere.

— Cât te costă pălăria asta nouă?

— Nimic.

— Nimic?

— Nimic. Am spus modistei să-ţi trimită ţie contul.

SUFLET BUN

— Lizi a spus că sunt un dobitoc bătrân.

— Nu-i exact, Fănică...

— Vezi? Iţi multumesc, Lenuţa!

— Căci nu eşti bătrân de loc!

Prilejul

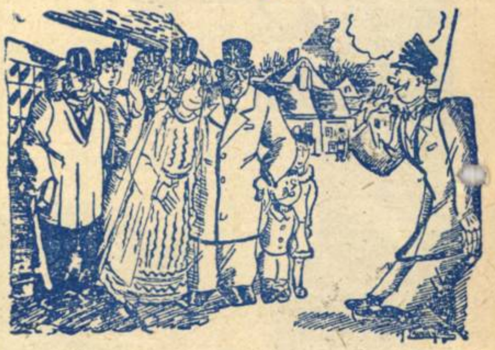

— Cum, fata mea? Te duci la ofiţerul stării civile cu logodnicul tău beat mort?

— Da, tăticule, fiindcă numai când e în halul ăsta consimte să se căsătorească!

TRADIŢIA

— Ce este tradiţia?

— Tradiţia e o traducere, d-le profesor.

— Prostie! Tradiţia e ceva care se moşteneşte din tată în fiu. Cine poate forma o frază cu cuvântul acesta?

— La gimnastică mi-a plezni tradiţia.

... dă de gândit

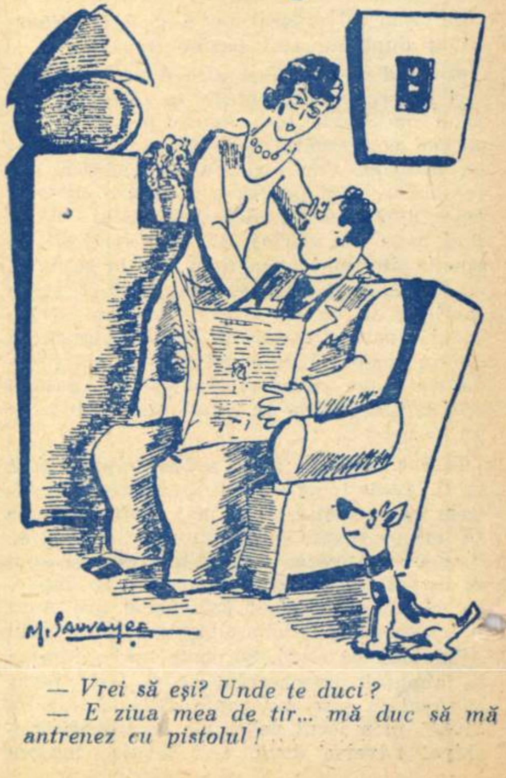

— Vrei să eşi? Unde te duci?

— E ziua mea de tir... mă duc să mă antrenez cu pistolul!

Frontul jucătoarelor de hockey

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Echipele de hockey ale studentelor şi studenţilor dela „University of Southern California din Los Angeles organizează în fiecare an un mare match de iarnă, la care participă peste 500 de jucători. Vedem aci un lung şir de studente, cu bastoanele lor de hockey, în vederea acestui match.

O mare invenţie: glasul artificial

D. Robot, omul-maşină, şi-a serbat de curând a patra aniversare a naşterii. In cercul intim al membrilor celor mai apropiaţi ai familiei, aşa cum se cuvine unei celebrităţi cam eşite din modă.

A fost totuşi o vreme, nu tocmai depărtată, când acest misterios homuncul, care părea a fi realizat visele milenare ale omenirii, a fost foarte respectat. Mister Robot poate să umble, să lucreze, să telefoneze, deci să şi vorbească; glasul său nu este însă decât reproducerea unei plăci de gramofon, introdusă în scheletul său de fier.

Un tânăr tehnician inventiv prezintă azi o sensaţie nouă, al cărei efect e mult mai neliniştitor şi fermecător: Mister E. A. Humphriss a inventat glasul artificial. Putinţa conservării vocei pe plăci şi pelicule de film a fost şi mai este o enigmă nerezolvată pentru marele public, care nu poate pricepe procedeurile tehnice, totuşi în aparenţă atât de uşor de conceput. Bunicii tinerei generaţii de azi mai consideră şi acum maşina de vorbit şi filmul vorbitor ca o minune a epocei, care nu cunoaşte repaus şi prezintă zilnic surprize noui.

Glasul desenat

Ţii în mână un sul subţire de hârtie şi încerci să afli sensul şi scopul unor linii ondulate, în aparenţă neregulate. Ai putut vedea pe tânărul elegant cum a înscris aceste linii, cu multă minuţiozitate, servindu-se de o lupă. Şi să fie cu putinţă ca aceste dungi, cari par atât de lipsite de sens, să poată da sunete? Da! Ba ceva mai mult: ele şi vorbesc.

Acum vreo douăzeci şi cinci de ani, cronicarul care ar fi relatat despre «glasul mânei», despre «scrisorile vorbitoare» şi «liniile care dau sunete», ar fi fost considerat drept un poet patetic.

Astăzi, fantezia cea mai îndrăsneaţă şi metaforele cele mai ciudate sunt cu mult întrecute de faptele reale. Căci sulul acesta misterios poate vorbi în adevăr. Sunetele pe cari le auzim, sunt clare şi agreabile, dungile răsună în realitate şi mâna ce le desenase, vorbeşte prin ele.

Mister Humphriss face o copie de celuloid, o fotografie exactă a liniilor depe hârtie şi o întinde într'un aparat de proiecţiune. Un glas răsună, dar dacă pare fantomatic, e fiindcă puţini din cei cari îl ascultă, ştiu că glasul acesta nu a fost niciodată al unui om viu, ci că a fost doar scris, că sunetul s'a născut din hârtie şi cerneală.

Inventatorul a răsturnat pur şi simplu un efect tehnic cunoscut de mai înainte. Fotografia vocei e doară principiul filmului sonor.

Se ştie că sunetul poate fi descompus pe cale electrică în linii de lumină şi umbră, cari, fixate pe placa fotografică, se pot retransforma în vibraţiuni, şi răsună apoi din nou în amplificator, în chip aproape natural.

Tânărul tehnician a descompus acum diferitele formaţiuni de cuvinte în straturi, şi a consemnat schema lor. Opera aceasta a fost destul de dificilă, şi pentru puţine cuvinte i-au trebuit mai mult de o sută de ore.

(Urmează în pag. 366)

Corectarea lui Caruso

Mr. Humphriss poate face ca sulurile sale să vorbească cu orice fel de intonaţie. El poate desena voci masculine şi feminine, le poate transforma, schimonosi, le poate face mai limpezi, pe scurt : poate face cu ele orice. Şi poate... desena pe cel mai ideal tenor, glasul cel mai subţire, pe cel mai desmierdător bariton. El trebue să-şi ia doar cutia de zeţuit, pe care şi-o aranjează chiar el, şi să compue şi să radieze atâta, până ce obţine succesul năzuit.

Deocamdată, toate acestea se fac încă foarte încet, dar cu timpul glasul cerut va fi fabricat foarte repede, în orice tonalitate şi pronunţând cuvintele cele mai grele, pe un fel de maşină de scris, care va compune sunetele cum compune cuvintele scrise sora ei mai mare, devenită indispensabilă în viaţa birocratică.

Deci, în viitor, pledoariile cele mai vehemente vor fi dictate secretarei, care le va «scrie» pe maşina vorbitoare, iar aceste «manuscrise» vor răsuna în sălile de şedinţă ale justiţiei, printr'o maşină sonoră.

Nu va fi atunci greu nici să se curețe de «asperităţi» ariile cele mai frumoase ale lui Caruso, rămase posterităţii pe plăci de gramofon, şi tot atât de uşor va fi ca şi Englezii să priceapă englezeasca stricată a artiştilor americani de filme. Căci nimic nu supără pe Englezi mai mult decât limba engleză care se vorbeşte la Hollywood..

Un poker cu cinci aşi

In orăşelul american Nut City sosiră de curând trei căutători de aur, cari descinseră la Grand Hotel şi începură să risipească dolarii, de parcă ar fi fost boabe de grâu. Şansa îi făcuse să descopere o nouă mină de aur, a cărei exploatare le adusese multe sute de mii de dolari.

Sosirea acestor oameni norocoşi fu un adevărat eveniment pentru locuitorii din Nut City. De dimineaţă până seară, ei asediau hotelul, cerând nouilor pasageri câte o mică amintire, în.. forma unui bulgăre de aur. Dar fără succes. Cei trei pasageri nu erau generoşi de fel ; ei căutau din potrivă să-şi mai sporească bogăţia.

Printre ei era şi un fost cetăţean din Nut City. Il chema Orestes Fletcher şi avea o reputaţie proastă. Se afirma chiar că, înainte de a fi emigrat, ar fi comis un omor şi că din cauza aceasta ar fi fugit din Nut City.

De fapt plecase din oraş după ce se sinucisese sora lui. Şi anume din cauză că Tim Toyle, prietenul cel mai bun al lui Fletcher, fusese logodit cu dânsa şi o părăsise pentru altă femee

De atunci, prietenia lor se transformase în duşmănie violentă. Fletcher jurase să se răzbune pe Toyle, iar Toyle, îndrăzneţul bandit, răspunsese zâmbind că primeşte oricând orice provocare.

Când Fletcher se întoarse acum, după mulţi ani, ca om bogat, el se duse întâi să-l vadă pe Toyle. Se salutară cu prefăcută amabilitate, şi când Fletcher plecă după o jumătate de oră din casa fostului său amic, încheiaseră un armistiţiu.

In aceeaş seară, mai mulţi cetăţeni din Nut City se întruniră la Grand Central Hotel pentru sărbătorirea nouilor sosiţi. Printre ei se afla şi Tim Toyle. După banchet organizară o partidă de poker. Se juca pe sume mari. Căutătorii de aur mizau gros, şi orăşenii nu rămaseră mai prejos.

Jocul deveni din ce în ce mai violent. Mize până la 3.000 de dolari fură ţinute. Unii din jucători pierdură averi întregi. Paguba lui Tim Toyle creştea din partidă în partidă. Deodată Fletcher strigă :

— 5.000 de dolari!

Jucătorii ceilalţi protestară şi aruncară cărţile pe masă. Nimeni nu voia să ţie un plus atât de mare. Numai Toyle consimţi, spunând:

— Ţiu cei 5.000 de dolari.

Amândoi luară câte două cărţi. Şi Fletcher mai plusă 5.000 de dolari. Toyle îl relansă. Potul deveni din ce în ce mai mare, până când Toyle declară la un moment dat că nu mai are bani. Atunci Fletcher sări în sus şi propuse ca Toyle să-şi pue în joc viaţa. Dacă va pierde, Fletcher îi va dărui revolverul său, cu care să se împuşte.

Toyle consimţi. Amândoi arătară cărţile. Câştigase Fletcher, avea în mână patru aşi şi o damă. Cea mai mare carte. Cu un surâs ironic, vru să strângă banii. Dar deodată se auzi glasul lui Toyle :

— Pungaşule! Lasă banii pe masă! Ai trişat, am şi eu un as în mână şi cinci aşi nu există!

In acelaş timp îşi înfipse pumnalul în mâna lui Fletcher şi o ţintui astfel de masă.

Fletcher, care se simţea nevinovat, îşi reaminti deodată că un tovarăş de joc scosese la început un as din mânecă şi îl băgase în ascuns în perechea de cărţi. Nu denunţase faptul, din cauză că individul acela era în pagubă şi nu voia să-i răpească posibilitatea de a se ratrapa. Justificarea aceasta a lui Fletcher fu verificată şi găsită justă. Câştigul era deci al lui.

A doua zi de dimineaţă, Toyle fu găsit, în locuinţa sa, cu tâmpla găurită de un glonte. Lângă el era revolverul lui Fletcher.

Consiliul „ceaiului" în exerciţiul funcţiunii

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Guvernul american intreţine un consiliu special de experţi ai ceaiului, care examinează şi gustă toate calităţile de ceai importate în Statele Unite. Ei sunt denumiţi „gustători de ceai". Iată acest consiliu în exerciţiul funcţiunii sale.

Servicii aeriene pentru bolnavi

Se discută cu aprindere în cercurile medicale din străinătate chestiunea organizării «liniilor sanitare aeriene», sau, cu alte cuvinte, chestiunea transportării cu avionul a bolnavilor cari au nevoe de urgente intervenţii chirurgicale.

Bine înţeles, e vorba de extinderea acestui mijloc de transport, căci începuturi au fost făcute Astfel, în Polonia, funcţionează actualmente trei linii sanitare aeriene. Deasemenea în Canada, în America de Nord, în Tripolitania, Palestina şi Mesopotania.

Un serviciu sanitar aerian e pe cale să se organizeze şi în Germania.

CARȚI DE MARE ACTUALITATE

Marele scriitor german Klabund, mort atât de timpuriu, a dat o cu totul nouă şi personală interpretare vieţii membrilor familiei Borgia în-tr'o carte de un interes covârşitor care se citeşte ca un roman.

Cartea aceasta, intitulată «Borgia», se află actualmente sub presă şi va apare peste puţin într'o foarte îngrijită traducere românească.

E un volum menit să intereseze cercurile cele mai largi ale cititorilor de la noi. E un document istoric, un roman de moravuri şi o povestire senzaţională de cea mai aleasă calitate.

*

Cel mai mare succes de librărie este şi rămâne:

«Napoleon» de Emil Ludwig, cel mai extraordinar studiu asupra Împăratului Franţei, datorit genialului biograf contimporan, care a fost recent sărbătorit, ca un adevărat prinţ al literaturii, în capitala Franţei.

*

A apărut şi se găseşte de vânzare la toate librăriile din ţară «LIANA», ultimul roman al preţuitului scriitor care-şi ascunde talentul sub pseudonimul literar de CLUCERUL DINU.

Este un roman de dragoste de un interes captivant care va pasiona cu siguranţă pe nenumăraţii cititori cari au savurat romanele: SERGIU, PRIETENIE ŞI IUBIRE, PARINTELE TEOFIL şi atâtea alte scrieri de succes ale cunoscutului autor.

*

1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri

Iată o carte pe care tineretul trebue s'o folosească în timpul vacanţei.

Atâtea răspunsuri câte întrebări îşi pune, consemnează într'o carte elegantă, d-ra Maria-Lise-Emilian. Este un joc util al spiritului.

O rememorare a multor lucruri învăţate cândva şi apoi uitate, şi nimic mai amuzant decât ciuda pe care o simţi constatând că la o seamă de întrebări ai uitat complect răspunsurile; sau bucuria de-a vedea că altora, în schimb, nu le-ai uitat cheia care le deslegă.

Amuzant desigur acest joc, dar cât de util. Pentrucă d-ra Emilian a ştiut să aleagă întrebări utile din toate domeniile, mitologia alăturându-se geografiei, istoria sălăşluind lângă arte.

In totul o carte utilă acelor tineri, cari sunt în pragul îmbogăţirii cunoştiinţelor, dar şi celor cari, depăşind de mult vârsta în care mai pot învăţa, sunt fericiţi să-şi aducă aminte de ceeace odată le-a trecut pe sub ochi.

*

Eroul misterios şi fermecător, atât de viu, încât pare a fi o fiinţă reală — l'am numit pe Arsène Lupin —, popularul personaj din atâtea romane ale lui Maurice Leblanc, întâmpină tot felul de aventuri şi-şi farmecă cititorii prin isprăvile sale în câteva din ultimele volume apărute de curând în traducere românească.

Aceste volume din «Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin», eşite până acum în traducere nouă, sunt:

«Arsène Lupin, gentleman-apaş», «Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes», «Acul scobit», «813», «Cele trei crime ale lui Arsène Lupin», «Dopul de cristal».

In preparaţie sunt: «Confidenţele lui Lupin», «Triunghiul de aur».

Cereţi la toate librăriile
şi la EDITURA „EMINESCU", Bucureşti I
STR. INGINER ANGHEL SALIGNY 2

ULTIMUL SUCCES MONDIAL

EVREI IN LANŢURI
JOSEPH DELMONT
ROMAN DE MORAVURI

600.000 volume vândute în câteva luni

Câteva din aprecierile presei internaţionale

KIELER N. NACHRICHTEN

Romanul acesta, a cărui acţiune se petrece în vremea Rusiei ţariste, desfăşoară o frescă culturală de un colorit profund sguduitor. E o lucrare plină de încordări vehemente, scrisă de un romancier care are darul de a-şi captiva cititorii.

BERLINER TAGEBLATT:

Locul de acţiune al noului roman al lui Delmont e Rusia — Rusia dinainte de războı, — iar personagiile dintr'însul sunt Ruşi-Evrei ruşi. Căile suferinţei şi ursitei de un tragic dureros sunt descrise aci. Romanul păstrează toată vremea stilul realist; autorul nu-şi precupeţeşte sie-şi şi cititorilor săi nicio clipă de groază. In romanul acesta însă, arată calităţi epice de dimensiuni considerabile, reuşind să înfăţişeze o problemă care nu de mult a fost rezolvată, cu o mare intensitate artistică, în toate nuanţele.

8-UHR-BLAT. NURNBERG

Cartea de fină observaţie a lui Delmont nu e numai un roman de moravuri, ci în acelaş timp şi o operă care ştie să se exprime într'un limbaj viguros, şi cu ajutorul lui să înmrejească pe cititori.

YORKSHIRE OBSERVER:

Drama cea mai năprasnică a vieţei din Rusia, povestită într'o manieră de o vigoare neobişnuită.

BERLINER LOKALANZEIGER:

Romanul e plin de senzaţie şi tot odată abil amestecat cu descripţii miniaturale, desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată dela început până la sfârşit.

HAMBURGISCHER CORRESPONDENT:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

SUD. FILMZEITUNG, MUNCHEN:

Romanele lui Delmont se ridică mult deasupra şabloanelor obişnuite. Sunt adevărate capodopere în domeniul artei epice.

DAILY NEWS:

Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

NORTHERN WHIG. BELFAST, IRLANDA:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

BIRMINGHAM GAZETTE:

Geniul autorului se manifestă în crudul realism şi frumuseţea stilului acestei cărţi.

PESTER LLOYD. BUDAPESTA:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint vii ale Siberiei.

EVREI IN LANŢURI

e un roman care aminteşte în realismul lui pe **ZOLA** iar prin stilul şi arta sa, pe **DOSTOJEWSKI**

Redacţia şi administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (*Palatul S. A. „EMINESCU"*)
TELEFON: 325/35 si 346/0 — ABONAMENTUL 500 lei pe an.

Anul X. No. 14 10 Lei 2 Aprilie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTA SAPTAMANALA ILUSTRATA DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

Se cunoaşte predilecţia artistelor pentru animale vii sau împăiate. Joan Peers, noua vedetă americană de cinema, şi-a alipit un căţeluş excepţional de inteligent, cu care o vedem mai sus şi cu care apare în unele din filmele ei.

Număr special de Paşti

Anul X. No. 15 10 Lei 9 Aprilie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Christos a înviat!

Cele din urmă clipe ale lui Isus

de Giovanni Rosadi

Pentru a grăbi moartea condamnaţilor, Romanii aveau obiceiul să le sdrobească picioarele cu lovituri de ciocan (crurifargium). Tot în acelaş scop, ei le mai dădeau uneori şi câte-o lovitură de lance sau de spadă în piept. Crucificarea nu ucidea decât foarte încet. Emoragia mâinilor şi a picioarelor se oprea repede şi în genere nu prea era mortală.

Adevărata cauză a morţii era tensiunea forţată a membrelor, care avea ca urmare rigiditatea trupului şi o turburare ucigătoare a circulaţiei sângelui.

Condamnaţii cari au fost daţi jos la vreme de pe cruce, au fost readuşi la viaţă printr'o îngrijire energică. Cei mai rezistenţi nu mureau decât de foame. Ultima lovitură era prin urmare utilă şi uneori necesară.

In cazul particular al celor trei răstigniri de pe Golgota, Evreii aveau îndoita dreptate să le accelereze moartea. Mai întâi, fiindcă legea evreiască nu îngăduia să se lase un cadavru să atârne de spânzurătoare decât până în seara zilei de execuţiune; iar în al doilea rând, pentrucă ziua Sâmbetei nu trebuia să fie pângărită cu o astfel de privelişte. Ei îi cerură deci lui Pillat să dispună aplicarea obişnuitului crurifargium.

Soldaţii îşi îndepliniră această misiune şi sdrobiră picioarele celor doi tâlhari. Când au vrut să-i facă acelaş lucru şi lui Isus, îl găsiră mort. La încheerea celor trei ore de agonie, îşi dăduse sufletul.

Viaţa lui pământească se sfârşise. Opera lui însă continua să trăiască peste veacuri. Era aproape ora trei după amiază când Isus, cu capul înclinat într'o parte, a murit.

Tot ceeace era omenesc într'însul, murise. Dar crucea supliciului său va rămâne înfiptă pentru totdeauna pe calvarul nedreptăţei, al lăcomiei şi al minciunilor netărmurite. Alături de lemnul indestructibil al crucii, fierul şi focul vor părea lucruri josnice şi trecătoare.

Lumea epocii sale, preocupată de alte spectacole de orgie şi de sânge, nu luase seama la ceeace se petrecuse în acest colţ pierdut al Orientului. Dar curând această lume a aflat că o lege nouă cumpănea lucrurile şi hotâra destinele omeneşti. Adevărul ţâşnit din izvorul Nazaretului, inunda pământul şi smulgea din rădăcini arborele care nu mai era în stare să dea roade bune.

Nouăsprezece secole, legislatori şi inovatori îndrăzneţi au încercat zadarnic să scrie sau să conceapă o lege tot atât de universală şi de înaltă ca cea scrisă de Isus pe cruce, cu sângele său.

Martirul depe Golgota i-a spus omului:

— «Iubeşte pe aproapele tău ca pe tine-însuţi, şi nu face altora ceeace nu ţi-ar place să ţi se facă ţie!»

Spunând aceste vorbe, nu numai că a iluminat căile nevăzute ale cerului, dar a înobilat într'atât egoismul—cea mai sălbatecă şi mai activă dintre legile pământului — încât a făcut dintr'însul o virtute şi o condiţie necesară a solidarităţii şi justiţiei sociale.

Când a anunţat vestea cea bună oamenilor uniţi prin această justiţie care nu suferea influenţele puterii şi ale convenţiunilor, când a proclamat: «Impărăţia lui Dumnezeu e în voi», el a întemeiat pe pământ o împărăţie sfântă, care n'ae nici suveran, nici supuşi, nici victime, nici răsvrătiţi, nici armate, nici frontiere, o împărăţie care dărueşte sceptrul ei tuturor voinţelor stăpâne pe ele-înşile, şi dă un tron tuturor sufletelor în stare să-şi realizeze propriul lor destin. O împărăţie desăvârşită şi sigură, dacă nu veselă şi fericită, în care săbiile se vor transforma în pluguri, lănciile în coase, şi în care va triumfa omul suveran, desrobit de orice autoritate străină şi de orice disciplină, graţie valorii incalculabile a sufletului său şi a perfectibilităţii sale nemărginite.

Nu vor mai trebui decât încă nouăsprezece veacuri, pentruca crucea de pe Golgota să devină definitiv simbolul victoriei ori pentruca omul înclinat luptelor sângeroase să fie pentru totdeauna înfrânt în bătălia pe care-o susţine pentru mântuirea lui.

Când oul de Paşti e de ciocolată...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Sute de copii se bucură la gândul că vor căpăta ouă de Paşti, dar câţi nu păţesc ca deliciosul prichindel de mai sus, care a uitat că oul său e de ciocolată?...

Păţanie neobişnuită

La Paris se joacă, o piesă, în care un rege al banilor e luat drept apaş. In seara repetiţiei generale s'a povestit în antract întâmplarea următoare:

Un miliardar călătorea într'o zi în sudul Franţei şi îşi conducea el însuşi automobilul. Pe drum întâlni o maşină oprită, în jurul căreea o întreagă familie disperată se căznea să repare o pană...

Miliardarul îşi oferă serviciile, reuşeşte să pună motorul în mişcare şi capătă... un bacşiş de zece franci.

El ia banii, dar urmează de la distanţă maşina reparată.

Călătorii se opresc într'un oraş, spre a lua masa...

Pe când ei se instalează la o masă, miliardarul ia o cameră, îşi pune fracul şi îşi face intrarea în sala de mâncare. Apoi se invită el-însuşi la masa călătorilor, comandă un adevărat ospăţ şi... plăteşte tot.

Ne putem închipui mutrele celor cari i-au dat bacşişul...

„OGLINDA LUMII"
9 Aprilie 1931
No. 15
Red. și admin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Ouale de Paști

Se știe că la Fenicieni, Creatorul principiu al oricărei existențe, era adorat sub forma ovoidă; pentru ei amorul și neamul omenesc au ieșit dintr'un ou ouat de Noapte.

Un tablou indian îl arată pe Creator având în fața lui un ou deschis, în care se văd ființe vii. Pe coaja acestui ou se află omul care a fost zămislit.

In Persia, în ziua marei sărbători civile — prima a anului, celebrată cu multă pompă — se oferă ouă.

Primăvara, Arienii, acum vre-o patruzeci de veacuri, așezau ouă pe altarul divinității. Și în misterele religioase ale Japoniei, se remarcă, printre imaginile sfinte, un ou ieșind dintr'o suprafață de apă cuprinsă de un râu, iar un taur se repede asupră-i, să-l sfărâme cu o lovitură de coarne.

Nu e oare natural, după aceste fapte epuizate în misterele teogonice ale celor mai vechi popoare vestite cari priveau ouăle ca emblemă însăși a naturii, să se păstreze obiceiul de a se da ouă în dar de Paște și nu de Anul Nou?

Explicația e ușoară. Dacă anumiți autori situează acest obicei la începutul creștinismului, invocând motivul că, între secolele IV—XVIII, Biserica a interzis ouăle în timpul postului de patruzeci de zile și că apoi lumea caută să dea o cât mai grabnică întrebuințare acestei imense cantități de ouă adunate tot timpul, dându-le tinerilor vopsite și ornamentate, alții nu admit această versiune. Ei atrag atențiunea că dacă începerea unui an nou a fost din totdeauna motiv de daruri, se știe că pentru descendenții lui Romulus, pentru Franci ca și pentru noi, anul începea la Paște, adică la începutul primăverei.

Cura de lapte a iepurelui de Pasti

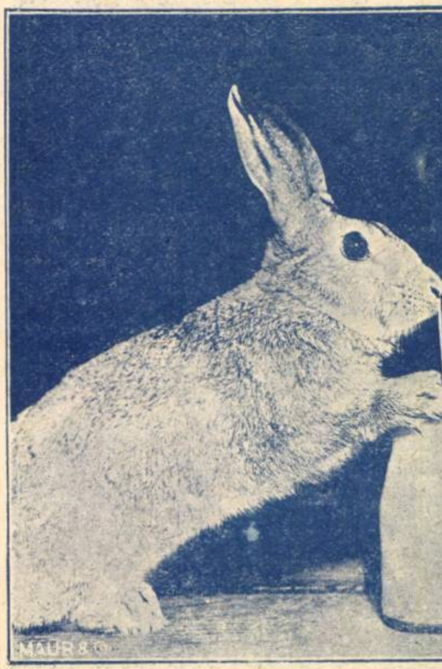

(Photo „The New York Times")

Iepurele de Paști, spre deosebire de ceilalți iepuri, se răsfață pe masă, făcându-și grav cura de lapte, care — precum vedem — îi priește foarte bine...

In rugăciune

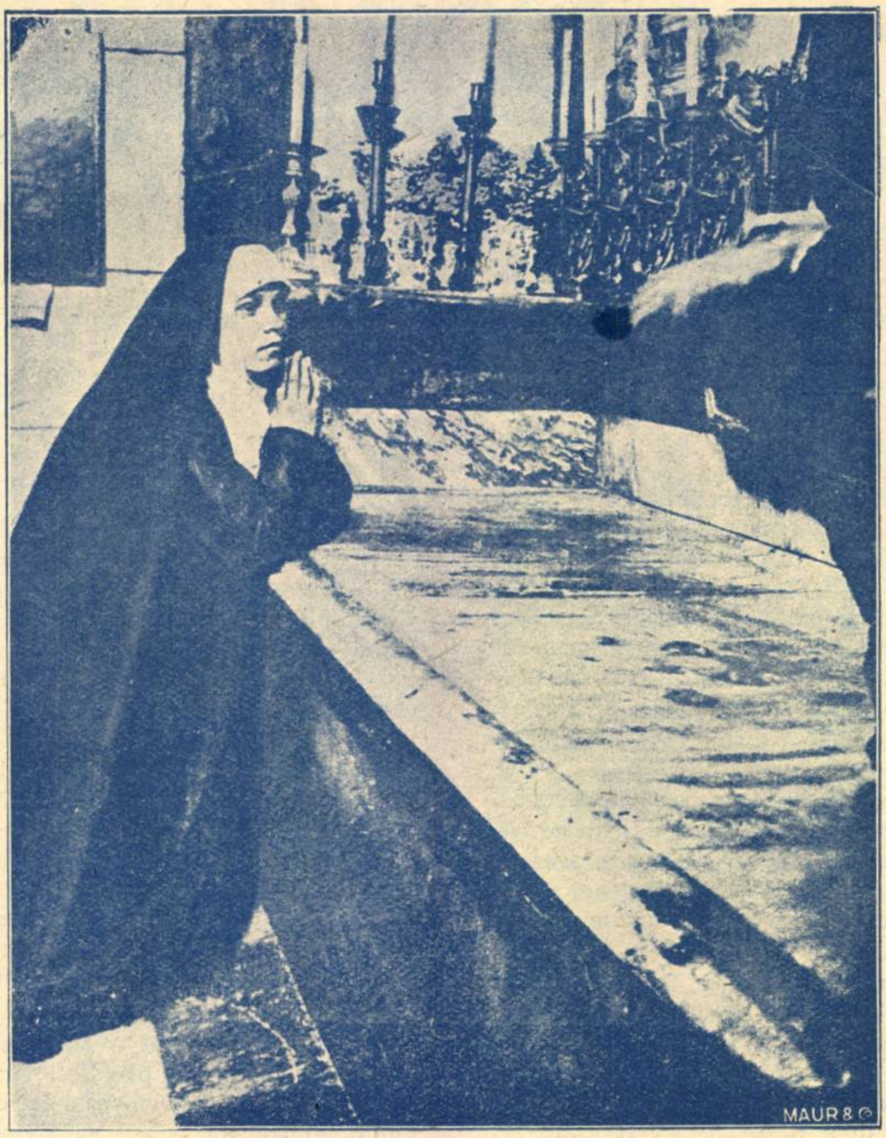

Călugăriță arabă, în rugăciune în fața Sfântului Mormânt din biserica Sepulcrului din Ierusalim.

Vechi obiceiuri de sărbători în Ardeal

In amintirile scriitorului ardelean Ion Băilă se află descrise o serie de interesante obiceiuri, practicate în timpul sărbătorilor de Paște în Ardeal.

Frumoase erau obiceiurile și la Crăciun, cu colindători, cu irozi, cu steaua și cu jocurile junilor, care se țineau în toate Duminicile până la lăsatul secului de Paște, dar tot mai frumoase și cu caracter mai profund religios erau obiceiurile în legătură cu sărbătorile Paștelor.

Păresemile, care premerg Invierii Domnului, erau pentru această populație adevărate zile de reculegere sufletească. Incepând cu copiii din școala primară, toată lumea se spovedea și se cumineca.

In ziua Sfântului Toader, copiii, grupați după uliți, strângeau bani și cumpărau zahăr, franzeluțe și vin, pentru ca una din mamele lor să le poată prepara o strachină de supă de vin cu franzele și îndulcită cu zahăr.

Toți se adunau apoi în casa unde li se pregătea această mâncare, care li se părea delicioasă, și fiecare mai aducea cu sine o farfurioară de grâu fiert, cum se obișnuește a se face și la colivă. Mâncatul acestor «bunătăți» se făcea cu cântece și glume, iar petrecerea se sfârșea cu o horă în jurul unui pom din grădină.

Jocul acesta avea o semnificație mai adâncă, căci prin el copiii «se prindeau veri», adică «frați de cruce», și legătura aceasta rămânea toată viața.

Cultul morților, practicat într'o atmosferă de misticism și resemnare, se transforma în sărbătoare veselă în Sâmbăta Floriilor. In ziua aceasta, învățătorii satului eșiau cu toți copiii de școală la câmp, unde se petrecea cu cântece și jocuri, până începea soarele a se înclina spre apus. Când se apropia ceasul vecerniei, copiii își umpleau brațele cu mâțâșori înfloriți și înverziți de răchită sau de salcie, și porneau în rânduri de câte doi, spre sat, deadreptul la biserică.

Convoiul copiilor, cu sburdălnicia lor nevinovată, trezită de aerul plăcut al primăverei, aducea veselie în sat. Locuitorii porneau în urma lor, și în cimitir se împodobeau crucile dela toate mormintele cu cununi împletite din mâțâșorii aduși de copii.

In felul acesta se pregătea atmosfera de sărbătoare în care trebuiau să se petreacă sărbătorile Invierii.

OMUL FĂRĂ OBRAZ

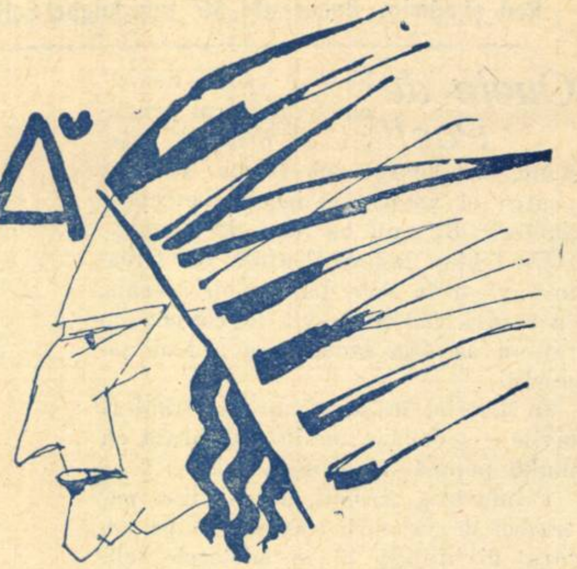

NUVELA DE JACK LONDON

9)

Subienkow își simți sufletul suindu-i-se pe buze în fața acestui spectacol diabolic. Dar, înfrânându-și greața, strigă enervat:

— Să ne vedem de treaba noastră! Fă-i să tacă, Yakaga, și să începem încercarea.

Intorcându-se apoi spre Makamuk, zise, pe când Yakaga impuse Indienilor tăcere:

— Nu uita mai ales că trebue să lovești cu toată puterea! Isprava ce trebue s'o faci, nu e de copil. Ia securea și dă, în fața mea, în buștean, ca să văd dacă ești bărbat demn de numele acesta.

Makamuk se supuse. De două ori repezi tăișul de oțel, cu lovituri netede și viguroase, care făcură să țâșnească din buștean țăndări late de lemn.

— Perfect! zise Subienkow.

Și se uită, în jurul său, la cercul de fețe sălbatece, cari i se păreau un simbol suprem al acestui zid de barbarie, care îl închisese din ziua când poliția Țarului îl arestase pentru prima oară la Varșovia, și care nu se mai deschisese niciodată.

— Ia-ți toporul, Makamuk! Și așează-te aci. Eu mă voi întinde pe zăpadă. Lovește când voi ridica mâna, lovește din toate puterile tale. Și vezi ca nimeni să nu stea la spatele tău. Leacul e bun, și securea, săltând înapoi de pe gâtul meu, ar putea să-ți scape din mână.

Subienkow aruncă apoi o privire spre cele două sănii înhămate cu câini și încărcate cu blănuri și pești, cu pușca sa pe deasupra. Cei șease Indieni, cari aveau să-l escorteze, stăteau alături.

— Unde e fata? întrebă el. S'o aduceți în sanie înainte de începem experiența.

Aceasta se făcu.

Atunci Polonezul își puse capul pe buștean, ca un copil obosit care vrea să adoarmă. Și era în adevăr obosit, după atâția ani întunecați prin cari dusese greul vieții.

— Haide! zise el lui Makamuk. Imi bat joc de tine și de arma ta. Dă o lovitură sdravănă!

Și ridică mâna.

La semnalul convenit, Makamuk își ridică toporul în sus, un topor larg care îi servea pentru spintecatul trunchiurilor de arbori. Lumina oțelului scânteiă în puritatea cerului înghețat, deasupra capului Indianului, spre a se coborî pe gâtul gol al lui Subienkow.

Oțelul își tăiă neted drumul prin carne și oase și se înfipse adânc în buștean. Indienii, uimiți, văzură capul sărind la un metru distanță de corp, împreună cu un țâșnet de sânge.

Printre ei se produse întâi o uimire tăcută, pe când în capetele lor obtuze își făcu loc ideea că faimosul leac nici nu există. Și când își deteră lămurit seama că hoțul de blănuri îi întrecuse în viclenie, că dintre toți prizonierii numai Subienkow reușise să scape de tortură, atunci isbucniră în hohote de râs.

Makamuk își plecă rușinat capul. Hoțul de blănuri îl păcălise. In fața tuturor acestor oameni, cari își continuau neîntrerupți râsul sgomotos, el, șeful, își pierduse obrazul. El întoarse spatele și se duse, cu fruntea plecată, afectând totuși o majestoasă demnitate.

Știa prea bine că de acum înainte nu va mai fi decât «Omul fără obraz». Istoria mistificării și rușinei sale îl va urma până la moarte. Ea va fi transmisă din gură în gură, din trib în trib.

Și când triburile acestea se vor întruni primăvara pentru negoțul lor obișnuit, el auzea depe acum pe vreun obrasnic întrebând în gura mare:

— Știți voi cine e Omul fără obraz?

Și toată lumea va răspunde în cor:

— Omul fără obraz e acela care se numea Makamuk până în ziua când a tăiat cu toporul său capul hoțului de blănuri.

— SFARȘIT —

Un Harun - al - Rașid modern

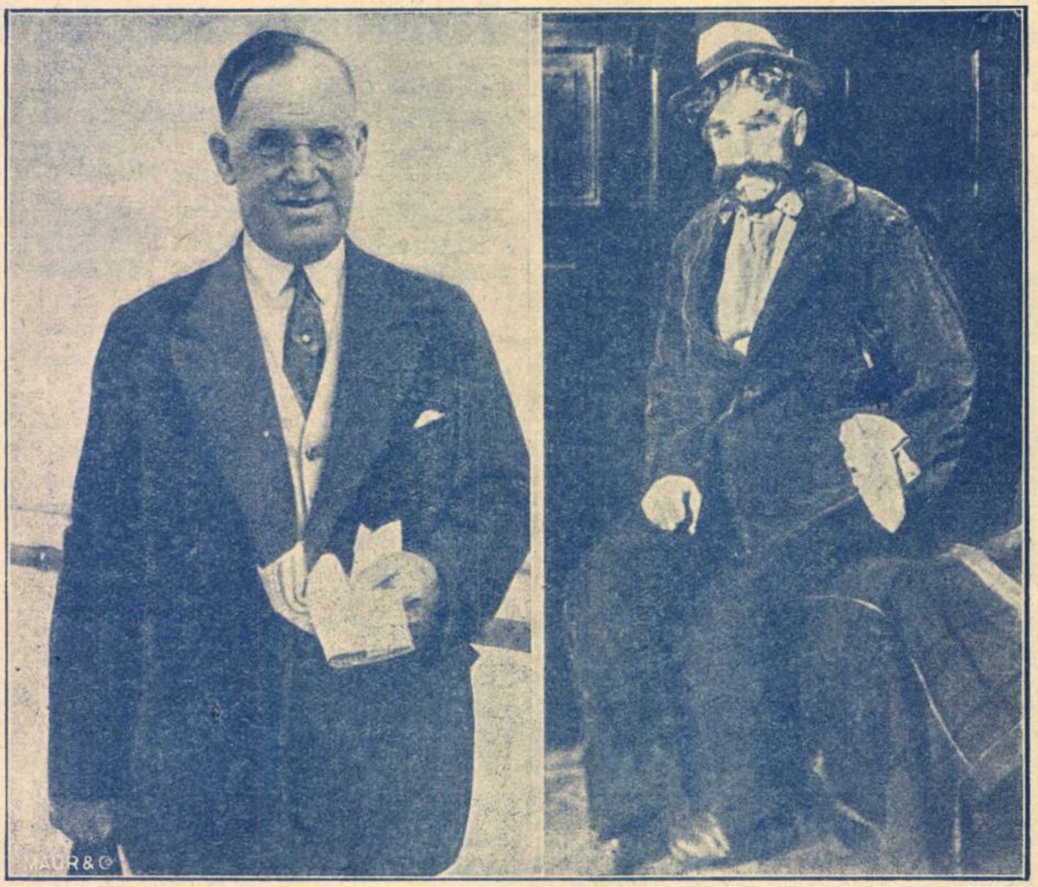

Primarul general al municipiului Philadelphia, Mr. Harry A. Mackey, s'a deghizat ca cerșetor spre a inspecta, fără a fi recunoscut, căminurile de vagabonzi și azilurile de noapte ale orașului.

Răstignirea lui Isus

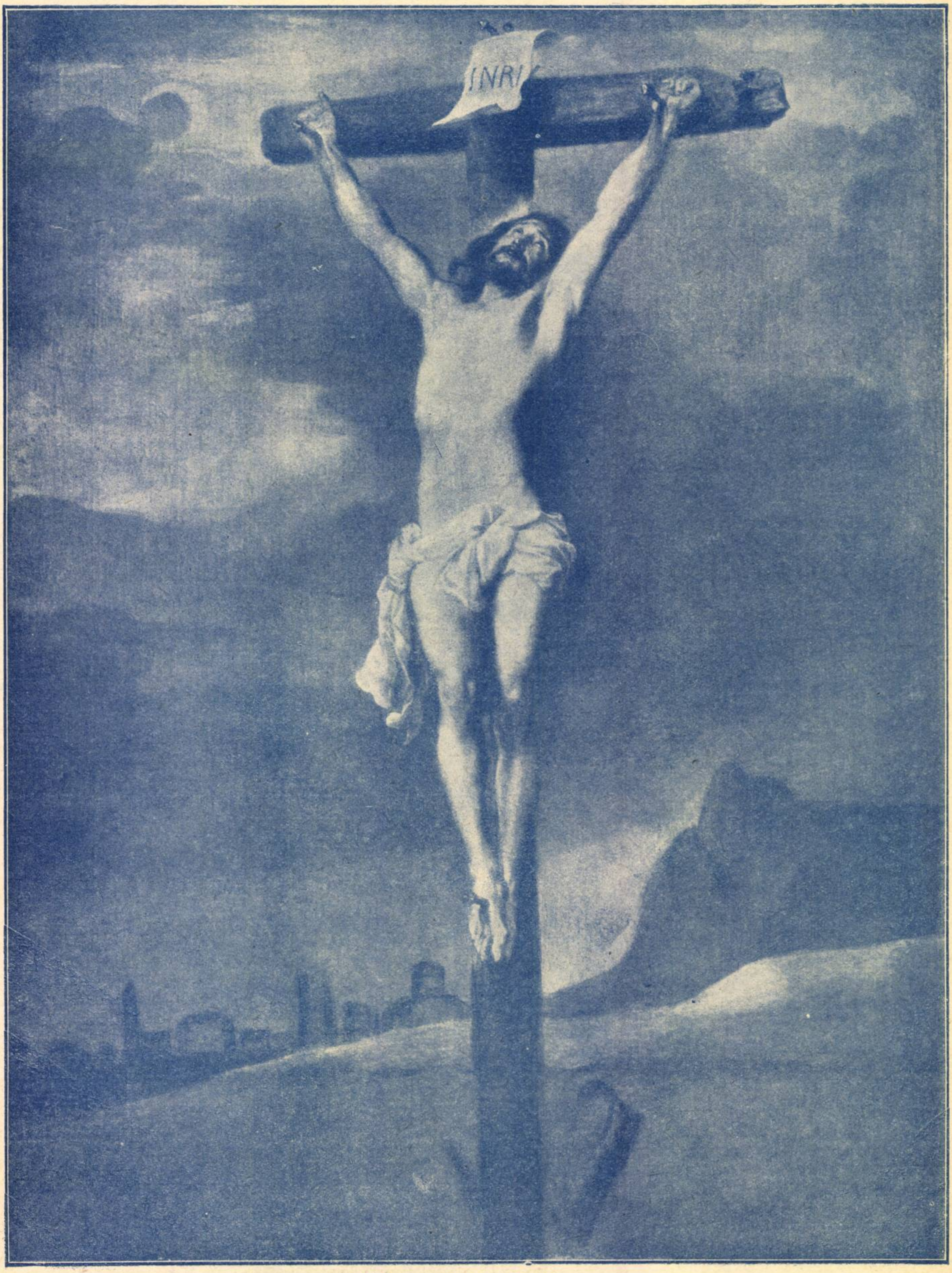

Anton van Dyck: «Crucifixus»

S'ar putea stabiliza sărbătoarea Paştilor?...

Raportul depus la Societatea Naţiunilor de „International Fixed Calendar League"

Am văzut într'un număr precedent că e vorba ca dela 1 Ianuarie 1934 să se adopteze în toată lumea noul calendar ştiinţific, perpetuu şi universal, de 13 luni, în locul vechiului calendar de 12 luni, alcătuit de Numa Pompiliu, corijat de Cezar şi reformat mai târziu de Papa Grigore al 13-lea.

Cum delegaţii Societăţii Naţiunilor şi chiar expertul ei în chestiunile calendaristice, d-l Cotsworth, au întâmpinat oarecari dificultăţi, unele cercuri bisericeşti fiind ostile acestei noui reforme din cauza cererii stabilizării sărbătoarei Paştelui, secretarul general al Societăţii Naţiunilor a transmis guvernelor invitaţii la cea de a patra conferinţă de comunicaţii şi tranzit, care se va întruni la Geneva în ziua de 26 Octombrie 1931.

Această conferinţă va avea de examinat chestiunea reformei calendarului, eventual şi a stabilizării sărbătorilor mobile, stabilizare cerută de necesităţi economice şi sociale.

RELIGIA ŞI ŞTIINŢA

Religia are fără îndoială o mare însemnătate în societatea de azi, dar bineînţeles Ştiinţa e mai tare. Vaticanul şi-a instalat unul din cele mai moderne posturi de radiodifuziune, ba are şi un Observator Astronomic propriu, de o reputaţie mondială.

Acum 300 de ani, Galileu a fost întemniţat de Biserică pentru credinţa sa «eretică» în mişcarea Pământului, ba n'a lipsit mult să fie ars de viu ca Giordano Bruno în anul 1600, dacă n'ar fi ascultat îndemnul prietenilor de a abjura dela această ilegală opiniune astronomică, ceeace nu l'a împiedicat totuşi să strige la sfârşitul ruşinoasei ceremonii:

— *E pur si muove!*

De aceea, ţinând seamă de faptul că lumea evoluiază mereu, ţinând seamă că opinia publică în America, Anglia, Franţa, Germania, Italia şi alte ţări e în favoarea reformei calendarului, se poate întrevedea că cercurile bisericeşti se vor adapta cerinţei vremurilor.

Ce vreţi? Am ajuns astăzi ca bisericile, moscheiele şi sinagogile să fie iluminate cu electricitate, iar predicele se transmit prin undele hertziene, ceeace înseamnă că ajung şi în Cer.

Se mai poate deci întrebuinţa, în veacul Radioelectricităţii, un calendar vechiu de 2000 de ani?

Se va obiecta însă că în ţara noastră o simplă îndreptare a calendarului cu 13 zile a provocat o puternică reacţiune în multe sate, mai ales în Basarabia, şi în consecinţă o reformă a calendarului ar provoca o adevărată... revoluţie (!).

Această obiecţie e fundamental greşită.

Indreptarea calendarului a întâmpinat dificultăţi numai în satele unde există un procentaj mare de analfabeţi (în Basarabia sunt sate cu 80% analfabeţi).

In al doilea rând, nu s'a făcut o propagandă serioasă.

In al treilea rând nu e motiv bunăoară să se renunţe la sistemul metric, pentrucă unii ţărani mai întrebuinţează stânjenul şi ocaua.

Societatea Naţiunilor va face în toate continentele o propagandă extraordinară timp de 3 ani, prin presă, şcoli, cinematografe şi radio asupra avantajelor reformei calendarului. Odată ce această reformă a timpului va fi adoptată de majoritatea popoarelor, este exclus să ne imaginăm că un sat oarecare din Basarabia sau din Cadrilater se va revolta împotriva... Societăţii Naţiunilor.

D. M. B. Cotsworth, directorul lui „International Fixed Calendar League" şi expertul Societăţii Naţiunilor pentru reforma calendarului.

Şi acum să rezumăm Raportul relativ la reforma calendarului depus de un comitet special de studii la secretariatul Societăţii Naţiunilor.

PAŞTELE LA DATA FIXA

In calendarele actuale, Paştele cade uneori în *Martie*, alte dăţi în *Aprilie*, ba acum doi ani Basarabenii au sărbătorit Paştele în *Mai*.

Comisiunea consultativă a Societăţii Naţiunilor şi-a exprimat părerea de a se micşora amplitudinile actuale ale variaţiei sărbătoarei Paştilor, urmând ca *oscilaţiunile maxime să fie de 7 zile, şi prima zi de Paşti să cadă într'o Duminică.*

Vaticanul nu s'a opus principial, dar şi-a exprimat părerea că va fi foarte greu să se adopte această reformă simultan de toate Bisericile, ţinând seama de tradiţia religioasă milenară; totuşi odată ce se va dovedi că fixarea sărbătoarei Paştilor e o binefacere universală, Sf. Scaun va supune această chestiune unui Consiliu ecumenic.

Nestabilitatea actuală a Paştelui provoacă mari inconveniente, mai ales în relaţiunile comerciale, societăţilor de navigaţie, în traficul internaţional pe căile ferate şi liniilor aeriene, cari iau o desvoltare tot mai mare.

Camera de comerţ internaţională, cu prilejul congreselor din Roma şi Bruxelles a adoptat rezoluţiuni, prin cari se cere urgenta reformă a calendarului şi a stabilizării Paştelui.

ROMANIA E FAVORABILA REFORMEI (?)

Raportul menţionează că următoarele ţări sunt favorabile reformei:

Anglia, Irlanda, România, Suedia, Elveţia, Cehoslovacia şi Noua Zeelandă.

E o mare cinste pentru ţara noastră a fi trecută în lista de mai sus.

CAND SE VA SERBA PAŞTELE?

Comitetul constată că majoritatea răspunsurilor primite sunt în favoarea stabilizării Paştelui la o dată corespunzând Duminicei a doua a lunei Aprilie (exact ca în 1931).

Comitetul conchide totuşi că cea mai bună formulă, care ar respecta şi în bună parte actuala pascalie, ar fi: *fixarea Paştelui în Duminica ce urmează după a doua Sâmbătă a lunei Aprilie.*

*

Să nădăjduim că dela 1934 vom avea şi calendarul perpetuu de 13 luni, şi Paştele fix.

Poate, într'un viitor apropiat, o altă comisie a Societăţii Naţiunilor se va ocupa şi de reforma existenţii omeneşti, găsindu-se eventual formula fixării minimului necesar pentru asigurarea traiului tuturor oamenilor pe această lume de infinită bogăţie şi totuşi de perpetuă mizerie.

L. FLORIN

Incendiu la un teatru din Mexico

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

„Teatro Principal" din Mexico-City a fost de curând distrus de un mare incendiu, provocat de un scurt-circuit îndărătul cortinei care se ridica. Cortina luă imediat foc. Publicul și actorii fură cuprinși de panică. Au fost unsprezece victime, aproape toți actori. Teatrul a ars complet. Iată o fotografie luată imediat după stingerea focului.

Trenuri pe pneuri

Patru directori a patru companii de căi ferate din Franța au asistat de curând la niște experiențe — foarte concludente, zice-se — pe una din linii, pentru adaptarea de pneumatice pe roțile vagoanelor.

Aceste pneumatice amortesc aproape de tot ciocnirile și sgomotul, și vor suprima uzura șinelor.

Aplicarea lor la vagoanele de pasageri va modifica radical regimul trenului. A călători va deveni o plăcere...

Cifra 13...

Un incendiu violent a distrus complet «Palatul Poporului» din Londra. In clădirea aceasta se afla și «Queens Hall», conținând statuele celor mai celebre treisprezece regine ale Angliei. Muzeul fusese inaugurat în 1887 de regina Victoria.

Pompierii își mărginiră sforțările la a împiedeca întinderea focului asupra imobilelor vecine.

Când au putut pătrunde în interiorul lui «Queens Hall», constatară că douăsprezece din statui se prăbușiseră pe dușumea. Una singură rămăsese neatinsă: cea a reginei Victoria.

Se pare că cifra 13 nu aduce nenorociri statuelor, cât aduce oamenilor..., după o credință mult răspândită.

Un nou record de viteză cu automobilul mic

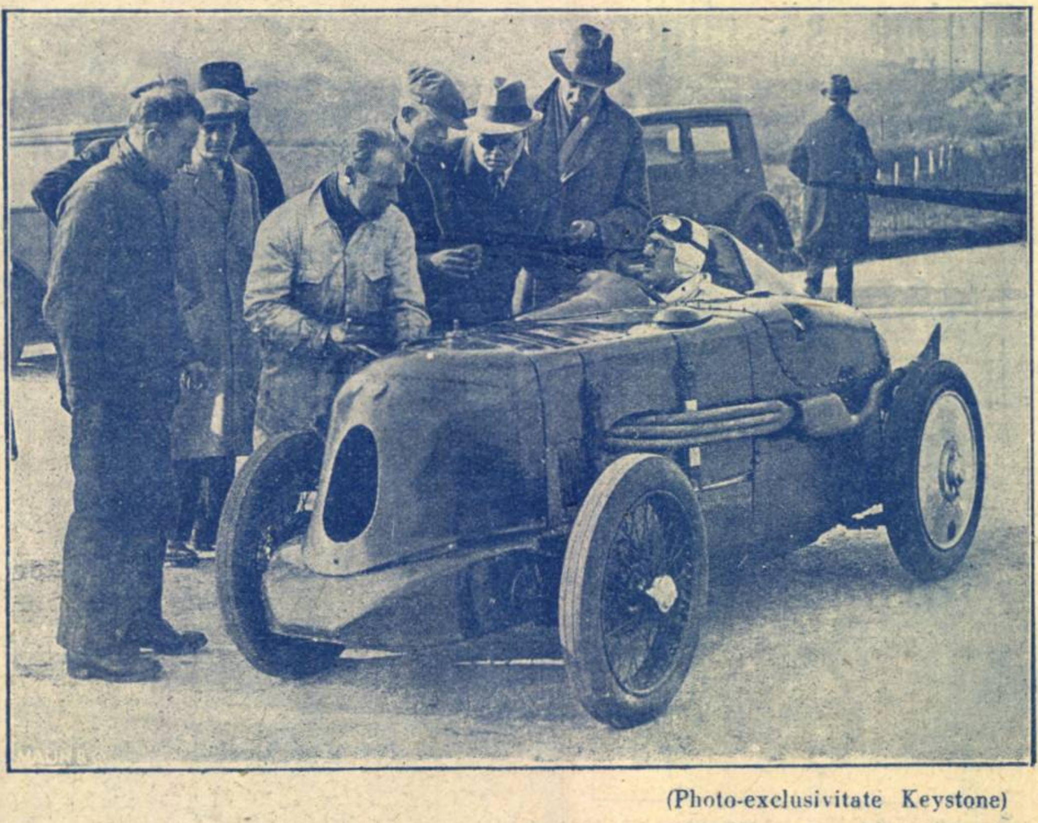

(Photo-exclusivitate Keystone)

Automobilistul englez G. E. T. Eyston a bătut deunăzi, la Brooklands, recordul de viteză deținut până acum de maiorul Campbell pentru automobile de tip mic, făcând 97.09 mile pe oră.

Tradiție de Paști

O veche tradiție ungară vrea ca în Lunea Paștilor tinerii băeți să aducă cu forța pe aleasa lor la o fântână, și acolo o stropesc din cap până în picioare.

Cu cât primește mai multă apă, cu atât mai tare va fi dragostea pe care ea o va purta mai târziu soțului ei.

Dar plămânii n'au oare de suferit din cauza unor astfel de procedee? Căci, udând astfel fetele îmbrăcate, e imposibil ca ele să nu răcească.

Dar există probabil un zeu al amorezaților, care îi ferește de boli!

Culmea carităţii

Culmea carității e, după ce ai avut multe milioane, să mori în mizerie, fiindcă ai dăruit totul săracilor.

Acesta e cazul d-nei Louise Harriet Cartwright, descendenta uneea din cele mai mari familii engleze, a cărei avere fusese evaluată odinioară la multe milioane și care și-a vândut palatele, vilele și moșiile, spre a trăi într'o simplă cameră mobilată, cu un venit deabia suficient, de oarece își cheltuise toată averea pentru opere de caritate și ofrande neîncetate.

Se ducea ea singură în cele mai mizerabile colțuri din East-End, spre a aduce sărăcimei de acolo câteva ajutoare.

A murit acum în mizerie, la vârsta de 81 de ani.

Vagoane-odăi

Căile ferate americane au pus în circulație un nou soi de tren, cu multe înlesniri.

Trenul se compune din vagoane odăi. Fiecare vagon este o cameră bine mobilată: cu parchet, canapele, lavoar, radio, mașină de scris, bibliotecă, etc.

Și călătorești, ca și cum ai sta acasă.. în timpul unui cutremur de pământ!

Longevitate vocală

Francezii credeau până acum că au în marea artistă Fugère un unic exemplu de longevitate vocală. Revista americană «*Musical Courier*» citează un caz și mai extraordinar: acela al d-nei Grandma Wright din Austin (Texas), care cântă la vârta de 87 de ani, în biserici și concerte.

Mult mai uimitor este că doamna Wright avea 80 de ani când a luat prima lecție de canto... din îndemnul unei doamne din Chicago, care se minunase auzindu-i vocea.

D-na Grandma Wright e mică și nu cântărește decât 50 de kilograme; foarte activă fizicește și intelectualicește, declară că viața i-s'a prelungit de când cântă. A fost poreclită «Privighetoarea din Texas».

...Când criticii noștri vor mai sfătui sopranele de 60 de ani să lase loc celor tinere, ele vor răspunde că sunt încă copile și că mai au treizeci de ani buni înaintea lor...

Victorie feminină

Mercedes Gleitze, celebra înotătoare engleză, a învins într'un „Marathon" de înot, care a avut loc în Australia. Concursul a durat 50 de ore. O vedem mai sus pe d-ra Gleitze, făcând planșa, spre a se odihni, în timpul înotului.

(Photo exclusivitate Keystone)

O nouă invenție: glisorul cu rachete

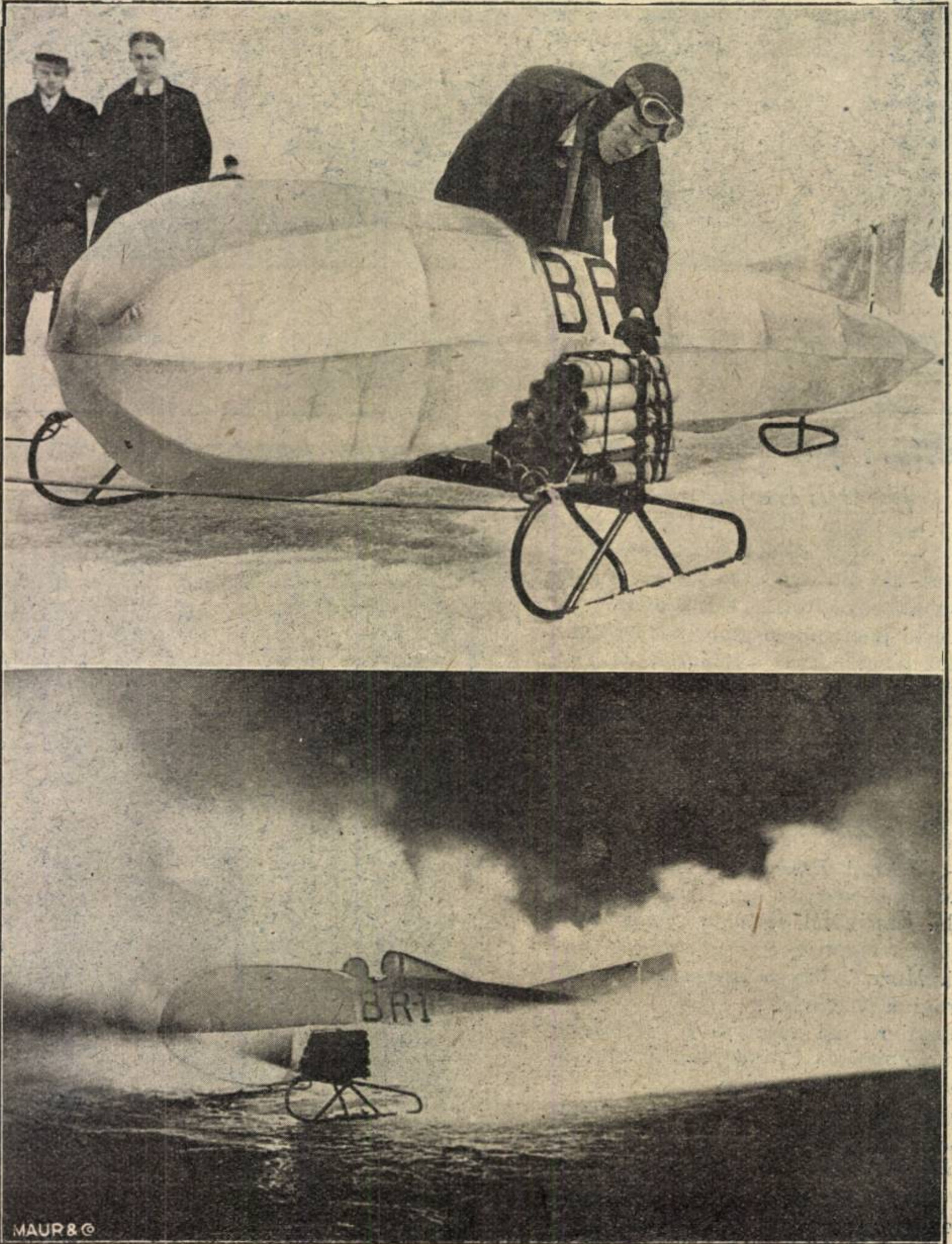

Studentul american Harry W. Bull, în vârstă de 21 de ani, a inventat un glisor cu rachete, cu care a făcut reușite experiențe pe lacul Oneida din New-York. Il vedem sus inspectând rachetele înainte de încercare, iar jos în timpul cursei, aparatul fiindu-i înconjurat de fum și flacări ieșite din rachete.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Trebue să citiți

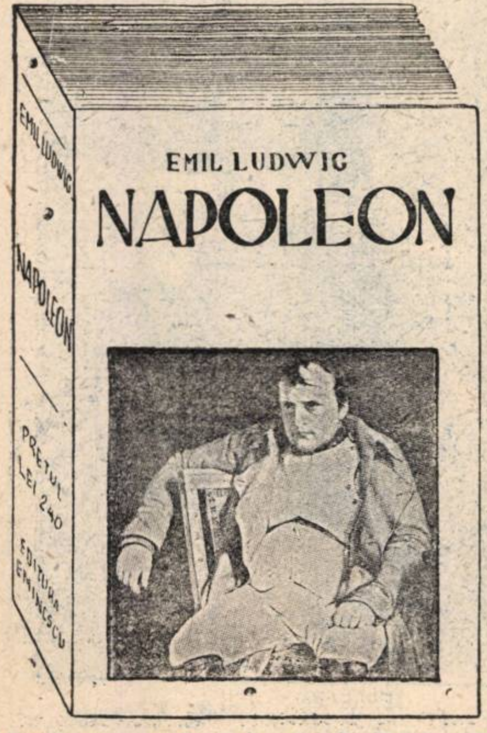

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU", București I Strada Anghe Saligny No. 2

Einstein ca muzicant și ca Indian

Stânga: *La întoarcerea sa din America, celebrul prof. Einstein face muzică de cameră pe bordul vaporului.* — Dreapta: *Acelaș, cu soția sa, în cercul Indienilor „Hopi", cari i-au conferit calitatea de șef al tribului.*

RUBRICA DE BRIDGE

IV

Sunt adesea cazuri când un jucător, chiar având in mână o carte foarte bună, este obligat — pentru a putea face un joc definitiv — să anunțe «fals».

Se înțelege de la sine că procedând în acest fel, se poate întâmpla ca adversarii să simtă cursa și să reacționeze în consecință. Depinde și de noroc și de fineța echipei adverse.

Vom da totuși următorul caz, petrecut realmente, pentru a învedera că, în anumite împrejurări, este nevoe și de șiretenie.

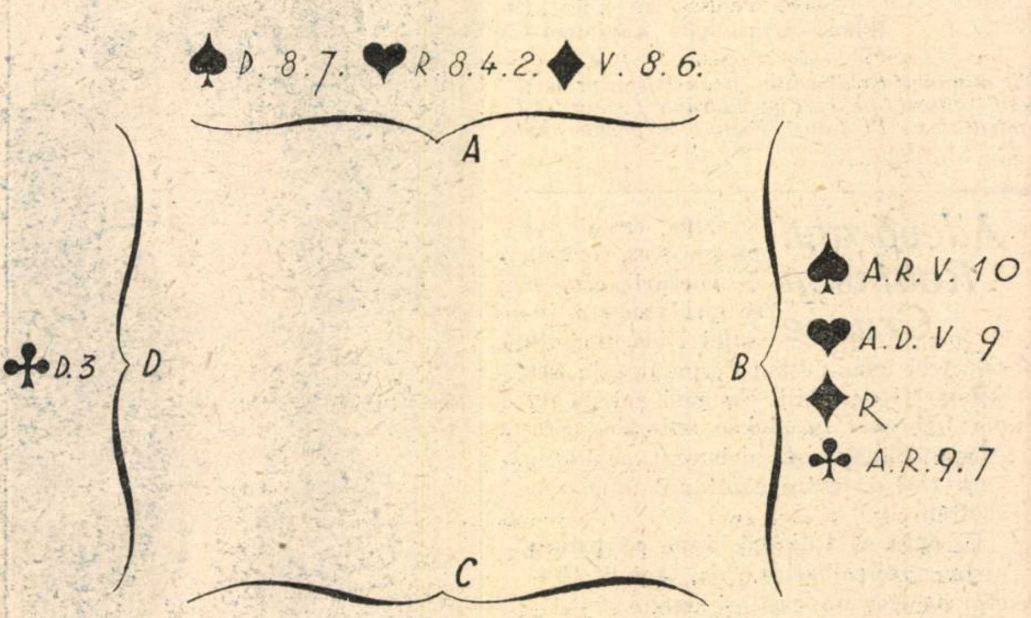

B., făcător de carte, are în mână un Sans-Atout foarte puternic în afară de carale. Dacă îl anunță și adversarii declară ei caro, e aproape sigur că nu îl va putea juca, el mulțumindu-se în cel mai bun caz să contreze bazat pe levatele sigure pe care le are la celelalte culori.

B. însă are puncte înainte, vrea să termine partida, iar partenerul său a declarat passe.

In acest caz, *B* își face următoarea socoteală:

a) Caralele sunt în mâna lui *C*, care începe a juca.

b) D. are prindere la Caro. In acest caz jocul e sigur.

c) Caralele sunt la *A*.

Anunțând el singur *(B)* caro, în cazul întâi, *C* nu va contra. așteptând, evident, ca adversarii să nu se mai urce și tocmai atunci să contreze.

Dacă *D* are ținere la caro, va da punct, și atunci *B* va declara imediat trei Sans Atout.

Dacă *D* nu are carale, fie că nu va anunța nimic, fie că va declara altceva. In acest din urmă caz, jocul se va face pe culoarea declarată. *B* putând da ușor 3—4 puncte pentru împlinirea rubberului.

Dacă levatele de Caro sunt la *A* și jocul ajunge la Sans Atout, *C*, nu știe să înceapă Caro și *B* face partida.

Cazul cel mai probabil este însă următorul:

C are levatele de Caro, și vrând să contreze, anunță o altă culoare pentru a-și urca adversarii.

B. va declara imediat Sans-Atout. Având în mână la Caro A-D. 10, *C* nu poate începe Caro; el va căuta deci o prinsoare la partenerul său, așteptând ca fie acesta, fie adversarii să joace caralele. Ori de unde va începe *B, D,* fac trei Sans-Atout (3 pici sau 4, 3 cupe, 3 trefle).

Tot așa de probabil e că, dacă levatele de Caro (A. D, 10, etc,) sunt la *A*, acesta va bănui că *B* are în mână la Caro R. 9. 7. etc; deci va aștepta ca după epuizarea levatelor străine, Sans-Atout-ul să fie bazat pe Carale. Va cerca deci să anunțe o culoare străină, în nădejdea că adversarii vor merge înainte la Caro, pentru ca să contreze.

Pericolul pentru *B* este numai în cazul când adversarii săi nu au în mână decât numai carale și se mulțumesc cu o singură intrare la anunțul de un Caro. Probabilitatea aceasta este însă foarte redusă mai ales dacă echipa *D. B* are și ceva avans la puncte și a făcut deja prima manșă. Indiferent dacă levatele de Caro sunt la *C* sau la *A*, fiecare din acești doi jucători va căuta să urce adversarul. Or, urcarea nu se poate face decât anunțând fals și ei. *B* va merge la Sans Atout și îl va face.

Se mai poate întâmpla ca *C*, având levatele de Caro, să anunțe peste un Caro declarat de *B*, două Carale. In acest caz *D* va înțelege că *B* nu are carale și atunci dacă are ceva în mână, va declara. Dacă nu, *B* are ori când posibilitatea să anunțe altceva. Chiar declarând Sans Atout, *C.* nu va începe Caro, el așteptând, după cum am mai spus, ca jocul de Caro să vină de la *A* pentru ca Riga lui *B* și eventual Valetul să fie prinse la furculiță.

*

Anunțul fals nu se poate face decât atunci când ai refugiu sigur în altă culoare sau în Sans-Atout. Altfel, cu toată cartea bună ce ai în mână, poți pierde nu numai jocul pe care l'ai putea face anunțând cinstit, dar chiar un număr de intrări.

Pentru a putea reuși, anunțul fals cere însă ca partener un jucător cu experiență și fin. Altfel, în loc de a induce în eroare pe adversar, îl înșeli tocmai pe el, iar rezultatul este unul tocmai contrar decât cel așteptat.

A. T.

Un ou de Paşte, cu adevărat miraculos

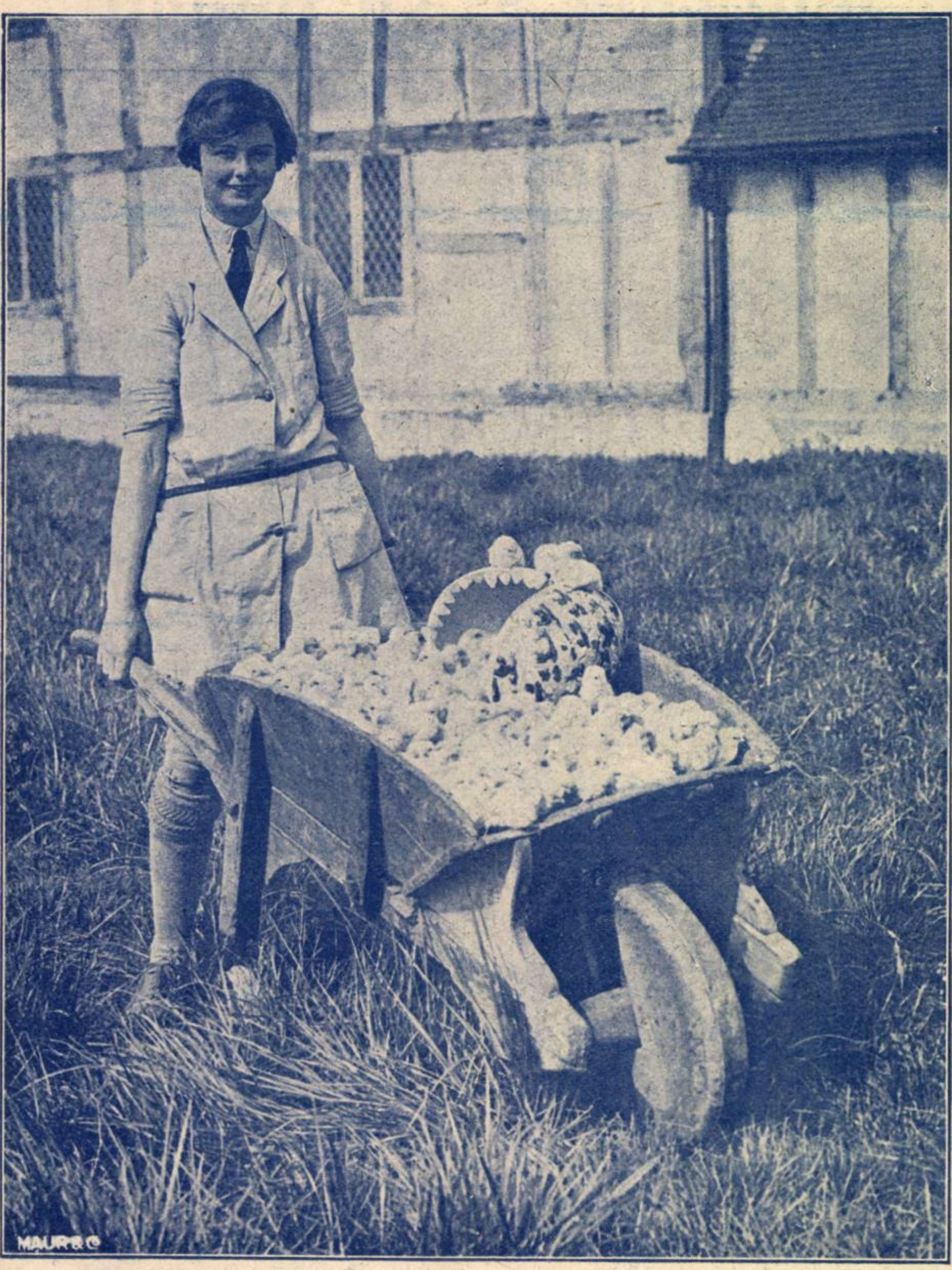

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o fermă din Surrey (Anglia) s'a întâmplat minunea ca dintr'un ou de Paşte, uriaş şi frumos încondeiat, să iasă o sută şi mai bine de puişori, pe cari fermiera a trebuit să-i transporte apoi cu roaba, împreună cu oul miraculos... Şi totuşi Paştele nu cade anul acesta în ziua de 1 Aprilie!..

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"

de *MAURICE LEBLANC*:

Confidenţele lui Arsène Lupin

Triunghiul de aur

Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. - Acul scobit. - «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Adevăratul Robinson Crusoe

In ziua de 31 Ianuarie 1709, corabia de corsari *«Duke»* se opri la coasta insulei Nias, una din cele trei insule Juan-Fernandez, la 500 kilometri de Chili. Ea găsi aci pe un om îmbrăcat în piei de animale. Era Alexander Selkirk, debarcat acolo în anul 1703 de către căpitanul unui vas scoţian.

El putu să trăiască, după ce prinse nişte capre sălbatice şi îşi făcu din bucăţi de fier un cuţit şi unelte.

Când fu găsit, aproape că nu mai putea să vorbească.

De două ori era cât p'aci să moară de boală şi de foame.

Corabia *«Duke»* îl readuse în Anglia, şi căpitanul Woode Rogers publică în 1712 povestirea călătoriei sale. Presa făcu caz. Scriitorul Daniel de Foë se entuziasmă de această aventură şi scrise *«Robinson Crusoe»*, publicat la 25 Aprilie 1719.

Incă un record

Generalul James Edward Stuart, care a murit de curând la Chicago în vârstă de 88 de ani, luase parte la trei răsboae.

Născut în Scoţia, venise în 1851, cu părinţii săi, în America. Când isbucni răsboiul civil, se angajă în armata de la Nord... Mai târziu a luat parte la răsboiul spano-american... In răsboiul mondial şi-a oferit din nou serviciile şi a fost avansat general de brigadă...

E un record datorit longevităţii.

Mahatma Gandhi toarce

Dintr'o întrevedere cu Mahatma Gandhi, publicată într'o revistă franceză:

Gandhi îşi caută depănătoarea şi se aşează în faţa mea pe duşumea. Incepe să toarcă bumbac cu degetele sale slabe şi, lucrând cu îndemânare, vorbeşte. Te simţi de fapt în faţa unei minţi de înaltă cultură. Te frapează forţa logică, puterea pură şi adevărată a tuturor teoriilor ce expune. Chiar când nu poţi fi de acord cu toate ideile sale, asculţi cu multă atenţie expunerea lui.

El îmi spune:

— Să nu te miri că mă vezi torcând şi ţesând pe când vorbesc. A toarce în toate ocaziile, e una din hotărârile cele mai importante din viaţa mea. Am luat-o pentru mine şi pentru toţi cari mă urmează. Poţi să capeţi uşor o anumită îndemânare lucrând pe când vorbeşti. Ţi-o spun: torsul va fi salvarea Indiei.

Caşi Tagore, Gandhi e adversar al maşinismului.

Din bărbat, femee

(Photo „The New York Times")

Pictorul danez Einar Wegener, care fusese însurat câţiva ani, a fost transformat în femee în urma unei operaţiuni executate de ginecologul dr. Warnekross din Dresda. Pictorul a adoptat numele de Lilli Elbe. Căsătoria a fost declarată ilegală. Iată mai sus pe d-şoara Lilli Elbe, fostă Einar Wegener.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Filme în biserică

In Statele-Unite s'a luat obiceiul ca în toate bisericile să ruleze filme în timpul serviciului divin, reprezentând scene din Biblie și Testament.

Astfel, de Crăciun a rulat acolo filmul «Naşterea lui Christos» şi alt film, care descrie obiceiurile diferitelor popoare cu prilejul Crăciunului.

De Paşti va rula filmul răstignirii. E vorba să se inaugureze şi la noi acest obicei, în unele biserici din Capitală.

Chaplin şi revolverul

Charlie Chaplin a sosit la Berlin tocmai în ziua când avea să înceapă a 25-a cursă de biciclete de şease zile. Era deci indicat ca să fie invitat a descărca el revolverul ca semnal al startului.

Chaplin refuză însă categoric. El s'a jurat de curând să nu mai pue mâna pe o asemenea armă cât va trăi, chiar dacă ar fi un simplu pistol de start. In procesul său de divorţ, revolverul a jucat un rol atât de covârşitor— a explicat marele artist—, încât aceasta l'a determinat să facă zisul jurământ.

El declară că nici în filme nu va pune mâna pe un revolver, — atât de mare îi este groaza de această armă!

Vedetele de cinema, în luna de miere

AUGUSTU
GENOVA
MAUR & C°

(Photo-exclusivitate Keystone)

Charles Farrell şi Virginia Valli, amândoui celebri actori de cinema, s'au căsătorit în secret şi-şi fac acum luna de miere la Neapole, unde-i vedem pe bordul unui vapor.

Cum se face o scenă de film sonor

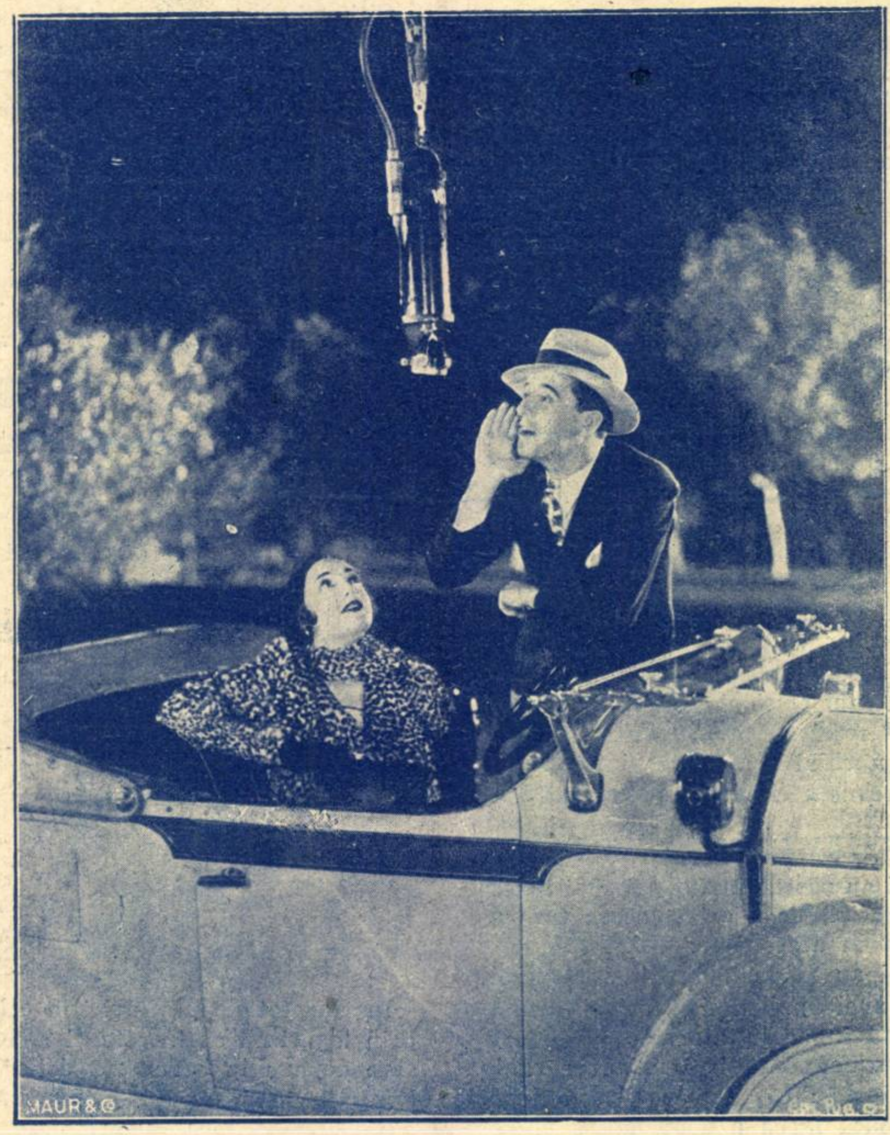

(Photo-exclusivitate Keystone)

Actorul de cinema Ben Lyon demonstrează mai sus, cum se înregistrează glasul omenesc, în aer liber, pentru un film vorbitor. Microfonul îi atârnă deasupra capului, iar lângă Ben Lyon şade fermecătoarea artistă de film Bebe Daniels.

Educaţie muzicală

Marele dirijor Albert Wolff din Paris povestea deunăzi următoarele:

Unul din amicii săi îi cerea adesea bilete de favoare, dar nu voia să audă decât «*Boema*», «*Madama Butterfly*», «*Tosca*».

Şeful de orchestră îl făcu să asculte într'o zi «*Pelléas et Mélisande*». Domnul plecă însă după actul al doilea, declarând că preferă să se ducă la cinema, spre a asculta muzica ce-i place lui.

D. Albert Wolff îl convinse însă să asculte un concert clasic. Pe program figurau *Simfonia italienească* a lui Mendelssohn, *Ucenicul vrăjitor* de Dukas, o bucată de Strawinski şi un *Concert brandenburghez* de Bach.

După concert, domnul îi spuse d-lui Albert Wolff:

— Cunosc toate aceste *arii* (sic)!... Nu e muzică plictisitoare, *deşi clasică*. O aud mereu la cinema...

Cinematograful educase astfel urechea acestui domn.

Cinematograful poate perfecţiona aviaţia?

Se cunosc lucrările lui Leonardo da Vinci asupra sborului păsărilor. Genialul artist a fost unul dintre cei dintâi cari s'au gândit că şi omul ar putea sbura într'o zi.

Nu cumva, inspiraţi de cercetările sale, au avut unii ideia exeprienţelor foarte ciudate ce se fac acum cu păsări de pradă?

Nişte şoimi au fost dresaţi să sboare într'un spaţiu limitat, unde sunt cinematografiaţi.

Proiectând aceste filme cu iuţeală micşorată, se speră că se va pătrunde din ce în ce mai mult în secretul sborului păsărilor, pe care caută să-l imite aviaţia fără motor.

Se adevereşte vorba fraţilor Lumière că cinematografia deschide un câmp de posibilităţi nelimitate.

Pagina problemelor

Premiile de Paşti

Premiile de Paşti ale revistei noastre s'au acordat următorilor cititori :

Premiul I *(10 volume din colecţia ştiinţifică «Orizontul») d-lui* N. Gh. COSTIN, *învăţător, satul Rădulenii-Noui (jud. Soroca).*

Premiul II *(8 volume din aceiaşi bibliotecă) d-lui Sinesiu* CRIŞAN, *elev cl. VII-a, liceul «Samuil Vulcan», (Beiuş, jud. Bihor).*

Premiul III *(6 volume «Orizontul») d-lui* Dumitru C. MARFIEVICI *elev cl. V-a, liceul «Laurian» (Botoşani).*

⁂

In curând vom publica numele premianţilor pe luna Mai.

Cititorii cari ne vor trimite deslegări până la 1 Mai vor concura la premiile lunei Mai.

Sperăm să putem anunţa în curând mari premii în bani.

Noui probleme

PROBLEMA UNCHIULUI DIN AMERICA

Un unchiu din America trimite celor 3 nepoţi ai săi din Bucureşti o sumă de 15 milioane lei.

Nepotul cel mai mare are 11 ani, al doilea 9 ani şi al treilea 5 ani jumătate.

Unchiul vrea să împartă suma în aşa fel, ca fiind pusă imediat la dobândă compusă partea fiecărui copil, tustrei să primească aceeaş sumă la majorat.

Aflând că «Oglinda Lumii» are o pagină a problemelor şi că cititorii noştri pot rezolva chestiunile cele mai grele, unchiul ne-a pus întrebarea : cum trebue să împartă suma dată ?

PROBLEMA UNUI ŢARAN DANEZ

3 boi au păscut în 2 săptămâni iarba unei pajişti de 2 ari şi aceea care a crescut în acest timp.

2 boi au mâncat în 4 săptămâni iarba unei pajişti de 2 ari şi aceea crescută în acest interval.

Presupunând că boii mănâncă egal, se întreabă : câţi boi vor paşte în 6 săptămâni iarba a 6 ari şi pe aceea care creşte în acest interval ?

NOTĂ. — Se admite că iarba creşte uniform.

PROBLEMA UNUI INGINER METALURGIST

Pentru a obţine o tonă de fer brut, o uzină întrebuinţează 1130 kgr. de fontă a 130 lei aur tona şi 750 kgr. de cocs a 32 lei aur tona.

Lucrătorii sunt plătiţi cu 12 lei aur de tonă.

Uzina produce 2.777.630 kgr. de fer brut.

Se întreabă : cât costă ferul obţinut?

PROBLEMĂ DE DOBÂNDĂ COMPUSĂ

Ce dobândă aduce un capital de 800.000 lei în 3 ani cu 5% (dobândă compusă ?).

PROBLEMA DE ALGEBRA

A se găsi numărul care, împărţit prin 56, dă câtul 728 şi restul 4.

PROBLEMA CEASORNICULUI

La ora 12 ziua, cele două ace sunt suprapuse.

Se întreabă : peste câte ore şi minute se vor mai suprapune acele şi de câteori se vor întâlni până la ora 12 noaptea ?

PROBLEMA BRUTARULUI

Din 100 kgr. grâu de prima calitate se obţin 75 kgr. făină.

Cum făina absoarbe 66% apă din greutatea ei şi 50% se evaporează în cuptor, se întreabă : câte kilograme de pâine se pot obţine din 5220 kgr. de grâu ?

PROBLEMA DE METEOROLOGIE

A se calcula presiunea exercitată de atmosferă pe un cerc de 1 m. în diametru, ştiind că înălţimea barometrică e de 76 cm. şi densitatea mercurului e 13 595.

Soluţiile primite

PROBLEMA DOBÂNZII SUMEI DE 5 BANI

D. D. Marfievici a calculat prin logaritmi că 5 bani daţi la dobândă compusă cu procent de 1% în anul naşterii lui Hristos, ar fi ajuns *11 milioane şi 510 mii lei* în 1931.

Calculul se face astfel :

$$\log A = \log C + \log (1+j)^n$$
$$\log A = \log 0{,}05 + 1931 \log 1{,}01$$
$$\log A = 2{,}68997 + 8{,}36192$$
$$\log A = 7{,}006089$$

Deci :

A = 11.510.000 lei.

DOLARII LUCRĂTORULUI AMERICAN

In fine tot d. Marfievici, a calculat prin logaritmi că lucrătorul american care depune la bancă 200 dolari, va lua peste 15 ani 4158 dolari.

Calculul se face astfel :

$$A = C (1+r)^n$$
$$\log A = \log C + \log (1+r)^n$$
$$\log A = \log 200 + \log 1{,}05^{15}$$
$$= 3{,}30103 + 0{,}31785 = 3{,}61888$$
$$A = 4158$$

NOTA. — *Rugăm pe cititori să ne comunice dacă acest calcul e bine făcut şi dacă lucrătorul va primi 4158 dolari.*

SOLUŢIA PROBLEMELOR PATRATELOR ŞI CUBURILOR

D-ra Ileana Ionescu, studentă în matematici (Bucureşti), ne trimite soluţia problemei :

$$z^2 = x^2 + y^2$$
$$w^3 = x^3 + y^3 + z^3$$

Cititoarea noastră a găsit prin calcul că cele 4 numere care satisfac relaţiile de mai sus sunt :

$$x = 3$$
$$y = 4$$
$$z = 5$$
$$w = 6$$

PROBLEMA CELOR 60 DE GAINI

D. Dan Florescu (Roman) ne scrie următoarele:

«Socoteala negustorului e bună numai pentru 10 partide a 5 lei, după care terminându-se găinile vândute 3 la 5 lei, mai rămân 10 găini pe preţ de 2 la 5 lei.

Servitoarele au primit deci 125 lei şi nu 120 lei după socoteala negustorului».

*

Restul problemelor în numerele viitoare.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii :

Nicolae Wiliginsky (Craiova), I. Parepeanu elev cl. VII-a, liceul Dr. Meşotă (Braşov), Nicu Zicas (Galaţi), Lică Wexler (Iaşi), Kristian Tr. Boicescu (R.-Vâlcea), C. Banu elev Şcoala militară de artilerie (Timişoara), Ovidiu L. Georgescu, com. Ceptura (jud. Prahova), Ion I. Ştefănescu elev cl. IV-a, liceul «Tasse Dumitrescu» (Mizil), B. Lustman (Bucureşti), Gicu M. Tacu elev cl. VI-a, liceul Codreanu (Bârlad). Alex. Sassu (Paşcani), C. Schiteanu elev anul II Şcoala Comercială superioară (Sălişte), Armand I. Popper elev cl. V-a, liceul «Gh. Lazăr» (Bucureşti), Georgică Macry elev Şcoala Comercială superioară (Bârlad), Alex. Benigal (Braşov), Nicu Gr. Arsene (Chişinău), I. G. Learşy (Buccecea), Gheorghe Spătaru, Internatul «Vancea» (Blaj), d-ra Bertha Goldman (Bucureşti), Ştefan Georgescu (Buzău), Ioan Horga (Lipova), Vichente Miclău (Lipova), Vasile Zamfirescu (Giurgiu), A. S. Sabah (Constanţa), E. Braun (Constanţa), Gh. Petrescu (Constanţa), Vladimir Wetz student (Ismail), Andrei Chirilă elev (Timişoara), Gh. Mihuţiu (Lipova), Nelu Bălăşescu (Lipova), Ovidiu Georgescu (com. Ceptura, jud. Prahova), Dan Florescu (Roman), I. Florescu (Craiova), Corneliu Grigoriu (Botoşani), d-ra Gella Derioiu (Bucureşti), Serge Sişco (Noua Suliţă jud. Hotin).

*

GREŞEALĂ DE TIPAR

S'a tipărit din eroare 981 în loc de 9,81 *la problema omului din Marte («O. L.» No. 13).*

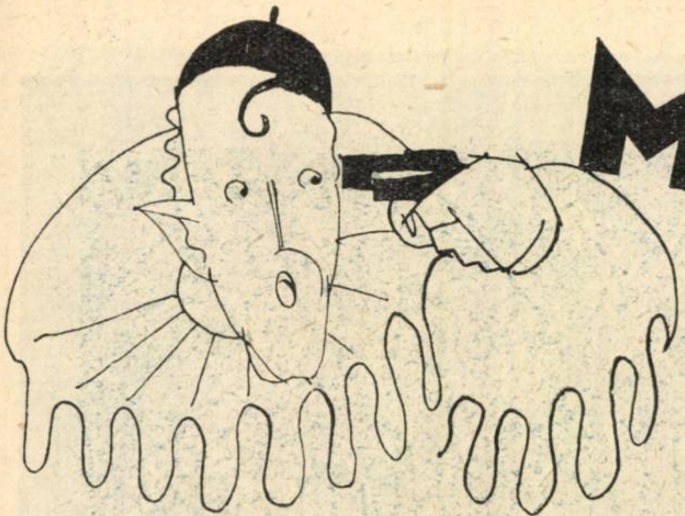

MĂSCĂRICIUL

NUVELĂ DE TOM GALLON

Din depărtare, marele ceasornic al grajdurilor, bătea plângător ceasul 3 de dimineață. In aceeaș clipă, un om se sui cu agilitate pe zăbrelele înalte ale grilajului care ducea spre aleia cea mare. Ajuns sus, se opri un moment călare spre a trage cu urechea, apoi alunecă în jos pe partea cealaltă; gâfâind, cu inima bătând precipitat, o luă pe răzoare, spre a amorți mai bine sgomotul pașilor săi, și se îndreptă pe furiș spre casă.

Totul era calm și liniștit, chiar atât de calm și de liniștit, încât omul își întoarse la un moment dat capul, spre a arunca o privire înapoi spre căsuța portarului și spre șoseaua albă ce se zărea printre zăbrele. Să fi fost o iluzie? Ori vedea în adevăr, lipită de aceste zăbrele, o față palidă care îl privea printre două mâini albe crispate pe fierul grilajului? Va avea curajul să se întoarcă spre a fi sigur?

Deabia făcu câțiva pași înapoi, și vedenia dispăru. Dar în clipa următoare străinului i se păru că vede din nou în fața sa, dar de astă dată printre arbori, o umbră, umbra unui om plin de sânge, care ridică brațele în sus, se prăbuși și păru că se înfundă în pământ.

El își strânse mai bine pardesiul cel lung și părăsi umbra copacilor, spre a umbla din nou pe pietrișul aleei.

Deodată răsună lătratul unui dulău; îi răspunse imediat un chelălăit mai slab. Neliniștit, omul se opri și își întoarse din nou capul spre grilaj, dar nu îndrăsni să se înapoieze: prea se temea că va revedea fața palidă îndărătul zăbrelelor. El o luă atunci iarăși pe răzoare și așteptă.

Când se liniști în fine gălăgia câinilor, își continuă drumul spre casă.

După ce băgă o chee în broasca unei porți, intră, și o închise îndărătul său, împingând și zăvoarele.

Pieptul său scoase un oftat de ușurare: era scăpat!

Oprindu-se la tot pasul spre a trage cu urechea, începu să se urce încet pe o scară îngustă de serviciu. Se vedea că cunoaște bine interiorul acestei case; un moment mai târziu, își încruntă chiar sprâncenele și dete din cap, văzând că o fereastră fusese lăsată deschisă de vreun servitor neglijent.

Ajuns la capătul de sus al scării, străbătu un lung coridor acoperit cu un covor gros, care îi năbușea pașii, și deschise ușa unei camere, în care pătrunse. Inchizând-o deasemenea cu cheia, se convinse cu o privire că lungile draperii erau bine închise, și omul puse mâna pe comutator spre a face lumină.

Scoțând apoi din buzunarul lungului și jerpelitului său pardesiu o trusă de chei mici, alese una și se îndreptă spre un birou dintr'un colț.

Pe când se apleca spre a deschide unul din sertare, se opri subit, îngenunchiă și privi cu atenție peste umerii săi. Nu apucase oare o mână clanța ușei, spre a încerca s'o deschidă? Nu se auzea oare în gang respirația cuiva care își lipise urechea de gaura broaștei spre a asculta?

El se scutură, deschise sertarul și scoase o carafă de licheur și un pahar, pe cari le duse pe biroul cel mare din mijlocul odăii.

Intrerupându-se mereu spre a arunca pe furiș noui priviri în jurul său, își turnă un pahar plin de alcool și îl goli dintr'odată, își turnă încă unul și îl bău și pe acesta; apoi, așezându-se greoi pe marginea biroului, își înfundă mâinile în buzunarele pardesiului și rămase câtva timp pe gânduri.

(Urmează în numărul viitor)

Cea mai mare statue a lui Christ

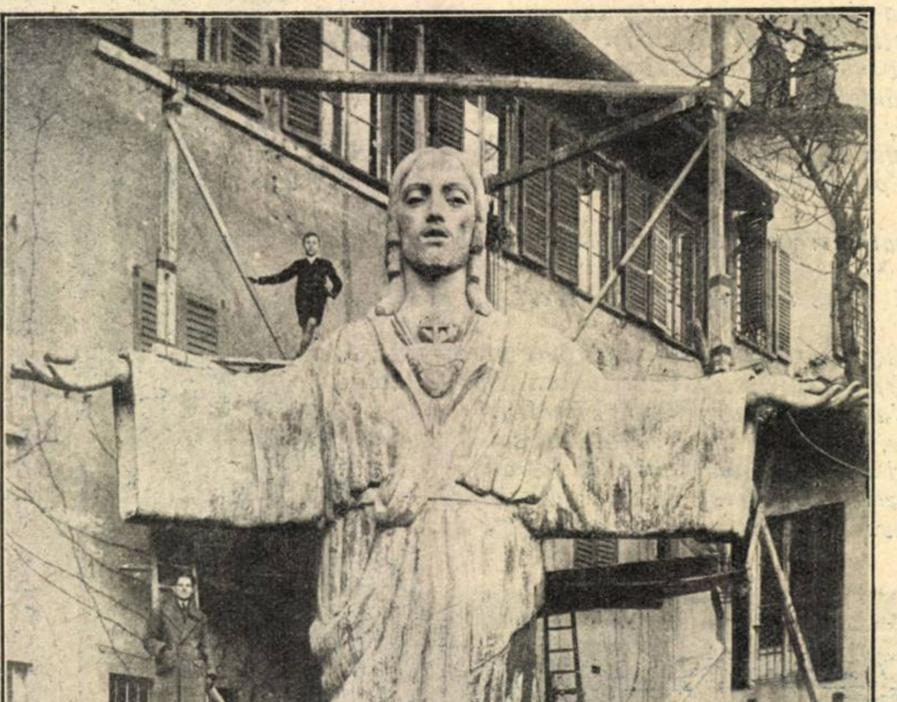

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pe muntele Calvarului de lângă Milano se va desveli luna viitoare cea mai mare statue a lui Christ, datorită sculptorului italian Timo Bortolotti. Statua are o înălțime de 9 metri. Mai sus îi putem compara dimensiunile, după oamenii cari stau alături.

„Patimile"la

MAGDALENA

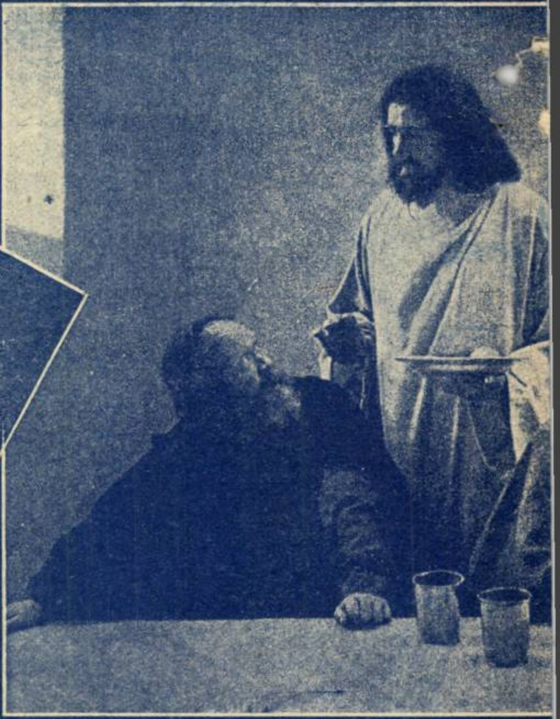

JUDA

Teatrul din Evul-mediu era, după cum se şt, *o s*
pecte din Noul Testament, cu foarte puţine mijloace s
cert, obârşia în acest teatru primitiv. Ceace este însă m
căci nimic n'a determinat pe deoparte păstrarea obiceiu
oadei la 10 ani.

Explicarea ne este dată de un amănunt istoric. Intre
jurul săţuleţului Oberammergau. Cum medicina depe ace
mai mult, la Oberammergau numărul victimelor nu se ma
de altă parte, misticismul care domina în Evul mediu, ne e
a reprezenta din 10 în 10 ani patimile Mântuitorului, în cred
Locuitorii din Oberammergaul de azi sunt convinşi că lu
relaţii decât că epidemia s'a stins peste un an cum au fost
al versiunii «Patimilor», cari se reprezentau la Oberammergau, s
împrejurările relatate mai sus n'a făcut de cât să întărească un
epoca de manifestare.

Afară de unele excepţii, când împrejurări de ordin polit
în deceniu, ele au fost întotdeauna ţinute cu sfinţenie.

Săţuleţul Oberammergau care, cu toată poziţia lui fru
lumii, astăzi datorită acestor jocuri are un renume cu ade
Actorii, recrutaţi numai din mijlocul populaţiei şi an
să le încarneze fără a aveà o înaltă şcoală dramatică,
redea cât mai mult sublimul vieţii fără de prihană a
Este un sentiment curios, un amestec de duioşie
câteva clipe din trepidaţia vieţii moderne, de c re
cu un singur scop: acela de a face să reînvie din
era în care profeţia s'a împlinit şi, chiar ne î
sufletele noastre.

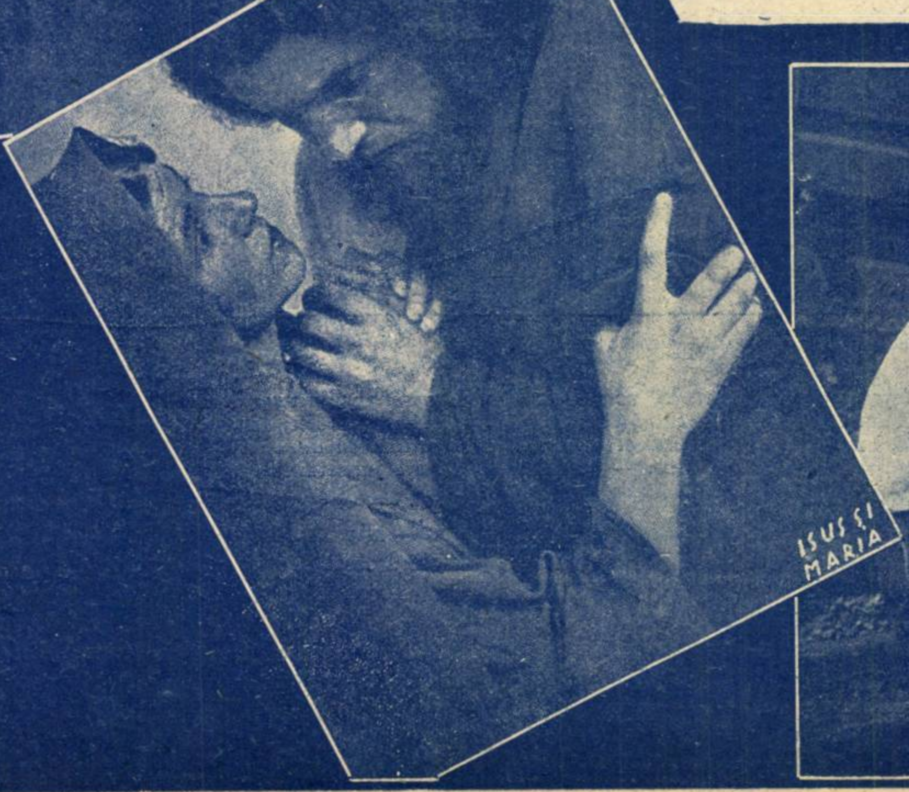

ISUS ŞI MARIA

Oberammergau

CINA

CHRIST

impl încercare naivă de reprezentare a diverselor as-
enice. Reprezentaţiile dela Oberammergau îşi au, în mod
ai puţin clar, este periodicitatea acestor reprezentaţiuni,
lui atât de lungă vreme iar pe de altă parte fixarea peri-

1632 şi 1634 ciuma bântuia cu furie în toată regiunea din
a vreme era atât de bine utilată, încât flagelul se întindea tot
i putea număra şi nici nu se vedea sfârşitul calamităţii. Pe
xplică jurământul făcut de locuitorii din Oberammergau de
inţa că aceasta va aduce sfârşitul epidemiei.
rurile s'au întâmplat chiar aşa; iar izvoarele istorice nu dau alte
nii 1811, 1815, 1871 şi 1922). Daisenberger, ultimul reformator
usţine cu destule argumente convingătoare că jurământul făcut în
vechiu obiceiu pe cale de a cădea în desuetudine, fixându-i numai

ic au împiedecat ca reprezentaţiile să se succeadă exact din deceniu

moasă, n'ar fi atras mulţimea de vizitatori din toate colţurile
ărat mondial.
me pe baza asemănării lor cu personagiile pe care urmează
isbutesc numai prin naivitatea şi simplitatea jocului lor să
aceluia care s'a jertfit pentru binele omenirii.
şi de admiraţie, pe care-l simte vizitatorul smuls pentru
cei oameni cari de mici copii şi până la bătrâneţe, trăesc
timp în timp zilele în care s'a zămislit o nouă eră,—
nţeleasă, a adus o strălucire care luminează încă

PIETÀ

TORII INTERPREŢI

IZGONIREA DIN TEMPLU

Jurământul recruţilor din Bucureşti

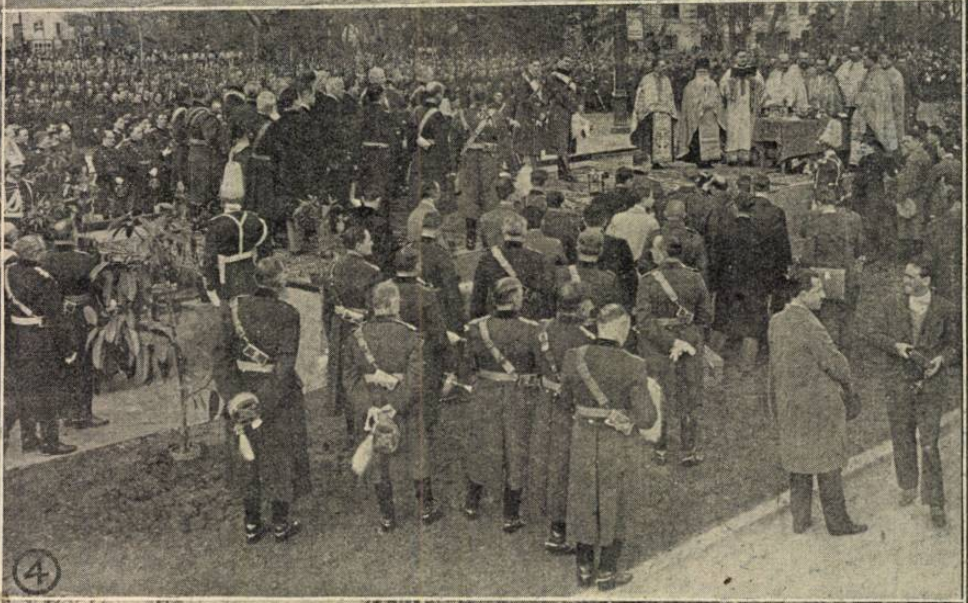

(Photo „Oglinda Lumii")

Fotografii luate cu prilejul depunerei jurământului recruţilor din garnizoana Bucureşti: 1. M. S. Regele Carol II vorbeşte recruţilor. — 2. Suveranul primind binecuvântarea confesorului garnizoanei. — 3. Sir Deterding (x), conducătorul marelui trust petrolifer „Royal Dutch", oaspe al M. S. Regelui, asistă printre persoanele oficiale la solemnitatea depunerii jurământului. — 4. In timpul serviciului religios. — 5. Recruţii depun jurământul

---

5 milioane de cărţi poştale

Cu toate că se află de câtva timp la Madera, mareşalul Pilsudski nu a fost uitat de concetăţenii săi: cu prilejul onomasticei sale — numele său de botez e Iosif — a primit 5 milioane de cărţi poştale din toate părţile Poloniei.

S'au tipărit cu ocazia aceasta cărţi poştale speciale.

Serviciul poştal din Madera n'a avut niciodată atâta abundenţă de corespondenţă.

Nefericitul mareşal trebue să aibă mult curaj ca să arunce măcar o privire asupra unei asemenea cantităţi de cromolitografii. Unii ar putea să-şi piardă mintea.

Precum se vede, popularitatea costă uneori cam mult...

**Pe iarbă verde,
la miel
şi ouă roşii**

**toată lumea
citeşte**

**No. 12
din**

UMORUL

**care face ca sfintele sărbători
să treacă în haz şi veselie**

LEI 6 – 16 pagini colorate – LEI 6

Primii puişori

(Photo-exclusivitate Keystone).

Primii puişori obţinuţi de curând de ferma Black Lake din Surrey (Englitera), fermă cunoscută pentru că creşte faimoasele găini albe de rassa Wyandottes şi Leghorns.

O viaţă ocupată

Publicul îşi închipue adesea că vedetele teatrului şi filmului duc o viaţă de petreceri. Ce eroare!

Frumoasa Gaby Morlay din Paris poate opune acestei fabule preocupările ei actuale.

După ce joacă în «*Le Jour*» pe scena teatrului Gymnase, se duce acasă; până ce mănâncă, se fac orele 2, şi abia apoi adoarme. La 6 se deşteaptă spre a pleca la Joinville, unde turnează în «*Faubourg Montmartre*».

Zilele acestea, Gaby a repetat un număr acrobatic cam periculos, pentru reprezentaţia de gală a Uniunii artiştilor.

Nu se prea odihneşte mult vedeta aceasta şi nici nu prea petrece...

3.300 lei de cap

Asociaţia americană a Palestinei a oferit marelui savant Einstein, înainte de plecarea sa din Statele Unite, un banchet, la care au participat 700 de persoane, plătind câte 3.300 lei de cap.

Nu se ştie dacă Einstein n'a avut o plăcere... relativă, când a aflat cât a costat banchetul.

Ziarele americane mai relatează că la Chicago, o delegaţie de doamne pacifiste a remis savantului german o sumă de 33.000 de lei drept mulţumire pentru sforţările sale în favoarea păcii mondiale.

O plăcere, desigur, tot relativă...

Conferinţa orbilor

In curând se va întruni la New-York o conferinţă a orbilor, convocată de prezidentul Hoover. Douăzecişicinci de ţări au trimis un răspuns favorabil. Delegaţii vor avea să delibereze asupra măsurilor de luat în toate ţările pentru îmbunătăţirea soartei lor.

Va trebui să se creeze în primul rând o metodă Braille **unificată**, care să permită **în toate ţările** citirea după semne identice, — un fel de esperanto, de citit cu degetele de către toţi orbii.

Atunci se va putea face şi schimb de volume între «bibliotecile» orbilor.

Uragan pe coasta din Long Island

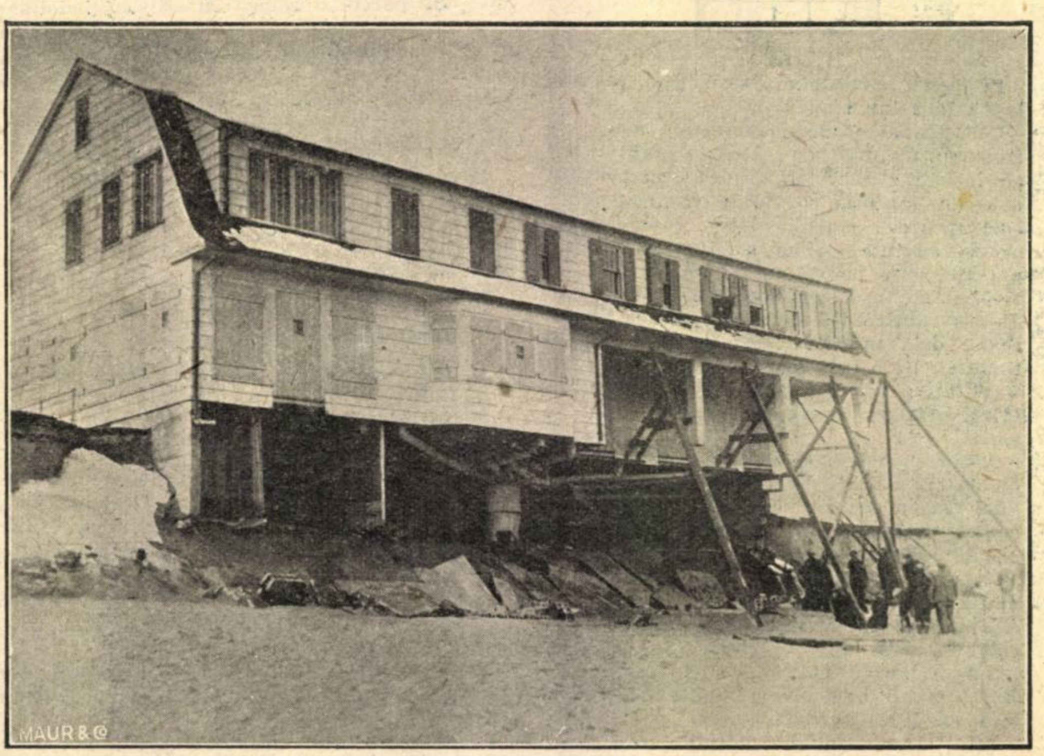

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Coasta insulei Long Island din faţa oraşului New York a fost bântuită de curând, timp de mai multe zile, de un uragan maritim atât de violent, încât fluxul a luat cu sine numeroase locuinţe depe plajă. Fotografia noastră arată temelia unei vile luată de ape. Instalaţia de calorifer din pivniţă a rămas expusă privirilor.

JOCURI

«CHRISTOS A INVIAT !»

de Leon Motneack, Ismail

1. ○×○○○○○○
2. ×○○○×
3. ○○○××○○○
4. ×○○○×○○
5. ○○○×○○×
6. ××○○○○○
7. ×○○○○×
8. ○×○×○

Inlocuindu-se cercurile albe şi cruciuliţele cu litere, se vor obţine 8 (opt) cuvinte orizontale, cu următoarele semnificaţii :

1) Calendar perpetuu cu indicaţiuni astrologice, (după cari se poate hotărî data sărbătorii Paştelor pentru orice an); 2) Priveghere în postul Paştelor; 3) Munte aproape de Ierusalim, pe vârful căruia fu răstignit Isus ; 4) Oameni buni cari trăesc la răsărit între necredincioşi şi de mila cărora se aruncă n timpul Paştelor găoace de ouă în râuri ; 5) Floarea Paştilor (Bot) 6) Slujbă făcută în noaptea Paştelor; 7) Ziua aniversară a morţii lui Isus ; 8) Sărbătoare solemnă, ţinută anual în memoria învierii Domnului.

Cruciuliţele citite în ordinea dată de sus în jos, vor răspunde titlului acestui joc (a=ă).

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

de C. Carapetru şi S. Rădoi, Brăila

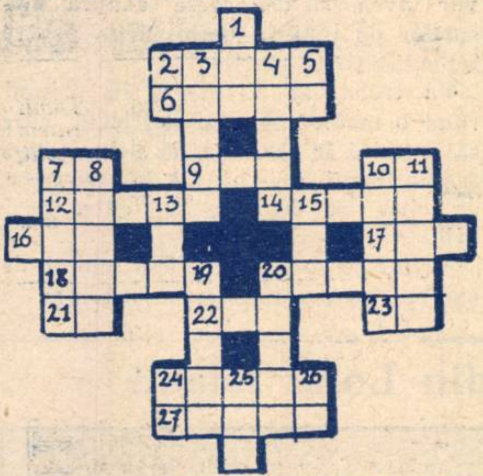

Problema cuvintelor încrucişate se deslegă în felul următor :

Căsuţele albe ale jocului de mai sus trebuesc umplute cu câte o literă, astfel ca înşirarea literelor să dea un cuvânt sau un sinonim, conform explicaţiunilor cari urmează mai la vale. Fiecare din aceste cuvinte trebue să înceapă într'un pătrăţel care poartă un număr.

Cuvintele a căror definiţie o dăm mai Jos în rubrica ORIZONTAL, trebue să înceapă dela numărul indicat şi să se întindă în linie orizontală până unde va întâlni un pătrăţel negru ; dacă nu va întâlni pătrăţel negru, va merge până la capăt.

Acelaş lucru în ce priveşte cuvintele indicate în rubrica VERTICAL : fiecare cuvânt va începe la numărul indicat şi va coborî vertical până ce va întâlni prima căsuţă neagră, la care se va opri.

Cum fiecare pătrăţel poate conţine numai o singură literă, e firesc că la încrucişarea a două cuvinte fiecare literă va fi comună celor două cuvinte.

Nu se iau în seamă semnele cari modifică sunetul unei litere (ţedile de sub s şi t, căciulele de pe i sau a).

Iată acum semnul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus :

ORIZONTAL : 2) Cârmaciu ; 6) Mici insule la nord-vestul Sicilei; 7) Notă muzicală; 9) Oraş şi port, pe Baltica, în Finlanda; 10) Notă muzicală; 12) Cazan mare în care se toarnă mustul; 14) Economist şi om de Stat român (1836—1876); 16) Interjecţie care exprimă zgomotul săririi; 17) Râu în Mesopotamia, afluent al Tigrului; 18) Oraş în Franţa, patria lui Colbert; 20) Pânză groasă de căptuşit haine; 21) Interjecţie care exprimă tăcere; 22) Terciu (Mold.); 23) Notă muzicală; 24) Ilustră scriitoare franceză, fiica unui ministru născut la Geneva (1766—1817); 27) Religiunea lui Mahomed.

VERTICAL : 1) Rege în Israel (919—918); 2) Prepoziţie; 3) Oraş în Cehoslovacia; 4) Foarte neplăcut (fig.); 5) Pronume; 7) Peşte mic şi foarte spinos; 8) Fratele lui Saturn (Mit.); 10) Fundatorul şcoalelor naţionale în Muntenia (1779—1832); 11) Pronume; 13) Coapsă (mai ales la bou); 15) Cerneală de China; 19) Popor celtic din Italia care s'a stabilit în Scoţia; 20) Grinzile cari apără laturile plutei; 24) Conjuncţie; 25) De culoarea zăpezii; 26) Două litere din lamă.

FINALELE ŞI INIŢIALELE

de Ionescu M. Dumitru, Bârlad

Se dau următoarele finale de cuvinte :

O
R
O
A

Să se găsească patru cuvinte, având finalele de mai sus, cu următoarele semnificaţii : (penultimul cuvânt este format din 4 litere, celelalte cuvinte din 6 litere):

1) Celebru pictor florentin (1488—1530); 2) Scriitor german şi filozof umanitar (1754—1803); 3) Ilustru poet francez, capul şcoalei romantice (1802—1885); 4) Oraş în Albania, capitala Epirului.

Iniţialele cuvintelor aflate, schimbându-se în cifre (în ordinea alfabetică), se va afla anul când a murit ilustrul poet Mihail Eminescu.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No 13

PARODIE ORIGINALĂ

„In vesperala simfonie tronează liniştea
(regală
„Şi parcul rozelor senzaţii cu 'ndoliate
(crizanteme
„Sonor deşteaptă cascadarea de note vagi
(în catedrală
„Orizontând în ritmul mistic albumul
(stinselor poeme.

(G. TOPARCEANU: „Armonii vesperale").

ENIGMĂ

Como-re

CARTE DE VIZITĂ MAGICĂ

Deslegător de jocuri

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE :

Bilcioreşti (Dâmboviţa): Nicu M. Dumitrescu, I. Dumitrescu, Nicuţă Marin Dumitrescu, Nae Dumitrescu, Ucin Dumitrescu, Nicu M. D. Oprea, Nicolae Oprescu, Nelu Demetrescu, Marioara Demetrescu, Marin D. Oprea, Maria Andrei, Marioara Anton Andrei.

Bucureşti: Elisievici Lenad-Iaşi, Elisievici Candid Puiu, Felicia Elisievici, Dăscălescu C. Alexandru, Elisievici Dănel.

Budeşti (Ilfov): Jenică Budişteanu, Ion Al. Dadi, Marie Ştefănescu, Nicu Aliman, Lenuţa Alpoyanys.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Ciulniţa (Muscel) : Costică Tănase, Nora Droc şi Marioara Andreescu.

Drăgăşani (Vâlcea): Jean Stănciulescu, Marioara Capelleanu, Marioara Caracaleanu, Georgel Stănciulescu şi Puiu Erdeli.

Goleştii-de-jos (R. Sărat): Gheorghiţă N. Pâslaru, Maria Gh. Cristea, Constantin M. Oprea, Penilopye Chirciu şi Anisia Gh. Cristea.

Puţeni (Tecuci): Costel Gologan, Alex. Petrică, Todoriţa Sandu, Tinca Chiriac, Niţă Piptilie.

Râmnicu-Vâlcea: Lucica Constantinescu Beba Niculescu, Dorica Berbeşcu, Tică Popovici.

Smulţi (Covurlui): Vasile Hogaş, Tache Hogaş, Vasile L. Cuza şi Eufrosina Stoian.

Tăt-de-sus (Teleorman): Eugeniu Ivănescu, Ion C. Ion şi Păuna Popescu, Mogoş Nicolae, Costică Tănase, Tincuţa Iftinca, Margareta Popovici, Badea M. şi Lenuţa Bucurescu.

Turnu-Măgurele: Ariton şi Leonard Herşcovici, Carol şi Vetta Dunăreanu.

AU DESLEGAT PARODIA ORIGINALA ŞI ENIGMA:

Bucureşti: Tina şi Jean Friedman, T. Târnava, T. Ştefănescu, T. Aronescu, T. Plăiaşu, T. Eschenazy, T. Berechet, T. Paparom, T. Salva, T. Bunescu.

Sinaia: Margareta şi Georgetta Munteanu.

Turnu-Severin: Al. Păcuraru.

AU DESLEGAT PARODIA ORIGINALA ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Arad: Anghel Tomescu.

Braşov: Mitzy şi Felicia Cătoiu, Puia Buzescu

Constanţa: Lucia Constantinescu, Anghel Mihăileanu.

Craiova: Aurora Zurbagiu.

Oradea Mare: Lucica şi Tony Daia, Al. O. Oţeleanu.

Vaslui: Elvira Şt. Ionescu.

AU DESLEGAT ENIGMA ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bucureşti: Lucia Dolores Nicolaescu şi Fănică Nicolaescu-Balş.

Buzău: Eleua şi Daniela Ialomiţeanu,

Drăgăşani: Floricica şi Cristi Predescu, Lucica Munteanu, Tiţa Lazaru, Nelly, Puiu şi Zizi Iliescu, Păpuşa şi Puiu Voiculescu, Nellu Nanu, Ionică Costea şi Marg Welk.

Fălticeni: Diaconescu Ioan şi Crişan Şinteică,

Mălini (Fălticeni): Aurel Bârsan.

Piteşti: Ananian N. Nicolae, Ştefănescu D. Ovidiu.

R. Vâlcea: Th. Bălăşel şi Jacq. Dumitrescu, Ionel D. Lecca şi Angheluţă Marinescu ;

Sălişte (Sibiu): Marioara Marcu, Ţica Dădărlat, Marioara Soră şi Nanu S. Ioan - Vâlcea.

AU DESLEGAT NUMAI PARODIA ORIGINALA:

Bucureşti: Lucica şi Bobby Avramescu.

Cluj: Victor Albanezu şi Th. Demetrescu Marioara şi A. Zimnicea.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

Turnu-Severin: George Sănătescu, Georgetta Vasilescu, Tudor şi Cristina Popovici.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA:

Bucureşti: Radu Gr. Gheorghiu.

Caracal: Dorina-Lenuţa Piţurescu, Dacia Musceleanu.

Craiova: Dan Preoţescu.

Roman: plut. maj Albu şi serg. instr. Cercel Gh., Eleonora Petcu şi plut. maj. V. Bucătaru;

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA :

Bucureşti: Nicolae L. Petrescu.

Comani (Olt): Vasile V. Leontopol;

Drăgăşani (Vâlcea): Petrică Sobotici, Nica Spârleanu, Vasilica Solotici, Ignat Anetta, Emilian P. Florescu, Eugenia Georgescu şi Ignat Adella, Ioan Roman.

(Urmează în pag. 387)

Regatele unui club nautic feminin în Anglia

(Photo-exclusivitate Keystone).

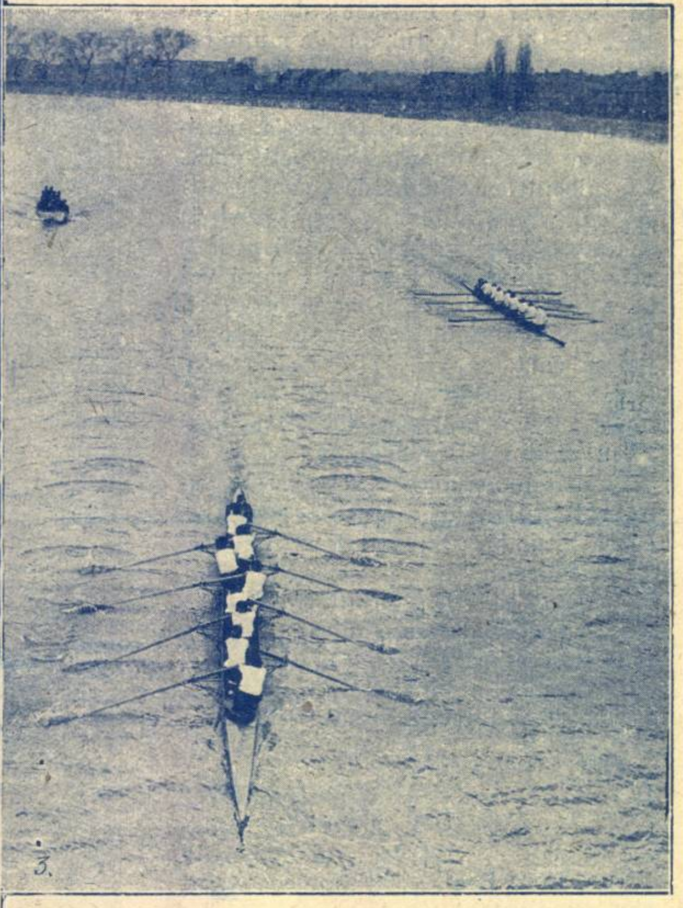

Un club nautic feminin a organizat, deunăzi, pe Tamiza, o regată, la care a învins echipa Facultății de Medicină. Instantaneele noastre înfățișează: 1. Una din echipe sosește la Chiswick, înainte de începerea regatelor. — 2. Echipa învingătoare primește cupa de premiu. — 3. Sosirea echipelor; barca învingătoare a avut un avans de 3 jum. lungimi.

Soluțiile jocurilor

(Continuare din pag. 386)

Focșani: Mauriciu Edelștein, Emanuel și Rosica Feinsilber, Eleonora și Moritz Schein, A. și Bercu Schein;

Scărișoara (Romanați): Emilian și Costel P. Florescu, Mitică Popescu și Haritina Păunescu, Milică Florescu și Elena Ionescu, Petrică Sobotici și Tina Dumitrescu.

Silistra: Epich Siegurd și Manfred-Alois Gabe.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul parodiei originale: Elisievici Dănel (București).

Premiul enigmei: Dacia Musceleanu (Caracal).

Premiul cărței de vizite magice: Ananian N. Nicolae (Pitești).

⁂

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 12;

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo;
Caracal: Puiu Mihaiu Leontopol.
Comani (Olt): Alexandru Leontopol

Mandolină din chibrituri

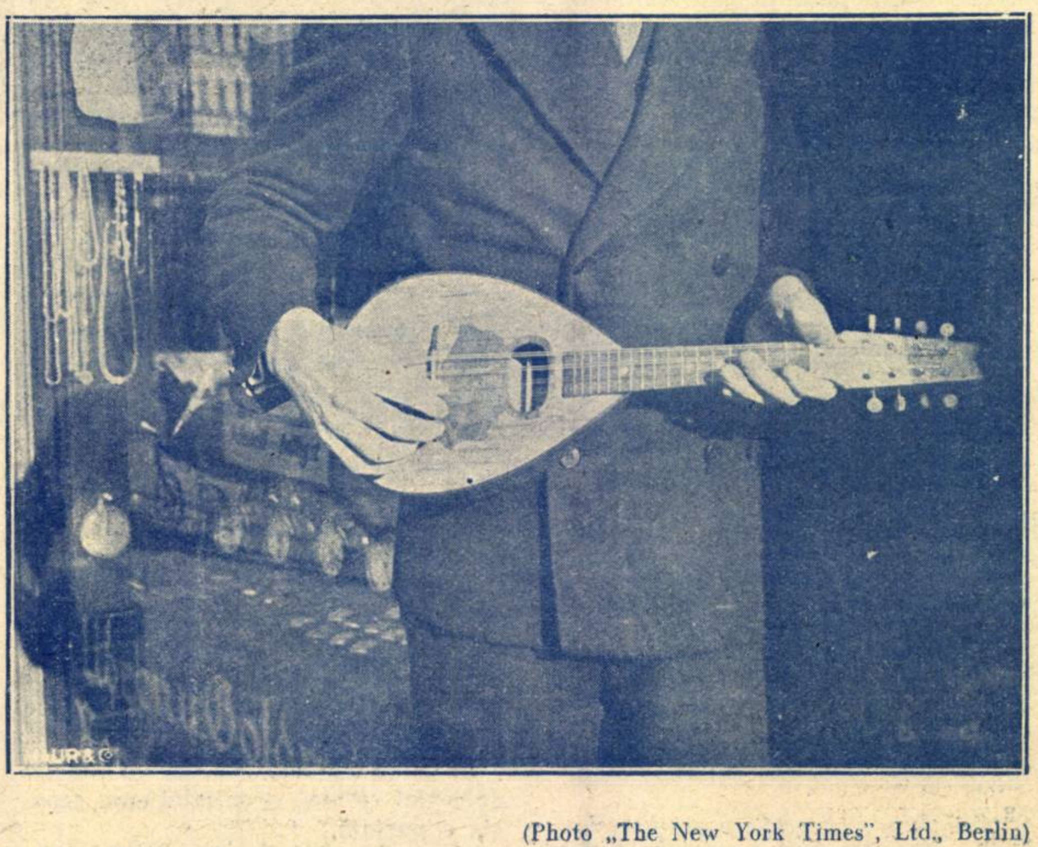

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un constructor de instrumente muzicale din Berlin a fabricat mandolina aceasta din 21.000 de bețe de chibrituri... și se pare că se poate cânta pe ea.

PAGINA FEMEII

In lipsă de bani

O tânără şi frumoasă pariziană e soţia unui scriitor cunoscut, dar risipitor... Câştigă el destul, dar de multe ori nu are ban în casă. Atunci soţii recurg la ce se poate.

Tânăra femee avea, când s'a măritat, un frumos mantou de petit-gris... Fu înlocuit cu o blană de vison... După un an, vândură blana, cumpărând în schimb o simplă blană de piei nedefinite. Era şi asta prea mult: soţul voi să scoată din blană o sumă oarecare. Soţia se mulţumi deci cu un simplu palton cald.

Să vie repede vara, strigă ea, căci altfel nu voi putea eşi din casă, neavând niciun fel de mantou !

Spre a putea reintra în posesia unuia din mantourile ei, ea se gândi să ceară unui bijutier să-i facă o imitaţie a colierului ei de perle, de care era foarte mândră. Bijutierul îi zise:

— Dar colierul dv. e o imitaţie! Acum zece luni mi-a comandat-o soţul dv....

Şi doamna a înghiţit în sec ! Mult trebue să-şi iubească soţul !

Divorţ din cauza... impozitelor

Doi apreciaţi cântăreţi ai unui teatru din Viena, Emil Schiffer şi Marie Oldzewska, au divorţat.

Faptul e destul de banal, dar neobişnuită e împrejurarea că între cei doi soţi nu exista nici o neînţelegere: nici trădare, nici gelozie, nici rivalitatea artistică, atât de frecuentă între doi soţi la teatru...

Atunci ?

Atunci d. Emil Schiffer şi d-na Marie Oldzewska au divorţat pur şi simplu fiindcă, despărţiţi, vor plăti mai puţine impozite decât atunci când erau căsătoriţi !

Motivul acesta de divorţ nu prea era răspândit până acum...

O frumoasă prinţesă

(Photo-exclusivitate Keystone)

O încântătoare fotografie a prinţesei Napoleon, frumoasa fiică a prinţului Victor Napoleon al Belgiei, reputată drept cea mai frumoasă membră a familiei regale belgiene.

Femeea modernă în Franţa şi Germania

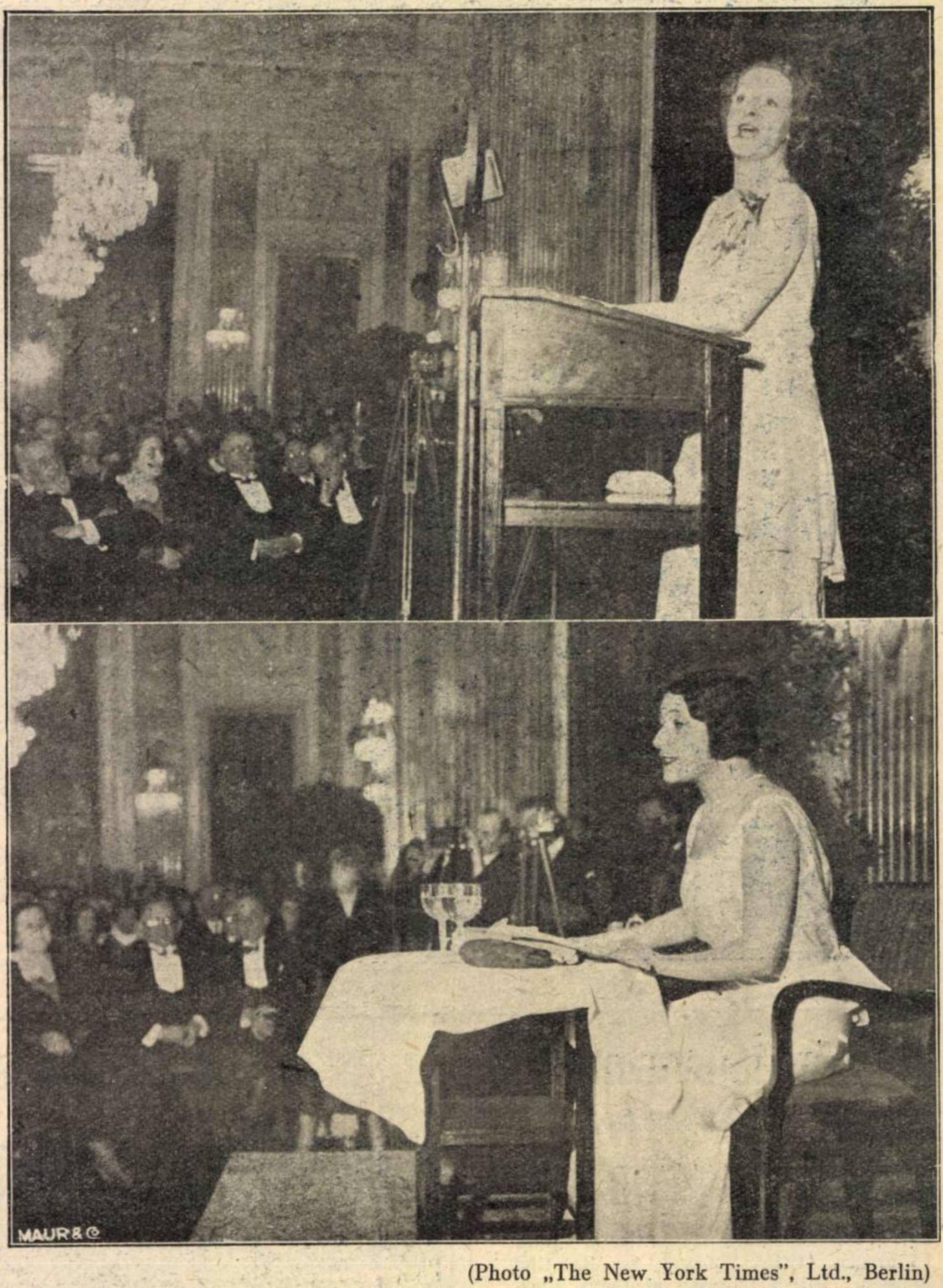

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

„Societatea germano-franceză" din Berlin a organizat deunăzi o conferinţă asupra subiectului „Femeea modernă în Franţa şi Germania". Pentru Franţa a vorbit advocata franceză Madeleine Misard (jos), pentru Germania Henny Porten (sus). Era prima conferinţă publică a acestei din urmă actriţe de film.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin elegantă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Incăpățânare

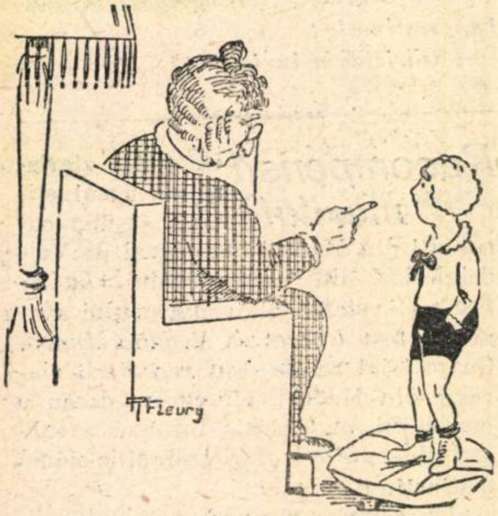

— *Și dacă nu vei fi cuminte, băete, te voi închide în cotețul de păsări, cu găinile!*
— *Ei și?... Tot nu voi oua!*

IMITAȚIA

— Mi-ai vândut eri o sculptură autentică de fildeș. Am consultat însă pe un expert și a constatat că e... o imitație.
— Atunci elefantul a avut colți falsi.

DURATĂ SCURTĂ

La balamuc.
Un pacient (către noul director): D-ta cine ești?
Directorul: Noul director.
Pacientul: Nu va dura mult și îți vei schimba părerea. Eu când am venit aci, eram Napoleon!

DANTURA NEPLĂTITĂ

Dentistul se întoarse acasă necăjit. A fost la un client, care poartă de peste un an o nouă dantură neachitată.
— Ți-a plătit înfine? îl întreabă soția.
— De unde! Nu numai că nu plătește, dar a și fost impertinent și a scrâșnit din dinții mei!

Maximă

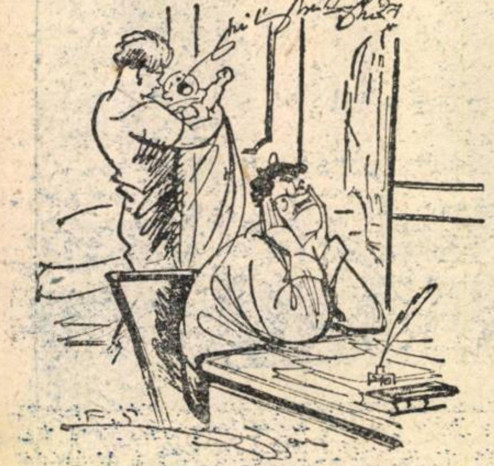

— *Dormi, fetițo, dormi!*
— *Ah, Doamne, se adeverește încă odată dictonul că vorba sboară și numai țipetele rămân!*

CAINELE LUI CLEMENCEAU

Clemenceau avea un câine-lup care mușca. Marele om politic declară colegilor săi din guvern că se va scăpa de el, fiindcă prea se dă la prietenii lui.
— Așa? zise Briand. Păi atunci nici n'are pe prea mulți de mușcat!

FĂRĂ APENDICE

— Nu-i așa, d-le profesor, că se poate trăi și fără apendice?
— Pacientul da. Pentru noi chirurgii însă, e indispensabil.

PREA MULȚI

Se știe că Spaniolii au un număr infinit de nume.
Unul avu undeva o pană de automobil. Era noapte adâncă. Spaniolul se opri la un han.
— Cine-i acolo? întrebă cineva dinăuntru.
— Aci e baronul Vincenta de Adalar y Sugentes de Saragossa de Juagulgrel y Guadalajara.
— Regret, fu răspunsul; pentru atâția oameni nu avem loc!

Naufragiu

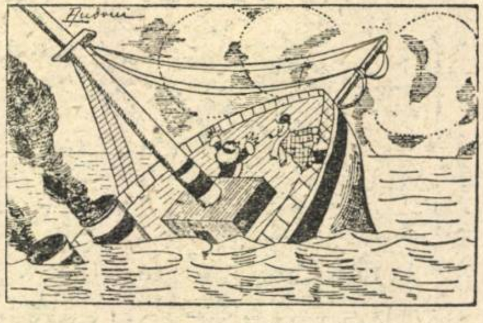

Ea: *Ce nenorocire, Eduard. Vaporul e pierdut!*
El: *Ce ne pasă! Nu-i al nostru!*

NEVINOVÀT

— Fuseseși acuzat că ai furat o bijuterie scumpă de briliante. Ai putut dovedi nevinovăția d-tale?
— Desigur. Briliantele nu erau veritabile.

ROSTUL AVERII

— Cum stai cu divorțul d-tale?
— S'a terminat înfine. Soția mea a rămas cu prăvălia și eu trebue să-mi caut o ocupație.
— Dar averea câștigată în comun?
— A rămas avocatului.

NAPOLEON

Moscu se duce la bal mascat. Travestit ca Napoleon.
— Dece tocmai ca Napoleon?
— Fiindcă, răspunde Moscu, pot să țiu tot timpul mâna pe piept, înăuntrul hainei, și să-mi păzesc astfel portofelul cu bani.

Ignoranță

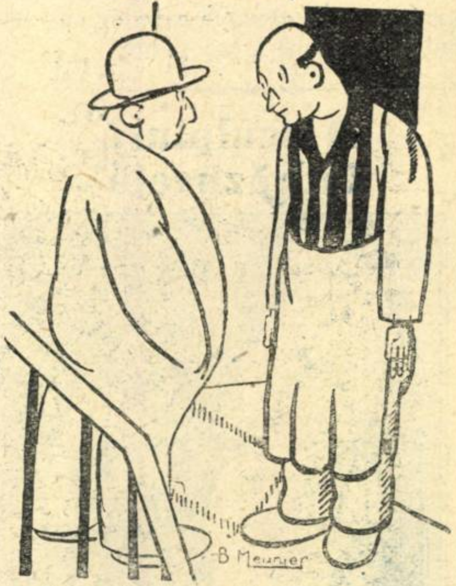

Conașul nu-i acasă.
— *Când se întoarce?*
— *Când conașul poruncește să spunem că nu-i acasă, nu putem ști niciodată când se va întoarce!*

SPORTUL LUI

— Faci și d-ta sport?
— Firește! Cum să te menții altfel sănătos?
— Sunt de aceeaș părere! Ce fel de sport faci?
— Strâng mărci poștale.

A INȚELES...

— Vă duceți la balul ambasadorului american?
— Nu... în ziua aceea nu vom fi în oraș.
— Așa?... Nici noi nu suntem invitați...

O SOLUȚIE

Pacientul: Cât cereți ca să-mi scoateți o măsea?
Dentistul: Trei sute de lei.
Pacientul: Atât de mult? Atunci renunț. Prefer să provoc o ceartă cu cineva pe stradă.

Serviciu rapid

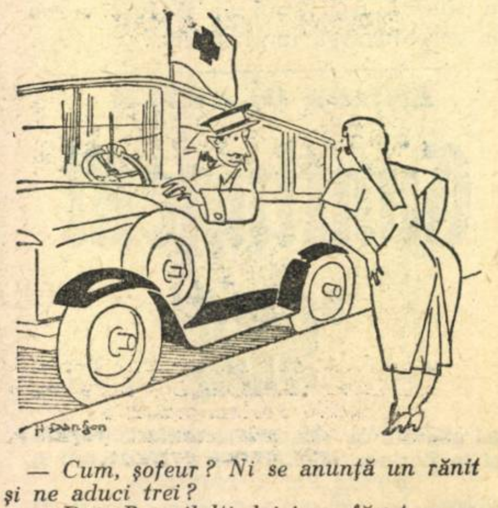

— *Cum, șofeur? Ni se anunță un rănit și ne aduci trei?*
— *Da... Pe ceilalți doi i-am făcut eu cu mașina mea!*

Joc princiar

«New York Herald» anunță că prințul de Galles, pe când se afla la Valparaiso, ar fi câștigat la bacara 20.000 de pesos, aproape 2 milioane de lei.

Nu e, desigur, primul prinț regal căruia îi plac efectele cărților cu imagini colorate pe masa verde.

O sculptură îndrăzneață

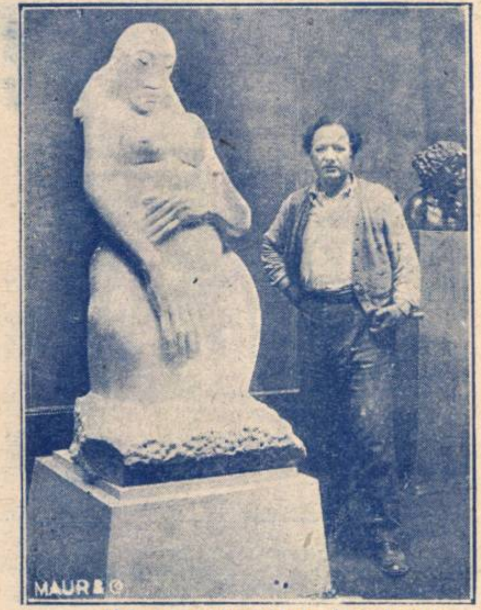

(Photo-exclusivitate Keystone).

„Geneza", o impresionantă plastică a sculptorului englez Jacob Epstein, care a stârnit vii discuții la Londra pentru crudul ei realism.

Paștele pasărilor

Printre obiceiurile de Paști e unul căruia Rusia i-a rămas multă vreme credincioasă. In toate clasele — dela nobilii până la țăranii ruși — se dădea drumul pasărilor pentru a întinde sărbătorirea eliberării, a izbăvirii morale, a răscumpărării, până la această mică lume cu pene.

Mulțimea făcea cerc în jurul coliviilor de lemn, în cari captivii erau cintezi, botroși, ciocârlii și simple vrăbii.

Fiecare, după resurse, cumpăra, numărând copeici, unul sau mai mulți asemenea prizonieri. Negustorul trecea unul câte unul în mâna cumpărătorului, care îi mângâia, îi întrema, desfăcea degetele și rostea cuvintele simbolice :

— «Fii liber !»

Și mulțimea privea cum pasărea își ia sborul, cași cum ar fi fost vorba de descătușarea unui suflet...

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găsește de vânzare la toate librăriile
și la Editura «EMINESCU», București I,
Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se
trimite franco oriunde.

Christos a inviat!

Nu e lucru ușor, în vremea aceasta de cumplită criză, să oferi lumii o clipă de descordare. Și totuși e o necesitate. O simțim mai mult decât oricine, noi ceștia cari — în paginile acestei reviste — ne străduim fără contenire să dăm cititorilor noștri un prilej de distracție și de uitare.

Umplându-ne coloanele numai cu ce e mai captivant și nou în toată lumea, căutând în acelaș timp să informăm și să stârnim interesul, ne îndeplinim o datorie înaltă, pe care suntem siguri că cititorii noștri au știut s'o aprecieze întotdeauna.

Efortul nostru nu slăbește niciun moment, și credem că toți cei cari ne urmăresc, au constatat și constată grija noastră permanentă de a uni, în coloanele „Oglinzii Lumii", utilul cu agreabilul, arta cu reportajul, știința cu amuzamentul. Acestor fideli cititori le solicităm și mai departe concursul, rugându-i — după vechiul adagiu — să spue și altora dacă le-am plăcut, și să ne ajute în marea noastră strădanie de a ușura un pic greul vieții actuale.

Și cu aceste cuvinte strigăm tuturora, creștinește :

— Christos a înviat !

Recompensă meritată

Unul din ziariștii cei mai stimați și mai cunoscuți din Madrid, marchizul de Valdeiglesias, directorul ziarului *«La Epoca»* și veteran al jurnalismului spaniol, a fost decorat cu *Medalia Muncii*. Cu prilejul acesta, toți reporterii ziarelor din Madrid, al căror decan e marchizul, au deschis între ei o subscripție, spre a-i oferi insigniile nouei distincțiuni.

«La Epoca», organul partidului liberal-conservator, e cel mai vechiu ziar din capitala Spaniei.

Comemorarea primului soldat american mort pentru Franța

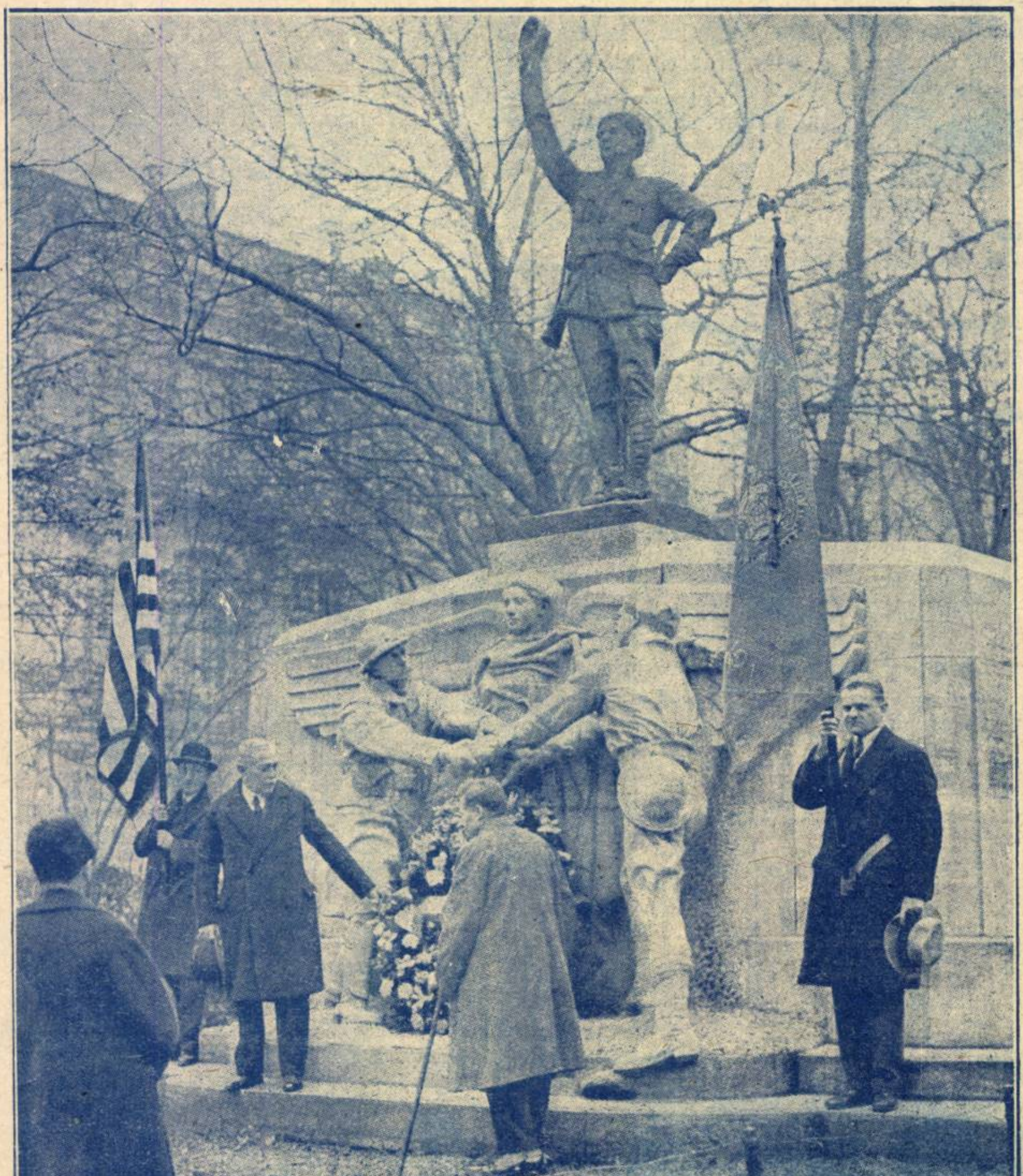

La Paris s'a făcut de curând, în fața monumentului voluntarilor americani morți pentru Franța, comemorarea primului soldat din Statele Unite ucis pe frontul francez. Intre drapelul Statelor Unite și drapelul Legiunei Americane: generalul Daugan, care a comandat divizia voluntară americană, și generalul Hopper, prezidentul ligei „Trench and Air".

Pogorârea de pe cruce

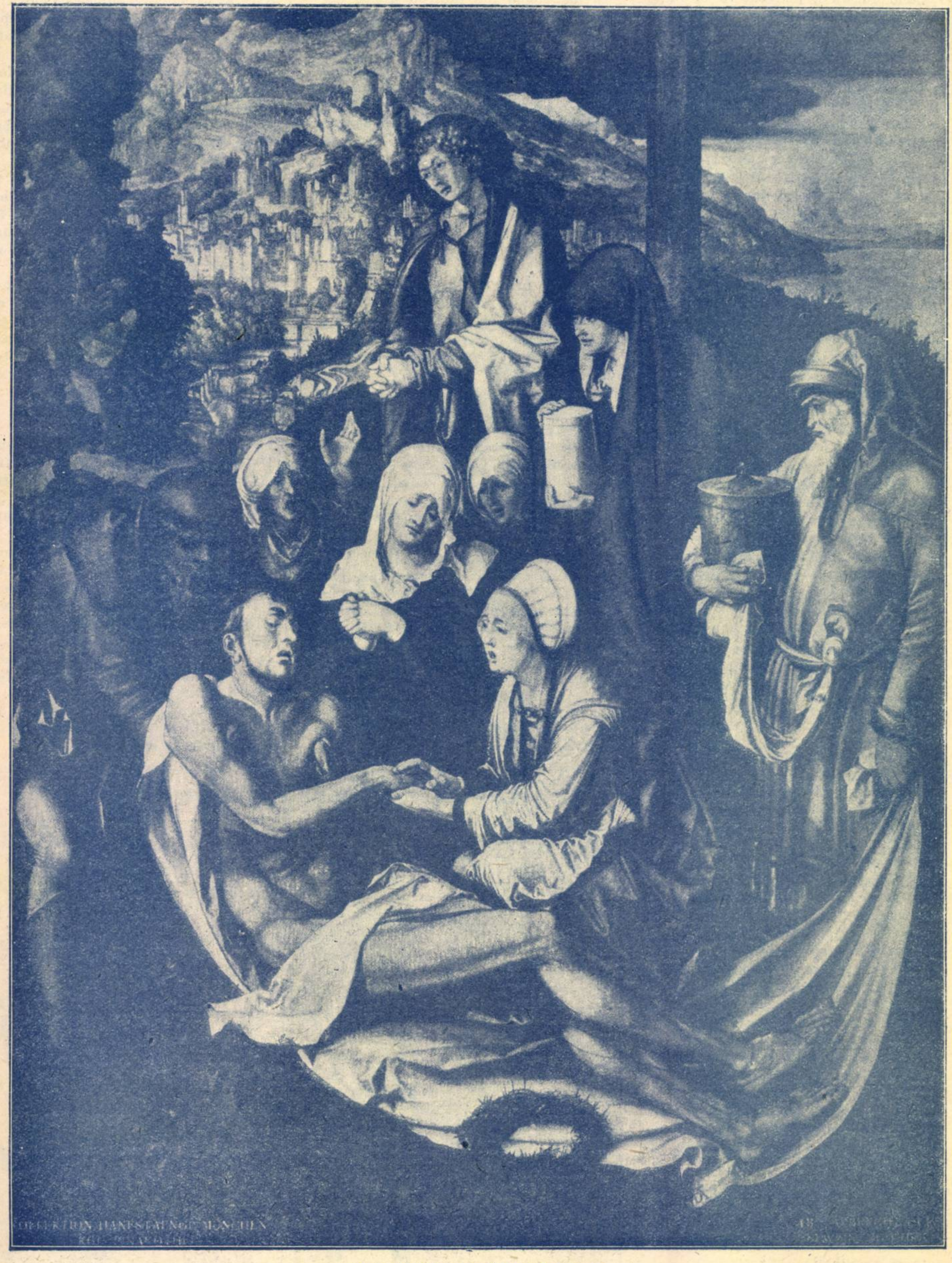

Albrecht Dürer: «Jelirea lui Isus»

Ce povestește părul prințeselor...

Când cineva a petrecut ca d. Paillard, Francez de obârșie și observator cu experiență, treizeci și cinci de ani în capitala Marei Britanii în calitate de coafor al prințeselor engleze și al celor mai distinse femei, apoi se poate admite că simte în vârfurile degetelor sale până și cele mai infime schimbări din mentalitatea clientelei sale. Și d. Paillard a asistat la desvoltarea emancipării femeii engleze nu numai coafând'o, dar și obținând dela câte o lady lămuriri și amănunte interesante.

— De mult timp — a declarat d. Paillard, om mititel, vioi —, de peste șeasezeci de ani situația în aparență independentă a femeii engleze în viața socială a fost luată ca prilej spre a se admira neatârnarea ei. Și totuși, femeea de orice vârstă a fost — la începutul secolului acesta — numai obiectul, proprietatea exclusivă a bărbatului. Menirea ei era să-i fie supusă și să aibă totuși aparența că e cucerită de bărbat.

«Propășirea epocală a Americei, unde femeea a devenit camarada și colaboratoarea bărbatului, din cauza grelelor condiții ale vieții de acolo, a produs o subită schimbare. Acolo femeile deveniseră mai rare și tocmai de aceea ajunseseră să fie o minoritate stăpânitoare.

«După părerea mea, emanciparea sufletească a femeii a pornit din America și din țările coloniale, căci acolo, unde începu să fie mai căutată, ea putu să-și dicteze dorințele.

«Transformarea aceasta a pătruns și în Anglia, în anii cari au precedat răsboiul.

«Pe vremea reginei Victoria, clasele populare și cele aristocratice erau despărțite printr'o prăpastie. Aceasta s'a mai micșorat grație egalizării treptate a drepturilor femeii cu cele bărbătești.

«Inainte vreme, fetele frecventau școli deosebite, cari urmăreau în cea mai mare parte o educație socială, iar nu scopuri literare, științifice sau tehnice. Eleva nu trebuia să învețe decât să primească cum se cuvine musafiri și să-i amuze, iar în gospodăria pe care o conducea apoi, era întru câtva servitoarea neplătită a soțului ei.

«Veni apoi transformarea. Și moda urmă și ea schimbarea aceasta.

«Inainte, nu se făceau toalete speciale decât pentru membrele aristocrației, și se făcea mare caz când o simplă burgheză purta, în urma «trădării» vreunui croitor al Curții, o rochie identică cu cea a prințesei X... Y...

FALIMENTUL MASCULINIZARII

«Răsboiul a desăvârșit dintr'odată transformarea care se operase până atunci pe pipăite.

«După cum marile toalete fuseseră odinioară privilegiul aristocratelor, așa a fost și cu coafurile. Mie nu-mi era permis să coafez o soție de negustor la fel ca pe o prințesă, cu toate că amândouă îmi ofereau acelaș material: frumosul lor păr.

«In timpul răsboiului, femeile cari trebuiau să muncească, își tăiară părul scurt, cel lung constituind o piedecă la lucru. Acesta era primul pas spre masculinizare, la care s'a început să se renunțe abia acum de curând. Coaforii se aflau pe vremea aceea pe front și locțiitorii lor, mai puțin talentați, aveau în vedere mai mult valoarea practică decât frumosul aspect al nouei coafuri.

«Deabia după răsboi s'au corectat erorile. S'au făcut și din părul tuns mici opere de artă, cari scoteau în evidență avantagiile obrazului și ascundeau desavantagiile. Munca, îmbrăcămintea, coafura se generalizară, și azi doamnele dela Curte nu sunt altfel coafate sau îmbrăcate decât burghezele distinse.

«Aspectul masculin, pe care începură să-l afișeze femeile, a rămas însă exclusiv exterior; după firea lor interioară, au fost necontenit feminine. Bărbatul deveni zeul care merita să fie imitat, căruia nu voiau însă să-i aparție. Cu aceasta se puse o limită dependenții tacite care mai fusese în uz acum două decenii.

«Dar și copierea conștientă a tuturor aspectelor exterioare masculine, care părea că place atât de mult femeilor de azi, a încetat subit. Masculinizarea femeii, atât de zelos propagată, dete faliment.

FEMEILE BOGATE LASA SA LE CREASCA PARUL

«Moda a fost odinioară o unealtă a privilegiatei; azi ea s'a generalizat. Aristocrații au fost impuși la impozite atât de mari, încât au sărăcit. In modul acesta, moda a fost îndrumată, datorită necesităților comerciale, pe altă cale: cuvântul de ordine a fost și este azi cantitatea. Foarte puține femei alese pot să-și satisfacă unele extravaganțe. Cele mai multe trebue să se supue, vrând nevrând, dictaturei croitorilor.

«E deci explicabil dacă o astfel de generalizare a îmbrăcămintei a provocat o reacțiune în cercurile cari fuseseră deprinse să se îmbrace după propriile lor schițe, pe cari nimeni nu avea voe să le imite.

«Primul pas spre opoziție se făcu la coafor. Doamnele din nobilimea engleză lasă să le crească din nou părul. Vor să se deosibească de clișeul modei generale și nu poartă nici trenă, din cauză că o poartă toate celelalte».

*

D. Paillard mai știe multe despre transformarea sufletească a doamnelor din înalta societate. Auzim astfel că acestea consideră drept cea mai nobilă a lor datorie să aibă o ocupație în vreo formă oarecare.

Așa zisa «plictiseală aristocratică», care dădea pe vremuri un «cachet» special cucoanei din lumea mare, e condamnată. Nici nu mai există ceva care să nu intereseze pe o prințesă, ducesă sau contesă. Toate iau parte la evenimentele generale, la soarta poporului, și intervin activ oriunde e nevoe de sprijinul lor.

Mica opoziție cu părul lung și rochia scurtă nu e, de sigur, decât un capriciu trecător.

Concurs internațional de coafură

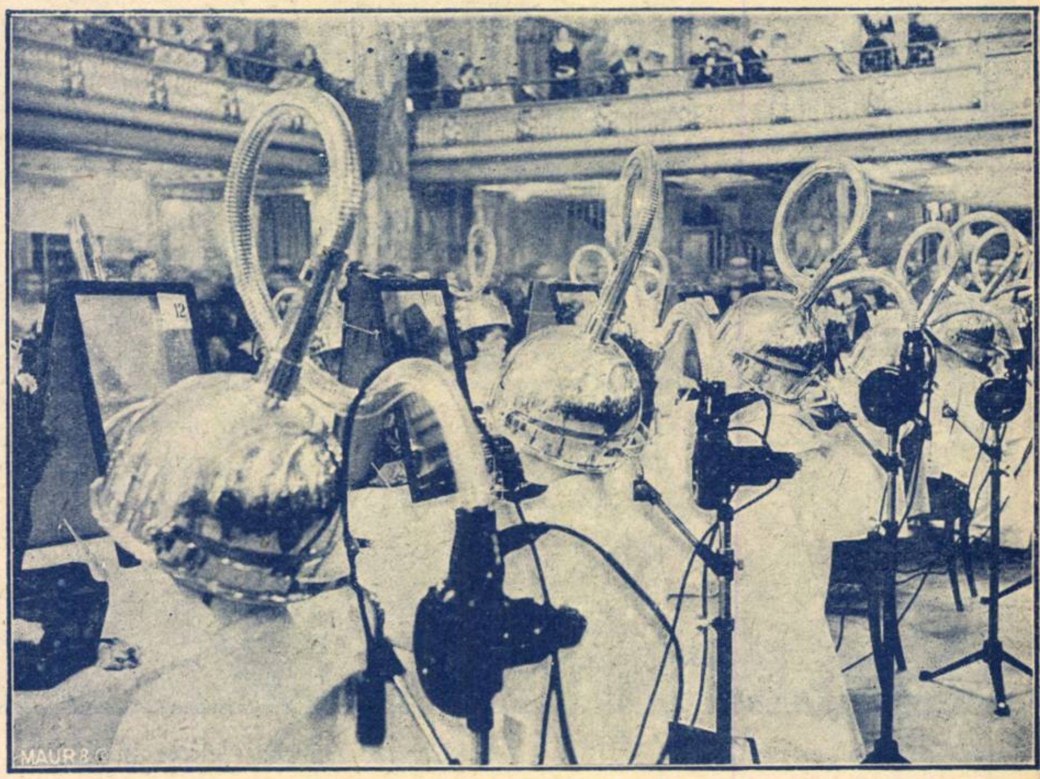

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Berlin s'a ținut zilele acestea congresul internațional de coafură și un concurs internațional pentru coafuri de calitate: ondulații și coafuri de fantezie și istorice. Iată mai sus un moment din acest concurs.

De Paşti, la periferia Capitalei

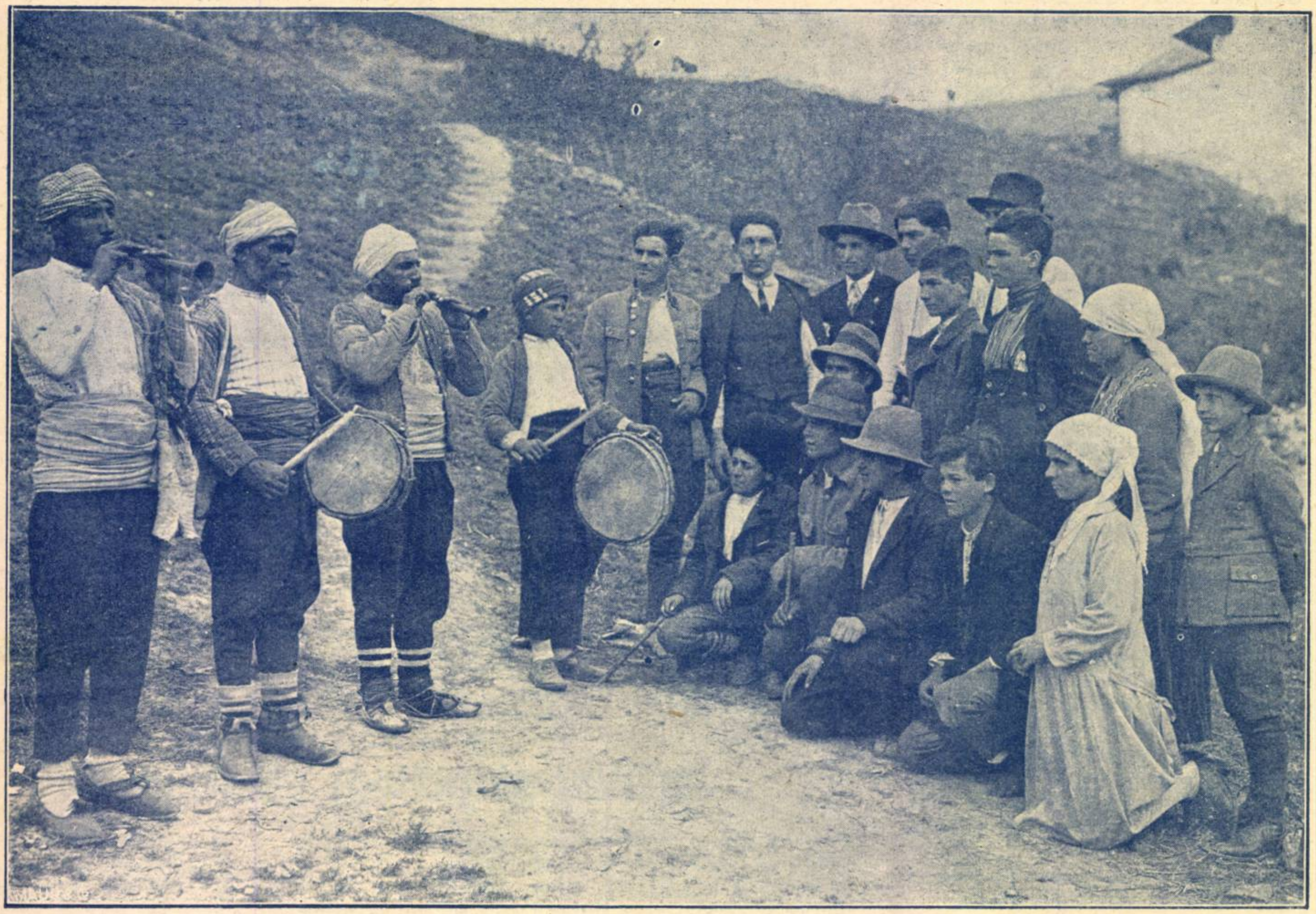

(Photo „Oglinda Lumii")

De Paşti vin deobicei — şi au venit şi în acest an — Turci din Cadrilater, cari dau un colorit special periferiilor Capitalei, cu cântecele lor ciudate şi orientale.

Dimineața unei femei elegante

de contesa Erna Thun

Hermina e un monstru. I-am cerut, nu e vorba, să mă scoale azi exact la ora 8, — dar ar fi putut să mai întârzieze puțin, aşa cum face când se duce la plimbare! Şi dejunul acesta sărăcăcios! Ceai şi salată de portocale sunt, ce e drept, lucruri cari nu cad greu la stomac şi nu te îngraşi din ele, — dar, după o noapte de dans permanent şi, ca să fim cinstiți, de flămânzeală, fiindcă nu-ți faci timp ca să mai şi mănânci, te deştepți cu o foame de lup.

Dar dacă aşi suna acum să mi se aducă o pereche de crenvirşti sau o omletă, mi-aşi distruge tot prestigiul de stăpână. In definitiv m'aşi putea repezi înainte de amiazi până la barul automat... Pips şi Ossi vor fi şi ei, de sigur, acolo, pe la 12, şi am putea face în voe critica balului de eri. Bârfeala rămâne în definitiv partea cea mai amuzantă, mai ales când ție ți-a mers bine şi altele au avut să se plângă!

Din nefericire, carnavalul s'a sfârşit şi trebue să aşteptăm să treacă postul mare. Căci cele câteva ceaiuri şi serate nu contează, — de acestea profită numai soțul meu, căci nu durează mult şi bărbatul meu nu e obligat să danseze.

Am impresia că el e perfect mulțumit când se poate retrage în odaia de fumat cu o țigară bună, după ce a strâns câteva duzini de mâini şi a surâs amabil proprietarilor acestor mâini. In asemenea ocazii, eu spun numai «Bună seară», dar atât de intens, încât echivalează aproape cu o conversație. Poți să întrebuințezi atâtea nuanțe şi să individualizezi în chip atât de original acest «Bună seara», încât pe unii parcă îi mângâi, iar altora parcă le-ai da a înțelege: «lasă-mă în pace».

In felul acesta poți să te ai bine cu toată lumea, căci conflictele se nasc numai din convorbirile prea intime, cari ating nervii terțelor persoane... şi eventual la bufet. De! dacă n'ar exista invidia-....

*

Ce să îmbracăzi? Cerul e tare înourat şi depe acoperişe picură stropi de apă, o adevărată inundație. Cele mai practice ar fi mantoul de focă şi bereta de jenilie. Richi pertinde că cu bereta sunt leită Greta Garbo... numai în privința melancoliei nu-i prea semăn. Şi doar aşi avea destule motive să fiu melancolică!

Excursiunea la Brioni a căzut din nou în apă, şi pentru la vară Harry vrea să închirieze o căsuță în Salzkammergut... acolo vrea să mă imobilizeze! Numai să nu-i iasă socoteala pe dos... De câte ori ploaia măruntă n'a devenit fatală soților tirani! Cât de uşor te simți atunci ispitită să-i scrii unui băiat cu care flirtezi! «Dece nu treci într'o zi cu maşina pe la noi ?...»

Dar nici nu vreau să mă gândesc de pe acum... cine poate prevedea viitorul? Deocamdată mă bucur de balul Golfului.

Noua mea rochie de bal e ca o presimțire de primăvară... dar nu aşi fi crezut niciodată ca Harry să nu-mi permită un costum adecuat! Să faci o femee nenorocită pentru câtiva metri de dantelă sau câteva blănițe! Când trebue să-ți faci intrarea atât de desbrăcată, te simți în cea mai penibilă inferioritate! Din fericire, acestea se pierd în de-

(Urmează în pagina 394)

cursul serii, — dar o înfățișare potrivită tot e jumătate din viață...

Nu-i pot ierta lui Harry că nu întreprinde nimic spre a-și spori veniturile. Un tânăr cu care flirtezi, n'are nevoie să aibă decât farmec personal și o notă mișcătoare... dar un soț nu trebue să fie **after cash!**

*

Acum sună telefonul, dar îl închid... Acum nu poate fi la aparat decât Dolly, și veșnicele ei plângeri încep să mă plictisească. Sau și-a prins bucătăreasa cu ceva grozav... sau pe soțul ei. In ambele cazuri se gândește totdeauna întâi la **ultima ratio** și-i e totuși teamă de orice scenă violentă, amândoi fiindu-i în fond indispensabili!...

Nu pot suferi oamenii atât de nehotărâți. Ezit și eu adesea între Crepella sau Tweed, între cloș sau beretă... dar când se ivesc probleme reale, nu cer nimănuia sfaturi. Atunci fac ceeace e mai cuminte.. sau, eventual, și contrariul.

Ici și colo am, ce e drept, ore foarte sentimentale, ca deunăzi la Operă.

Freddy a observat-o numai de cât... e comic cum reacționează imediat la orice dispoziție a mea! La supeu mi-a șoptit că e îndrăgostit nebun de sufletul meu... Incântător, dar nu e de fapt un compliment pentru rest! Când îl voi mai vedea, mă voi face deosebit de frumoasă și voi vorbi puțin. Intelectul ucide adesea valoarea intrinsecă a femeii...

Așa, — acum încă puțină «Crême ravissante» pe obraz, și pot să ies.

Primul meu drum e exclusiv o obligație: să-l însoțesc pe Harry la dentist și să stau să mă uit cum îl plombează, — dar o înfățișare drăguță e totdeauna folositoare. De fapt sunt în realitate o soție care se sacrifică... și Harry exploatează fără rușine condescendența mea.

E caracteristic că niciun bărbat nu se poate decide să facă singur un drum dureros, — și numai când e vorba de o petrecere, se emancipează... In momentele neplăcute, Harry vrea să fiu lângă dânsul ca să-l înveselesc.

Acum mă voi strecura neobservată în cămara de alimente și voi lua un mic aperitiv. Dacă va observa mai târziu Luise, va crede că a fost fetița mea. Fericita aceasta poate gusta tot ce vrea pe furiș și nu trebue să se teamă de cântar. Și în momentul plecării voi mai chema la telefon pe Georg. Mi-a interzis — ce e drept — să-l deranjez la birou, — dar, în cele din urmă, nu sunt o Griseldis, ca să stau veșnic supusă.

Inainte de a se apuca de treaba ei de toate zilele, femeea vrea să audă câteva vorbe drăguțe și compătimitoare. Acesta e fundamentul zilei întregi. Și cine știe cât mă voi mai necăji azi...

*

Iată poșta. Ce face?!... Georg a găsit un post splendid la Berlin? Și pleacă chiar săptămâna viitoare?... Singurul care m'a priceput în realitate!... Sărmanul, cât de nenorocit și de singuratec se va simți acolo!... Dar, slavă Domnului, Harry nu a închiriat încă vila din Salzkammergut. Mie mi-a fost totdeauna silă de ploile mărunte. Numai localitatea Wannsee de lângă Berlin te poate întrema bine! Și poate că vecinătatea Berlinului îi va da și lui Harry o bună idee, cum să-și sporească veniturile...

Un avion transformat în stabiliment de băi

RICAN AIRWAYS INC

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Miami (Florida), un avion de pasageri a fost transformat în stabiliment de băi, cabinele servind drept săli de fumat.

Un nou stupefiant pustiitor

Lupta contra stupefiantelor, organizată în prezent pe cale internațională și condusă de Liga Națiunilor, devine din ce în ce mai grea, din cauză că se ivesc mereu otrăvuri noui.

Inainte vreme se cunoaștea numai morfinismul și consumația de opiu; acum întâlnești în toate orașele mari din Europa și America oameni cari au devenit victime ale heroinei și cocainei. In special cocaina e cea care a devenit, după război, și în anumite cercuri, cea mai căutată. Acum însă a apărut un stupefiant nou, care și-a făcut drum în țările civilizate și a și reușit să fie întrebuințat de mulți oameni.

E vorba de «mescalina», un narcotic folosit de veacuri de Indieni, dar fabricat acum și răspândit și de albi.

Revista medicală engleză «The Lancet» relatează următoarele despre răul acesta, denumit mescalism:

In America centrală și în Mexic crește o varietate de cactus, numită **peyote** sau **pellote.** Ea conține alcaloidul **mescalina,** care produce transformări foarte vii în perceptibilitatea simțurilor, precum și halucinări reale, apoi modificări ciudate în simțuri și conștiință.

Indienii mexicani întrebuințează de mult timp mescalina ca aliment. Incă înainte de descoperirea Americei de către Columb, peyota se întrebuința în Mexic ca decoct sau plantă de mestecat în stare crudă, drept stupefiant.

Acum vre-o patruzeci de ani, consumul peyotei a început să se răspândească și printre Indienii din Statele Unite, după care comerțul acestui stupefiant a devenit internațional.

Sulfatul de mescalină e o otravă foarte puternică, care atinge foarte violent inima și respirația. Insușirea sa principală e însă că procură vedenii superbe. Efectului acesta se datorează faptul că cine a luat odată otrava cea nouă, nu se mai lasă de ea, în ciuda alterării sănătății.

Otrăvirea cu mescalină produce întâi amețeală, dureri de cap, greață, neputința de orientare în timp. Ești parcă beat, nu poți să-ți concentrezi gândirea, te simți în stare de piroteală. Dar cu timpul uiți de toate acestea, de oarece începi să ai viziuni minunate.

Cu cât se întrebuințează mai mult mescalina, cu atât mai fermecătoare devin viziunile, dar cu atât mai pustiitoare sunt și suferințele din organism.

Erich Maria Remarque

**Pe frontul
De vest,
nimic nou**

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 9

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

CARŢI DE MARE ACTUALITATE

Marele scriitor german Klabund, mort atât de timpuriu, a dat o cu totul nouă şi personală interpretare vieţii membrilor familiei Borgia într'o carte de un interes covârşitor care se citeşte ca un roman.

Cartea aceasta, intitulată «Borgia», se află actualmente sub presă şi va apare peste puţin într'o foarte îngrijită traducere românească.

E un volum menit să intereseze cercurile cele mai largi ale cititorilor de la noi. E un document istoric, un roman de moravuri şi o povestire senzaţională de cea mai aleasă calitate.

*

Cel mai mare succes de librărie este şi rămâne:

«Napoleon» de Emil Ludwig, cel mai extraordinar studiu asupra Impăratului Franţei, datorit genialului biograf contimporan, care a fost recent sărbătorit, ca un adevărat prinţ al literaturii, în capitala Franţei.

*

A apărut şi se găseşte de vânzare la toate librăriile din ţară «LIANA», ultimul roman al preţuitului scriitor care-şi ascunde talentul sub pseudonimul literar de CLUCERUL DINU.

Este un roman de dragoste de un interes captivant care va pasiona cu siguranţă pe nenumăraţii cititori cari au savurat romanele: SERGIU, PRIETENIE ŞI IUBIRE, PARINTELE TEOFIL şi atâtea alte scrieri de succes ale cunoscutului autor.

*

1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri

Iată o carte pe care tineretul trebue s'o folosească în timpul vacanţei.

Atâtea răspunsuri câte întrebări îşi pune, consemnează într'o carte elegantă, d-ra Maria-Lise-Emilian. Este un joc util al spiritului.

O rememorare a multor lucruri învăţate cândva şi apoi uitate, şi nimic mai amuzant decât ciuda pe care o simţi constatând că la o seamă de întrebări ai uitat complect răspunsurile; sau bucuria de-a vedea că altora, în schimb, nu le-ai uitat cheia care le deslează.

Amuzant desigur acest joc, dar cât de util. Pentrucă d-ra Emilian a ştiut să aleagă întrebări utile din toate domeniile, mitologia alăturându-se geografiei, istoria sălăşluind lângă arte.

In totul o carte utilă acelor tineri, cari sunt în pragul îmbogăţirii cunoştiinţelor, dar şi celor cari, depăşind de mult vârsta în care mai pot învăţa, sunt fericiţi să-şi aducă aminte de ceeace odată le-a trecut pe sub ochi.

*

Eroul misterios şi fermecător, atât de viu, încât pare a fi o fiinţă reală — l'am numit pe Arsène Lupin —, popularul personaj din atâtea romane ale lui Maurice Leblanc, întâmpină tot felul de aventuri şi-şi farmecă cititorii prin isprăvile sale în câteva din ultimele volume apărute de curând în traducere românească.

Aceste volume din «Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin», eşite până acum în traducere nouă, sunt:

«Arsène Lupin, gentleman-apaş», «Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes», «Acul scobit», «813», «Cele trei crime ale lui Arsène Lupin», «Dopul de cristal».

In preparaţie sunt: «Confidenţele lui Lupin», «Triunghiul de aur».

Cereţi la toate librăriile
şi la EDITURA „EMINESCU", Bucureşti I
STR. INGINER ANGHEL SALIGNY 2

ULTIMUL SUCCES MONDIAL

JOSEPH DELMONT
EVREI IN LANŢURI
ROMAN DE MORAVURI

600.000 volume vândute în câteva luni

Câteva din aprecierile presei internaţionale

KIELER N. NACHRICHTEN
Romanul acesta, a cărui acţiune se petrece în vremea Rusiei ţariste, desfăşoară o frescă culturală de un colorit profund sguduitor. E o lucrare plină de încordări vehemente, scrisă de un romancier care are darul de a-şi captiva cititorii.

BERLINER TAGEBLATT:
Locul de acţiune al noului roman al lui Delmont e Rusia — Rusia dinainte de război, — iar personagiile dintr'însul sunt Ruşi-Evrei ruşi. Căile suferinţei şi ursitei de un tragic dureros sunt descrise aci. Romanul păstrează toată vremea stilul realist; autorul nu-şi precupeţeşte sie-şi şi cititorilor săi nicio clipă de groază. In romanul acesta însă, arată calităţi epice de dimensiuni considerabile, reuşind să înfăţişeze o problemă care nu de mult a fost rezolvată, cu o mare intensitate artistică, în toate nuanţele.

8-UHR-BLAT. NURNBERG
Cartea de fină observaţie a lui Delmont nu e numai un roman de moravuri, ci în acelaş timp şi o operă care ştie să se exprime într'un limbaj viguros, şi cu ajutorul lui să înmrejească pe cititori.

YORKSHIRE OBSERVER:
Drama cea mai năprasnică a vieţei din Rusia, povestită într'o manieră de o vigoare neobişnuită.

BERLINER LOKALANZEIGER:
Romanul e plin de senzaţie şi tot odată abil amestecat cu descripţii miniaturale, desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată dela început până la sfârşit.

HAMBURGISCHER CORRESPONDENT:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

SUD. FILMZEITUNG, MUNCHEN:
Romanele lui Delmont se ridică mult deasupra şabloanelor obişnuite. Sunt adevărate capodopere în domeniul artei epice.

DAILY NEWS:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

NORTHERN WHIG, BELFAST, IRLANDA:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

BIRMINGHAM GAZETTE:
Geniul autorului se manifestă în crudul realism şi frumuseţea stilului acestei cărţi.

PESTER LLOYD, BUDAPESTA:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

EVREI IN LANŢURI
e un roman care aminteşte în realismul lui pe **ZOLA** iar prin stilul şi arta sa, pe **DOSTOJEWSKI**

Număr special de Paşti

Anul X. No. 15 **10 Lei** **9 Aprilie 1931**

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

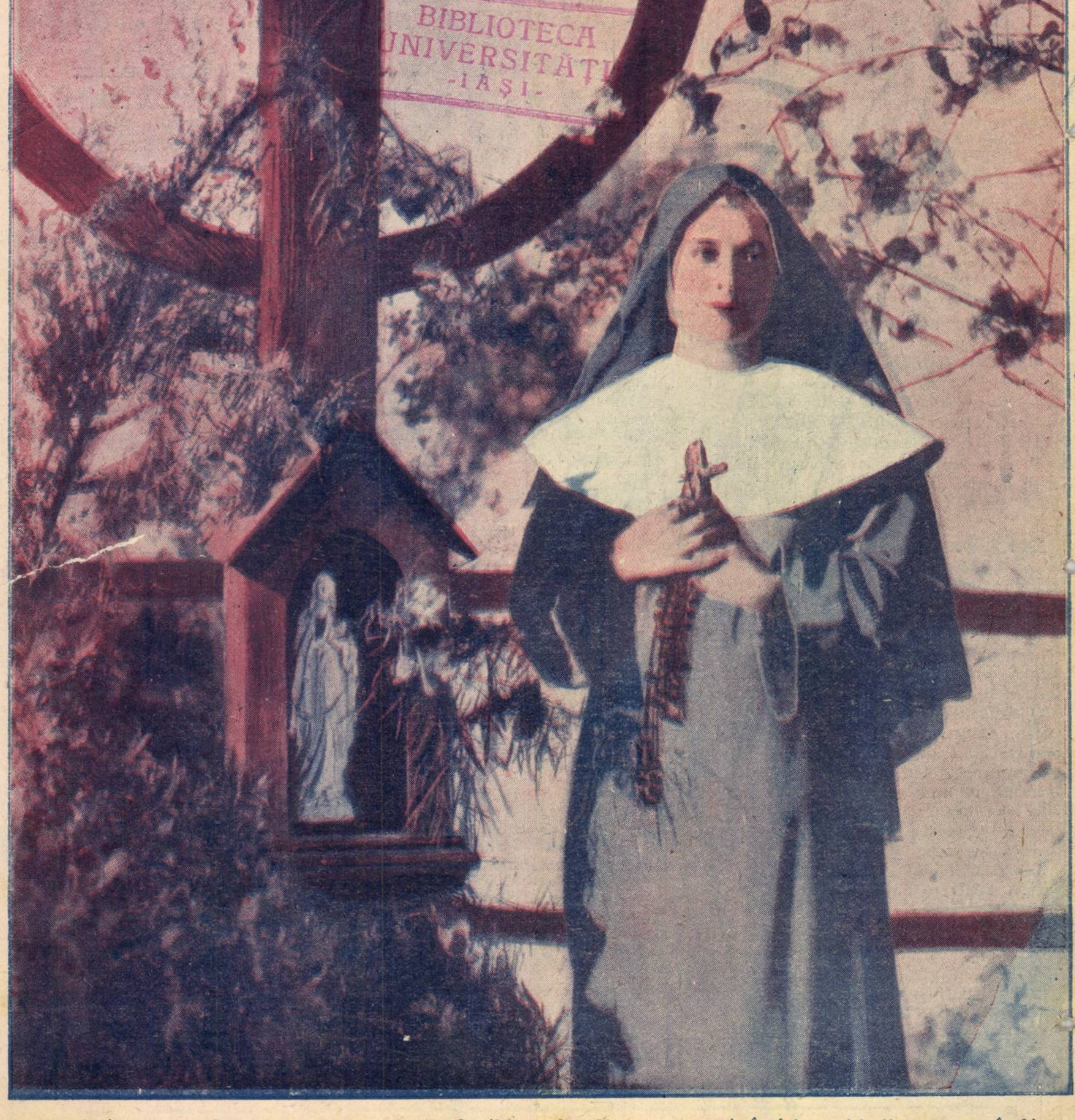

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

(Photo-exclusivitate Keystone)

In dimineaţa zilei de Paşti, o frumoasă actriţă de film — Ona Munson — soseşte în faţa unei troiţe, spre a se închina

Anul X. No. 16 10 Lei 16 Aprilie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

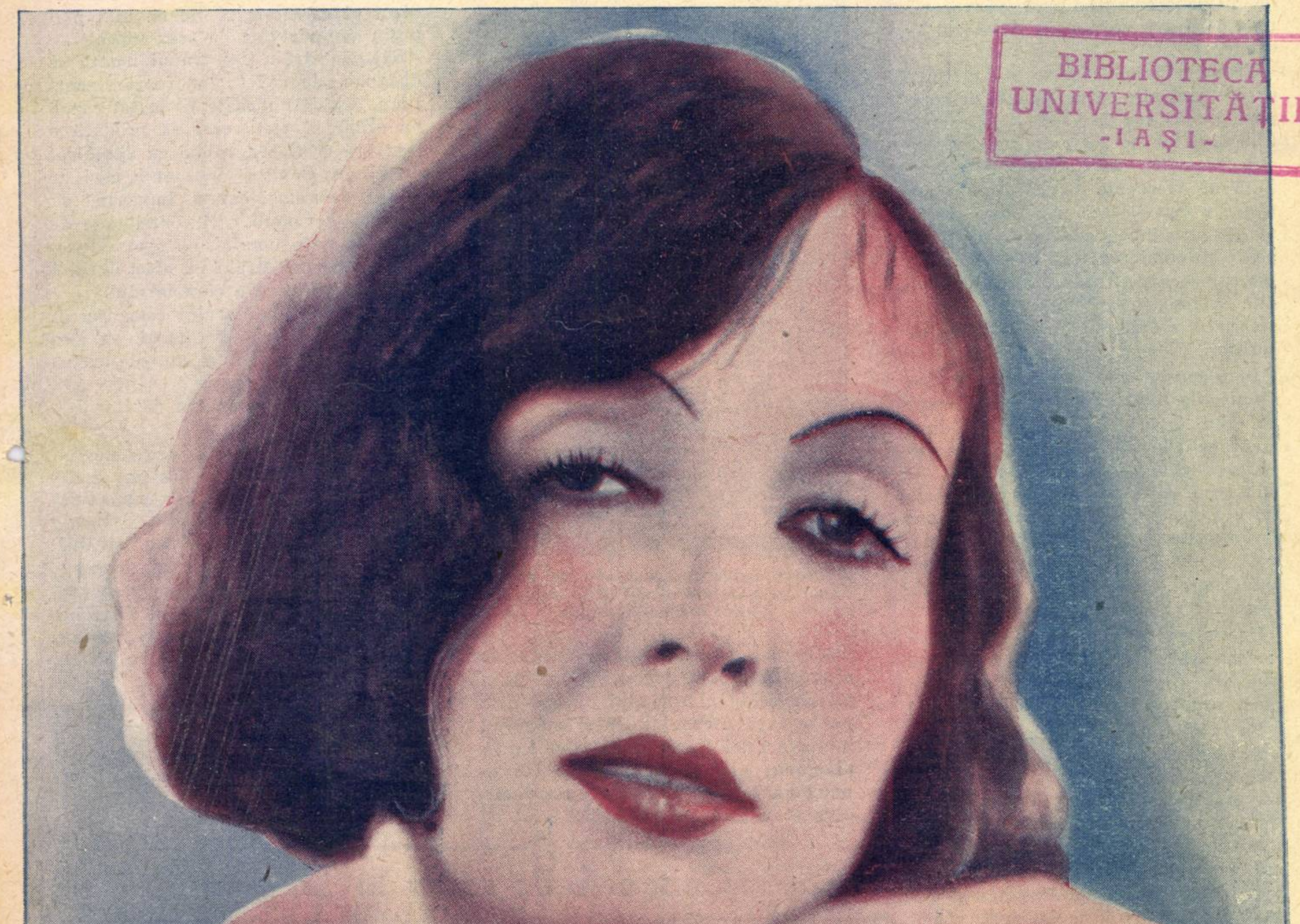

Una dintre actriţele de film cari s'au specializat în redarea femeilor fatale, e Dita Parlo, al cărei cap sugestiv stârneşte într'adevăr dorinţi pătimaşe.

Legături erotice prin transfuziunea sângelui

In lumea savanţilor germani se discută acum cu aprindere o problemă extrem de interesantă şi de importanţă: chestiunea dacă transfuziunea sângelui unei persoane în vinele altei persoane poate avea consecinţe până acum neobservate, dar grave: un fel de influenţare sufletească, provocarea unei legături erotice cu dătătorul de sânge.

Transfuziuni de sânge se fac destul de des, mai ales că mulţumită descoperirii grupurilor de sânge şi a compatibilităţii lor, se pot evita cu desăvârşire cazurile mortale de odinioară. Faţă de frecuenţa transfuziunilor de sânge e deci de cea mai mare însemnătate chestiunea dacă sângele străin poate pricinui legături erotice cu dătătorul de sânge sau poate provoca alte schimbări sufleteşti.

Chestia a fost pusă pe tapet de... un scriitor.

In romanul său «Eine ganz andere Frau» (Cu totul altă femee), d. George Fröschel descrie un caz când. după o transfuzie de sânge, primitoarea sângelui se îndrăgosteşte violent de dătătorul de sânge. Iubirea aceasta nu a venit pe căile obişnuite cari duc la dragoste, ci parcă prin puterea magică a sângelui, — a sângelui bărbatului care circulă acum în vinele femeii.

Specialiştii. citind acest roman, au devenit subit atenţi. Să fie o simplă fantezie. o inspiraţie intuitivă a unui poet, sau rezultatul unei observaţii?

Se iviră îndoeli: Nu cumva putinţa unei legături erotice cu dătătorul de sânge va decide femeile sensibile să nu mai permită operaţia aceasta dătătoare de viaţă? Nu cumva oamenii mai sensibili nu se vor mai gândi decât cu groază la consecinţele sufleteşti ale transfuziunei de sânge şi vor prefera să moară decât să-şi vândă sufletul cu un pact al sângelui?

S'a obiectat aceasta scriitorului. El a răspuns: E, ce e drept, un caz rar şi excepţional, dar faptul din roman e bazat pe evenimente reale, petrecute printre cunoscuţii săi. Dealtfel, au observat aceasta şi unii chirurgi însemnaţi.

Bolnavii n'ar trebui însă să renunţe la transfuziune din cauza posibilităţii unei legături erotice cu dătătorul de sânge. Intervenţiile chirurgicale provoacă uneori pericole mai mari decât.. îndrăgostirea!

Dacă romanul d-lui Fröschel a atras atenţia medicilor asupra unui nou pericol şi dacă ei vor fi acum mai precauţi în direcţia aceasta. la transfuziuni, cu atât mai bine. Aceasta e părerea numitului scriitor.

Reamintirea unui cuvânt mefistofelic: «Sângele e o sevă foarte specială», se impune aci. Vechea bănuială despre puterea magică a sângelui care se găseşte în vraja sângelui la toate popoarele, îşi redobândeşte actualitatea. Să fie sângele în adevăr doar o soluţie salină cu materii nutritive şi celule, care se mulţumeşte să dea ţesăturilor oxigen şi hrană, ori sângele să fie ceva mai mult? Nu cumva expresia că cutare sau cutare trăsătură de caracter e «în sânge», conţine un tâlc mai adânc?

Nu şi nu! Caracterul, sufletul, dragostea nu «zac» în ghindură, nici în diafragmă, nici în inimă şi nici în sânge. In niciun organ special şi în niciun lichid al corpului. După cum nu se capătă curajul leului mâncând inima acestei fiare; după cum transplantarea glandei maimuţelor (Voronow) nu te face să devii un sodomit care se caţără pe pomi; tot atât de puţin se transmite primitorului de sânge cât de puţin din sufletul dătătorului de sânge.

Scriitorul Georg Fröschel, al cărui roman „Eine ganz andere Frau" (Cu totul altă femee) a făcut senzaţie.

Sufletul nu «zace» în vreo părticică a trupului şi nu poate deci imigra în altă persoană. E cert că sângele e «o sevă foarte specială», dar nu e un vehicul al caracterului şi cu atât mai puţin un purtător de «sex-appeal»...

Sângele străin din trupul nostru se distruge de altfel în foarte scurt timp, aşa că nu poate fi, în tot cazul, un elixir al vieţii care să producă o legătură erotică durabilă cu dătătorul de sânge. Până şi hormonii, cari ar fi fost introduşi cumva împreună cu sângele, hormonii cari contribuesc de sigur la firea omului, n'ar putea provoca in corpul străin un efect durabil sau o modificare a caracterului.

Nu sângele dătătorului este deci acela care face ca primitorul să se amorezeze de el. Totuşi, nu este exclus ca după o transfuziune de sânge să se nască subit iubire pentru dătătorul de sânge.

Nu. bine înţeles, prin magia neagră a sângelui, ci printr'un joc pur sufletesc al forţelor. Numai recunoştinţa faţă de omul care şi-a dat sângele propriu spre a salva o viaţă străină. nu ajunge spre a provoca dragoste. O asemenea iubire rămâne rezervată mult răbdătorului ecran al filmului. E altceva aci. E ceva care ne duce înapoi în epoca primitivă a omenirii, la canibalism.

Freud şi şcoala sa psiho-analitică au arătat că prin mâncarea corpului se naşte cea mai puternică legătură sufletească, că încorporarea în om a persoanei iubite a rămas şi azi un puternic instinct primitiv.

Concerte de radio în sanatoriu

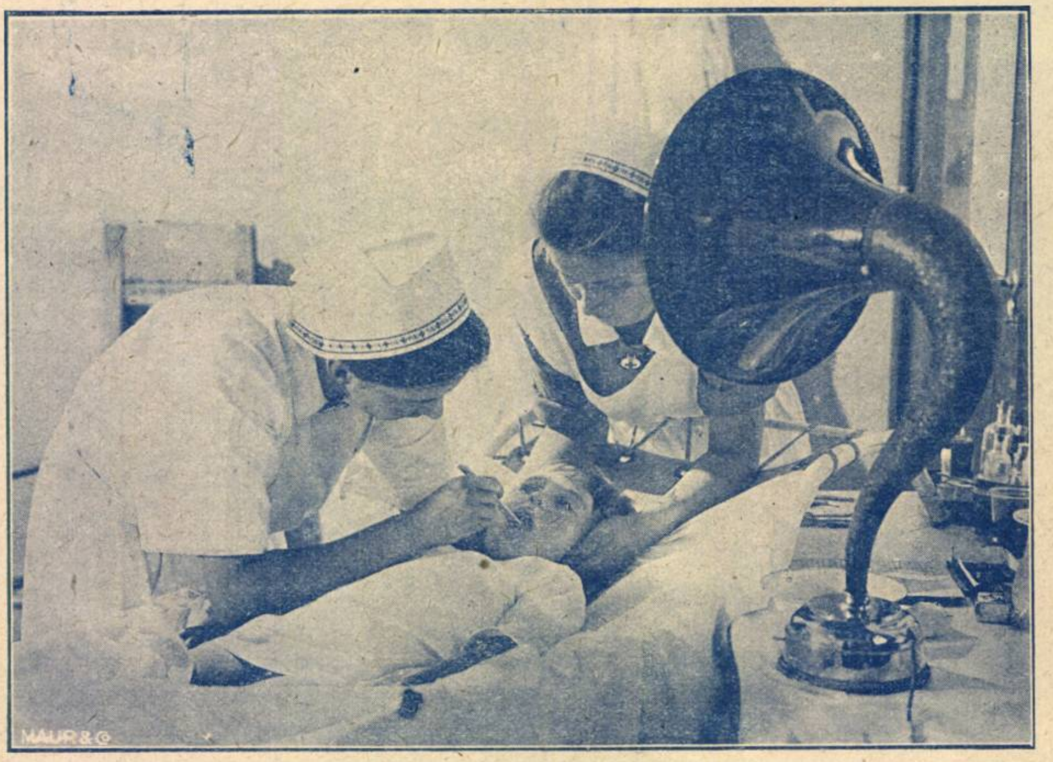

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin.

In sălile sanatoriului model de copii din Berlin-Lichterfelde s'au instalat difuzoare de radio şi s'a constatat că muzica distractivă contribue mult la vindecarea mai grabnică a micilor pacienţi. Examinarea lor medicală e de asemenea înlesnită de sunetele concertelor, cum vedem mai sus.

Oamenii vor să împreune mările

Unirea Mării Mediterane cu marea Moartă

Iordanul e singurul fluviu din lume care curge la un nivel negativ, adică la un nivel mai jos ca al oceanelor și mărilor deschise.

Văzut între Dagania și Betania, fluviul sfânt are lățimea Nistrului la Criuleni, dar e mai adânc și curge repede ca Bistrița la Bicaz, spumegând printre stânci și făcând un vuet deosebit de impresionant.

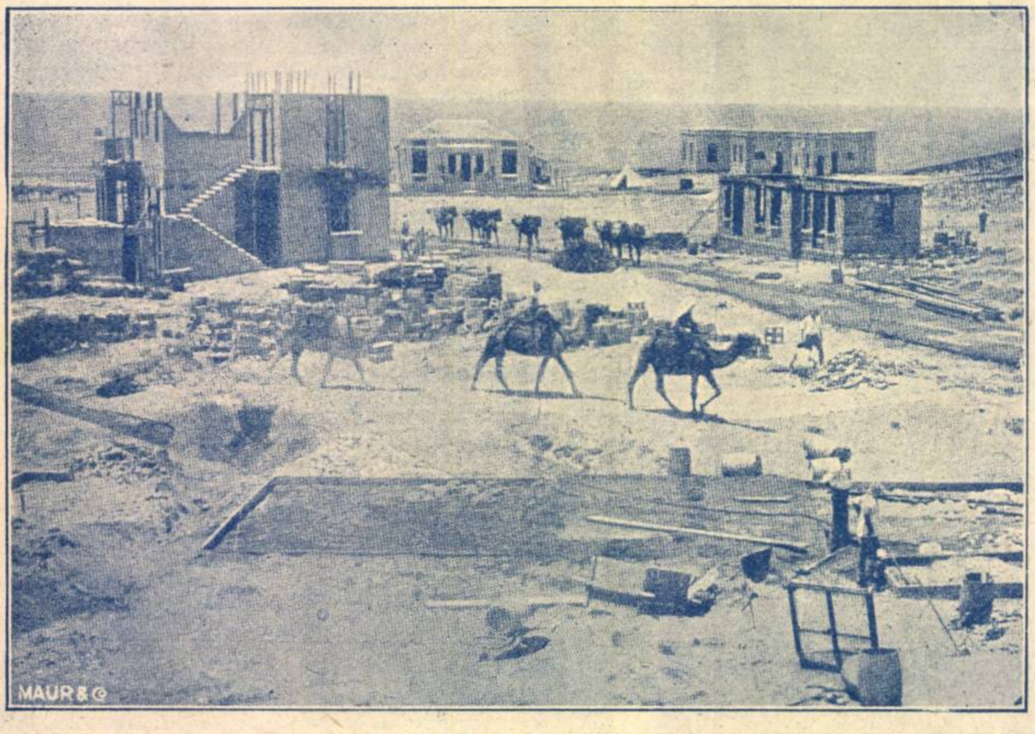

Vedere din țara sfântă

Nistrul are la Cetatea Albă un nivel de —2 metri, și oglinda sa fiind mai joasă ca a Mării Negre, formează un liman de apă dulce, care difuzează foarte încet în apa sărată a mării. Volga se varsă în Marea Caspică tot la un nivel negativ, de circa 25 metri.

Iordanul curge însă pe o jumătate din lungimea sa într'o albie mult mai joasă, având —208 metri la la ieșirea din lacul Tiberiei (Marea Galileei) și —394 metri la vărsarea în Marea Moartă.

LA 395 m. MAI JOS CA OGLINDA MEDITERANEI

Marea Moartă e la 395 metri *mai jos* ca nivelul Mării Mediterane.

Această depresiune geografică e unică pe glob.

Cei mai mulți geologi sunt de părere că Marea Moartă s'a născut probabil în urma unui cataclism sismic. Legenda biblică ne spune că aici au fost două orașe vestite: *Sodoma* și *Gomora*, distruse de Dumnezeu prin foc și pucioasă, din cauza unanimității locuitorilor răi.

Din punctul de vedere tehnic, această depresiune constitue un mare avantaj pentru construirea unor uzini hidroelectrice.

Căderea de 40 metri a Niagarei a permis inginerilor americani să capteze aproape 2 milioane cai putere.

Dacă s'ar putea realiza o cădere artificială de 100 metri, atunci s'ar putea dispune de o sursă mult mai mare de energie.

Cum într'un viitor apropiat se vor putea aplica în industrie transformatorii de 1 milion de volți — la noi transportul energiei electrice dela Florești la București se face la o tensiune de 60.000 volți, iar în America există și linii de 200.000 volți —, putințe de milioane kw. vor putea fi transportate la sute și mii de kilometri depărtare pe niște simple sârme.

Mai mult: ilustrul inventator Guglielmo Marconi, președintele Academiei Italiene, prezice că nu suntem departe de vremea *telemecanicei*, când se va putea radia energie în spațiu; lumina electrică, căldura, forța motrice, etc., ne vor veni prin undele electrice, ce le vom prinde în aparate asemănătoare celor de radio și televiziune.

*

Realizarea unei căderi artificiale constitue proectele inginerilor Hijorth și Ruthenberg.

Acești ingineri și-au propus să unească Marea Mediterană cu Marea Moartă.

UZINA HIDRO-ELECTRICA DE LA DAGANIA

Ruthenberg a început să electrifice deocamdată valea Iordanului.

El va face între anii 1931—1935 lucrări de baraj la Dagania.

Proectele sale au stârnit admirația lui Mac-Donald, premierul englez, a lui Einstein și a altor personalități marcante.

Prima uzină hidro-electrică va fi în apropierea podului dela Dagania.

Pentru realizarea întregului proect de electrificare a Iordanului, e necesară suma de 25 milioane lire sterline (aproape 22 miliarde lei), sumă enormă pe acest timp de criză.

MAREA MOARTA AR PUTEA DA VIAȚA LA 3 CONTINENTE

Unirea Mării Moarte cu Marea Mediterană ar putea fi realizată în intervalul dela 1931 la 1950, deci în 20 ani de muncă, în cazul bineînțeles când Hijorth și Ruthenberg ar putea găsi suma de circa 500 milioane lire (aproape 450 miliarde lei).

Marea Moartă ar putea da viață la 3 continente, transportându-se prin cabluri, sau eventual radiându-se prin unde, conform prezicerii lui Marconi, energia ce s'ar putea capta din marea ei diferență de nivel față de Marea Mediterană.

DATE GEOGRAFICE

Marea Moartă se numește în limba ebraică *Iam Hamelah* (marea sării) și în limba arabă *Bar Lut* (marea lui Loth).

Diferența de nivel între Ierusalim și Marea Moartă e de 1200 metri, pe un parcurs de 15 klm. Automobilul coboară vertiginos această vale în nenumărate zigzaguri.

Marea Moartă are 75 km. lungime; lățimea maximă e 15 km., încât de la un țărm zărești celălalt. Suprafața totală e de 915 km. pătrați, dar fundul e mai lat, și s'a calculat că suprafața sa e de 939 km. pătrați, marea scobind țărmul în tot înconjurul ei.

Adâncimea maximă e de 400 metri.

Apa vărsată de Iordan n'ajunge nici pentru acoperirea deficitului datorit evaporării. De o bucată de vreme se observă o scădere a nivelului, ceeace înseamnă că după câteva mii sau zeci de mii de ani, această mare ar putea să se evaporeze complect.

Densitatea apei mărindu-se în decursul veacurilor și mileniilor decând au pierit Sodoma și Gomora, ultimele analize chimice au găsit 25 la sută sare, apoi clorură de magneziu și clorură de calciu.

Fundul e de asfalt și țărmul e deasemenea atât de bogat în zăcăminte de asfalt, încât ar ajunge pentru pavajul tuturor orașelor din Europa.

Nici o ființă nu poate trăi în Marea Moartă, din cauza excesului sărurilor.

Peștii aduși de Iordan mor imediat.

Călătorii simt o senzație plăcută să se îmbieze în această apă grea, care ține pe om la suprafață ca pe o bucată de plută. Nimeni nu poate să se înnece aci, chiar dacă ar vrea.

O baie în Marea Moartă are efecte curative bune și din pricina sărurilor radioactive, dar apa provoacă arsuri și usturimi când pătrunde în ochi, urechi nas și gură.

Prin unirea cu Marea Mediterană ar scădea procentajul sărurilor și Marea Moartă ar deveni un centru de atracție prin plăjile ei feerice, prin efectele ei curative și prin vastele ei uzini hidro-electrice, în jurul cărora se vor zidi poate orașe superbe în preajma anului 2000.

Femeile își cultivă mușchii

In zilele noastre, una dintre cele mai acute preocupări ale femeilor moderne este să se fortifice prin gimnastică şi să aibă o siluetă cât mai sportivă. In acest scop îşi cultivă muşchii, făcând exerciţii întocmai ca bărbaţii. Şi instantaneele grupate de noi în această pagină vă arată aceste diverse preocupări ale femeilor contimporane: 1. Exerciţii în aer liber, executate foarte simetric de secţia feminină a clubului atletic din Los Angeles. — 2. O sportivă engleză sare impresionant peste trei camarade într'un parc din Londra. — 3. Berlineza Martel Jacob, de 19 ani, celebră aruncătoare de lancie, predă cursuri de acest fel câtorva dudui din Londra. — 4. O altă sportivă învaţă pe elevele ei să arunce cu discul, — o îndeletnicire până acum exclusiv masculină. — 5. O amatoare de înot salută pe admiratorii ei, înainte de a se arunca în apă, într'un lac din Hollywood. — 6. O patinatoare din Londra face o piruetă reuşită pe o apă îngheţată din capitala Angliei.

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone).

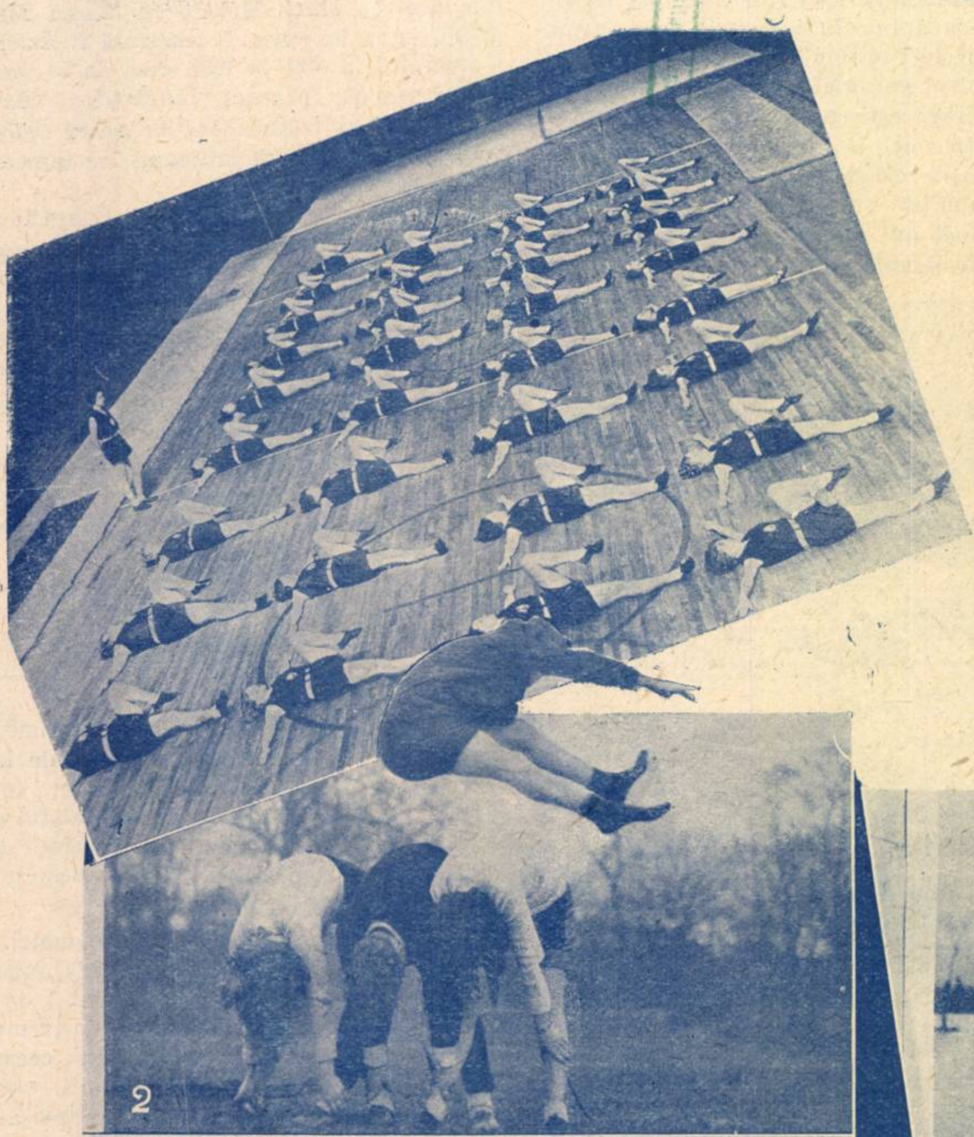
2

3

4

5
6

„OGLINDA LUMII“ 16 Aprilie 1931
No. 16

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Bani de buzunar

D. William Freeman, decedat de curând la Paris, a lăsat prin testament un fond anual de 12.000 dolari (peste 2 milioane lei) care să servească drept bani de buzunar soţiilor prezidenţilor Statelor Unite.

D. Freeman găseşte că salariul de 75.000 dolari (12 şi jumătate milioane lei), pe care îl primeşte şeful naţiunii, nu e suficient. Testamentul specifică în mod expres ca plata acestei rente să se facă soţiilor preşedinţilor cât timp va mai dura «glorioasa situaţie actuală».

Testamentul nu spune ce să se facă cu banii în cazul când prezidentul ar fi holtei.

Era mama lui...

O mică scenă amuzantă s'a petrecut deunăzi la un teatru parizian, unde joacă o vecinic tânără cochetă.

Un tânăr se afla în sală, discret, emoţionat...

— Ce tinereţe! zise unul în foaier.... E uimitoare...

— Şi totuşi, adăugă un domn mai mult decât cărunt, am cunoscut'o în anul....

— Eu în... preciză altul. A! dacă ai fi văzut'o, tinere!

— Dar am şi văzut'o atunci, îmi reamintesc bine.

— D-ta? Imposibil! Ce vârstă aveai?

— Cinci ani.

— Şi îţi reaminteşti?

— Cred şi eu... E mama mea...

Cei doi spectatori bătrâni se emoţionară şi nu mai spuseră nimic.

Actor gătind bucate

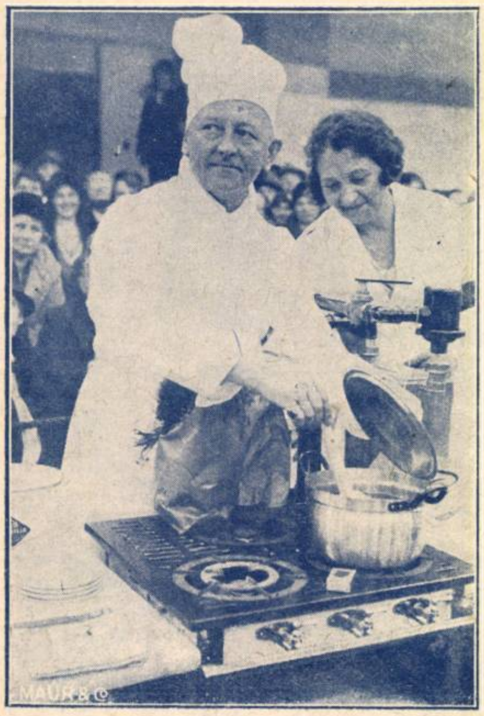

(Photo „The New York Times")

Cu prilejul Expoziţiei de artă culinară din Berlin, s'a organizat un concurs de gătit bucate, la care au participat câteva vedete ale filmului şi scenei, printre cari Guido Thielscher, Camilla Spira, Siegfried Arno, Frieda Richard, Gustl Stark, Otto Gebühr etc. Iată mai sus pe Otto Gebühr la maşina de gătit.

Un uriaş bulgăre de aur

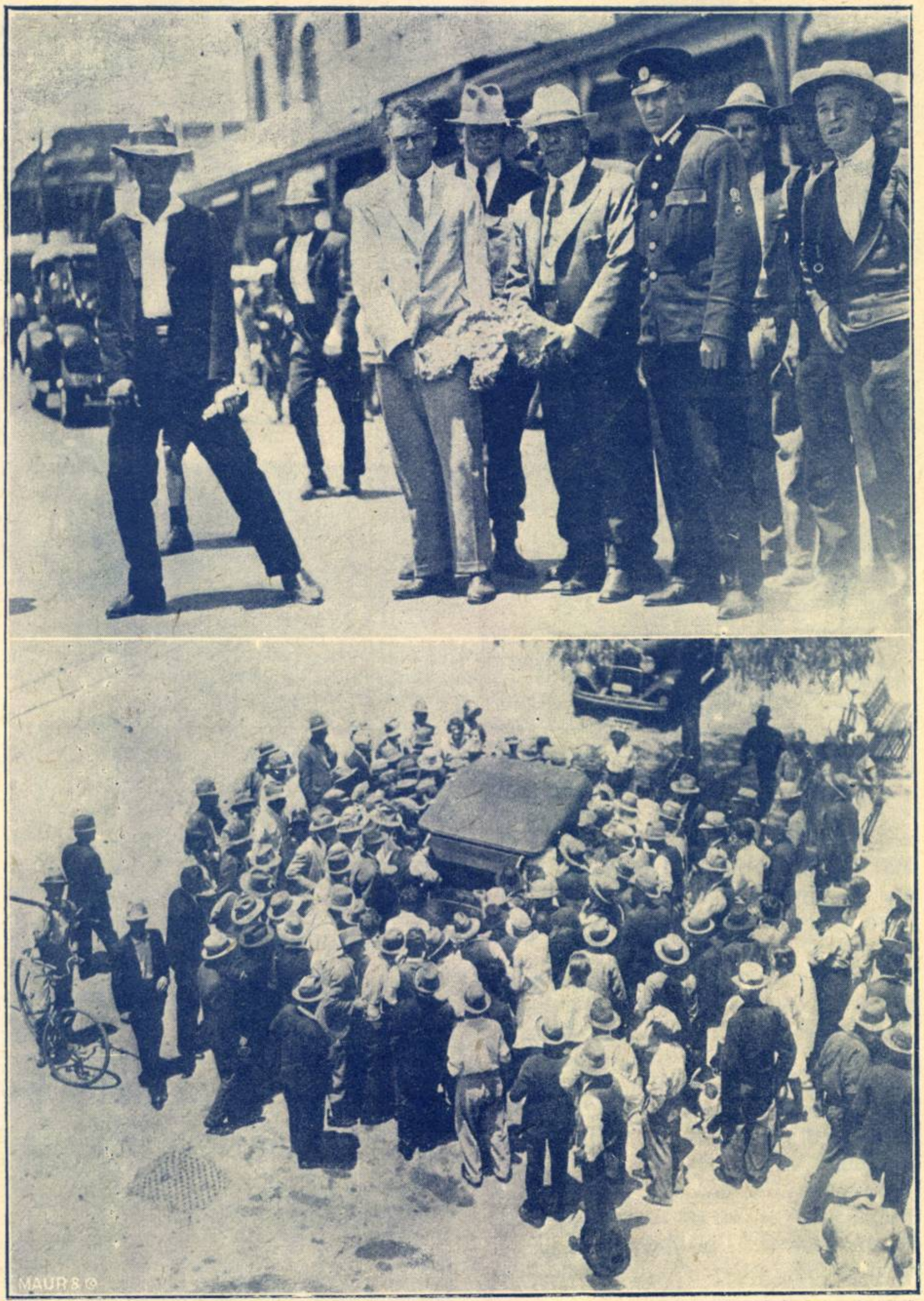

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Tânărul Australian James J. Larcombe a dat de curând la Larkinville (Australia) de un mare bulgăre de aur (aproape 40 kg.) în forma unui vultur cu aripele întinse şi având o valoare de 4 milioane lei. Iată două momente din timpul transportării acestui bulgăre: Sus, *fotografierea „Vulturului de aur".* — Jos, *automobilul, înconjurat de curioşi, în care bulgărele de aur a fost transportat la Kalgoorlie (Australia de vest).*

Cifre interesante

După o statistică americană, s'a înregistrat la New-York, în cursul anului 1930, câte o căsătorie din 8 în 8 minute, câte o naştere din 4 în 4 minute şi un deces din 7 în 7 minute.

La New-York se celebrează 180 de căsătorii pe zi, se produc 360 naşteri şi 205 decese.

Cifra cea mai ridicată a căsătoriilor se constată în lunile Iunie şi August...

Aceasta e uşor de priceput... Tot aşa, că se moare mai mult în Martie, luna cu cele mai brusce schimbări de temperatură. Dar se moare acolo foarte puţin în Septembrie... Curios, foarte curios...

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti , Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Regina Angliei la căminul cercetașelor engleze

(Photo-exclusivitate Keystone)

Regina Angliei a asistat deunăzi la inaugurarea unui nou cămin al cercetașelor engleze, și o vedem mai sus șezând la o masă din restaurantul căminului, având alături pe prințesa Mary în uniformă cercetășească.

Când iubește o Indiană

Indiana Lilac Jimmerson, acuzată că a ucis în Aprilie anul trecut pe d-na Marchand, soția unui pictor francez din Statele Unite, pictor a cărui metresă devenise, a fost achitată acum de jurații din Buffalo.

Neîndrăsnind să omoare chiar ea pe femeia pe care o ura violent, Lilac Jimmerson convinsese pe o bătrână din tribul ei, Wany Bowen, că d-na Marchand ar fi făcut farmece contra Indienilor din regiune; bătrâna, de bună credință, asasinase pe d-na Marchand cu lovituri de ciocan.

Procesul a fost de două ori întrerupt, Indiana având crize de tuberculoză, ceeace pare a fi influențat acum și verdictul juraților. Omorâtoarea Wany Bowen va fi internată într'un azil de nebuni.

D. Marchand a fost scos din cauză, Dar Indienii au contractat contra lui o ură sălbatecă, deoarece la proces el a declarat că n'a iubit-o niciodată pe Liliac Jimmerson și că a devenit amantul ei numai fiindcă Indiana, de care avea nevoe ca model, nu ar fi consimțit altfel să pozeze goală în fața lui.

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC*:

Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaș.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Ne pierdem mirosul!

S'a constatat că însușirile olfactive (de miros) scad foarte mult la persoanele consumatoare de condimente puternice (piper, ardei, etc), precum și la fumătorii pasionați.

Acelaș lucru se întâmplă și consumatorilor de cantități mari de ceai.

Monument lui Mozart

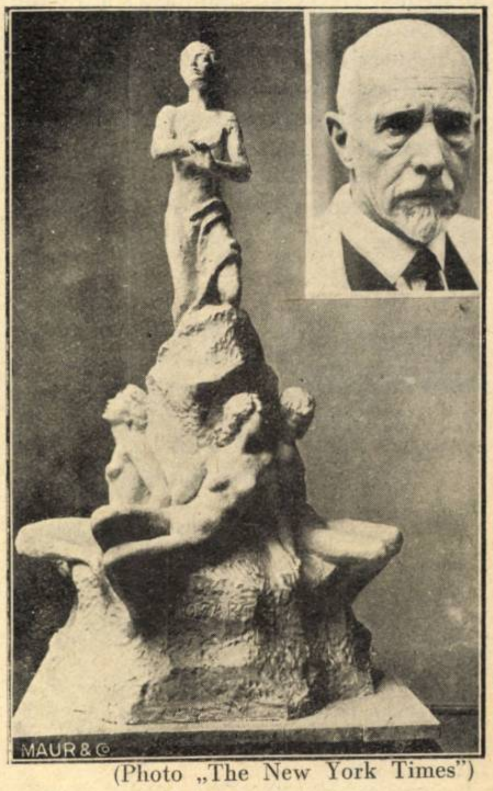

(Photo „The New York Times")

Proiectul de monument pentru Mozart, alcătuit de renumitul sculptor Fritz Klimsch și destinat orașului Salzburg. In vârf e figura genialului compozitor; pe soclu patru figuri reprezintând muzica lui Mozart. In colțul fotografiei noastre vedem pe sculptorul Fritz Klimsch.

Bucătării speciale pentru hrănirea șomerilor

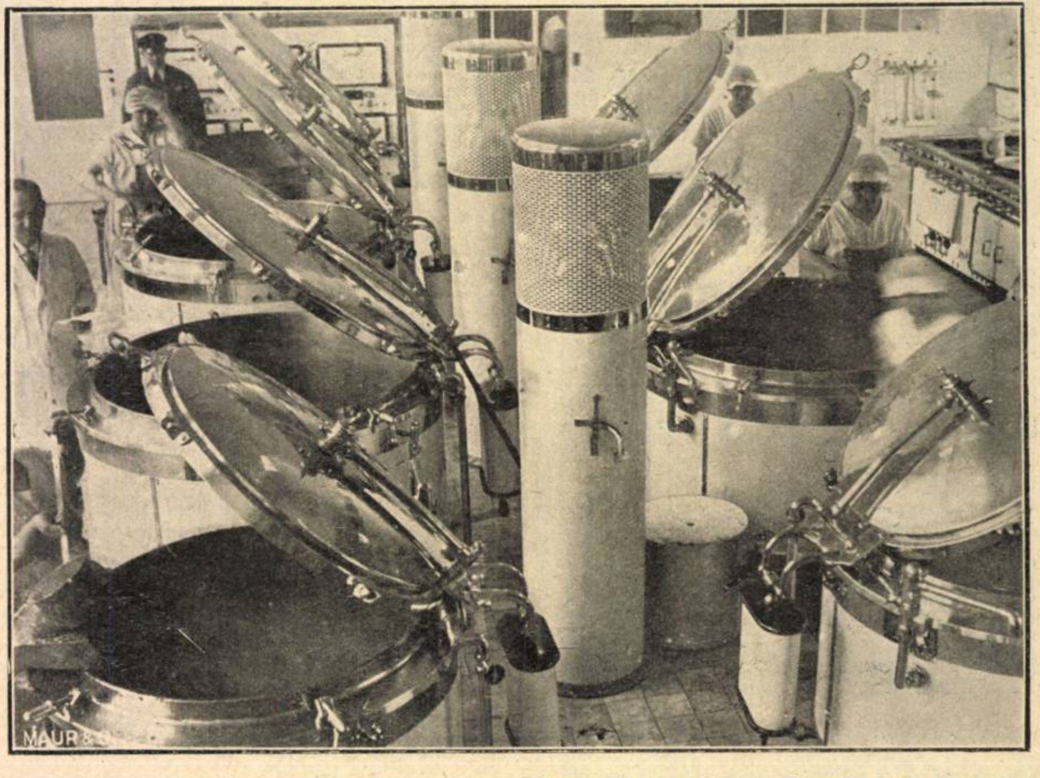

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Guvernul german a organizat, în unire cu industria și comerțul, o vastă acțiune de ajutorare a șomerilor, dându-le mâncare caldă, combustibil și îmbrăcăminte. La Berlin-Neukölln se află „bucătăria centrală" pentru șomeri. Bucătăriile, instalate foarte modern și funcționând cu electricitate, dau zilnic mâncare caldă unui număr de 7.000 de persoane. Iată sus una din aceste bucătării cu giganticele ei mașini electrice de gătit.

O bibliotecă de plăci

Se va înfiinţa în curând la Roma o discotecă (colecţie de discuri sau plăci de gramofon) a Statului italian.

Cele dintâi glasuri înregistrate vor fi cele ale regelui, ale prinţului moştenitor şi ale lui Mussolini.

O secţie specială va fi rezervată pentru înregistrarea cântecelor populare, a dialectelor şi a capodoperelor de muzică modernă.

Metodă nouă de „întinerire“

Un savant profesor al Universităţii din Bolonia, d. Cavazzi, a ţinut de curând la Societatea de Medicină din Paris, în faţa unui mare număr de medici, o curioasă conferinţă asupra curelor sale de întinerire.

Această tinereţe nouă se obţine cu injecţii subcutanate de hormoni luaţi din organele cele mai discrete ale animalelor. Cu particularitatea aceasta inedită, noua metodă diferă de celebra metodă a lui Voronoff, care se mulţumeşte, după cum se ştie, să ia dela maimuţe elementele care dau clientelei sale o fierbinţeală juvenilă.

Metoda lui Cavazzi a fost prezintată pentru prima oară, acum opt ani, la Bolonia. După aceia, savantul şi-a continuat lucrările în Franţa, la clinica din Ivry, unde zece bătrâni s'au supus experienţei sale, au recăpătat după douăzeci de zile de tratament o extraordinară vitalitate fizică şi sexuală, dedându-se la munci grele fără a simţi multă oboseală şi făcând marşuri lungi fără baston.

Mai mult: la bătrânii aceştia astfel trataţi, s'a constatat că hormonul are o acţiune excelentă asupra sistemului nervos şi asupra nutriţiei ţesuturilor.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia incordată de la inceput până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de infăptuire literară.

Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU“ S. A. Bucureşti

Doi „regi“ se consultă...

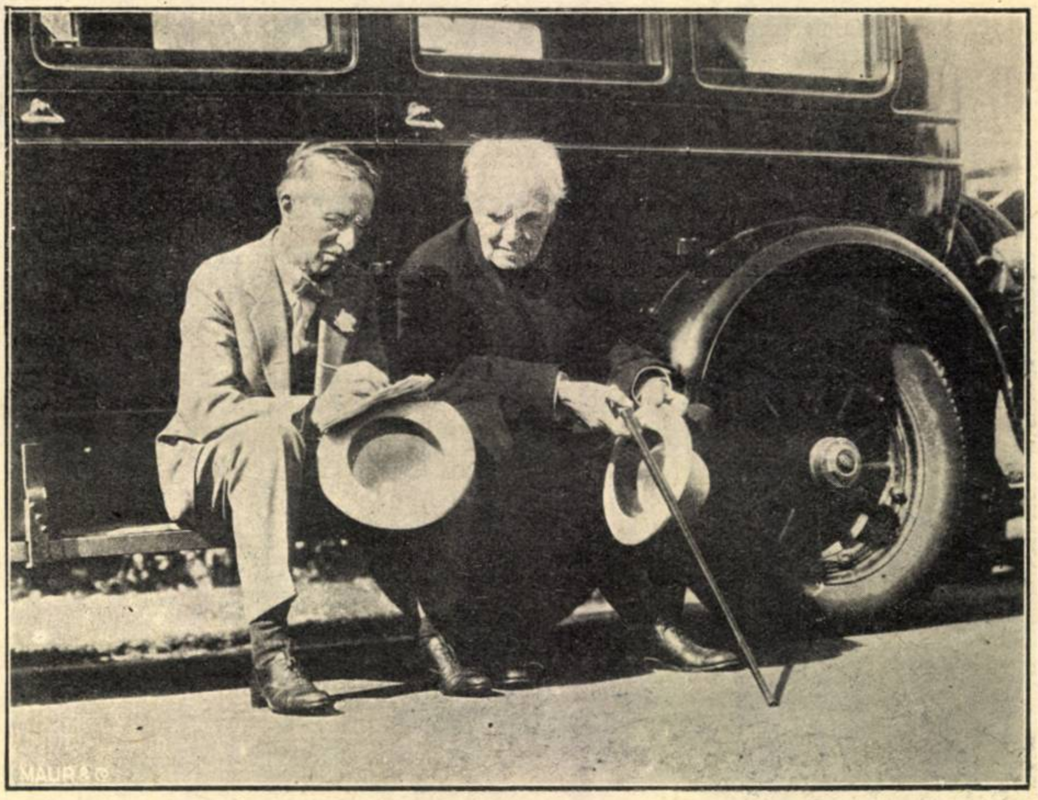

Thomas A. Edison, marele inventator american, şi Harvey Firestone, „regele cauciucului", au avut de curând la Miami o conferinţă asupra desvoltării plantaţiunilor de cauciuc din Florida. Şi conferinţa au ţinut'o, cum vedem aci, pe scara automobilului lui Firestone (în stânga).

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Automobil de uscat şi de apă

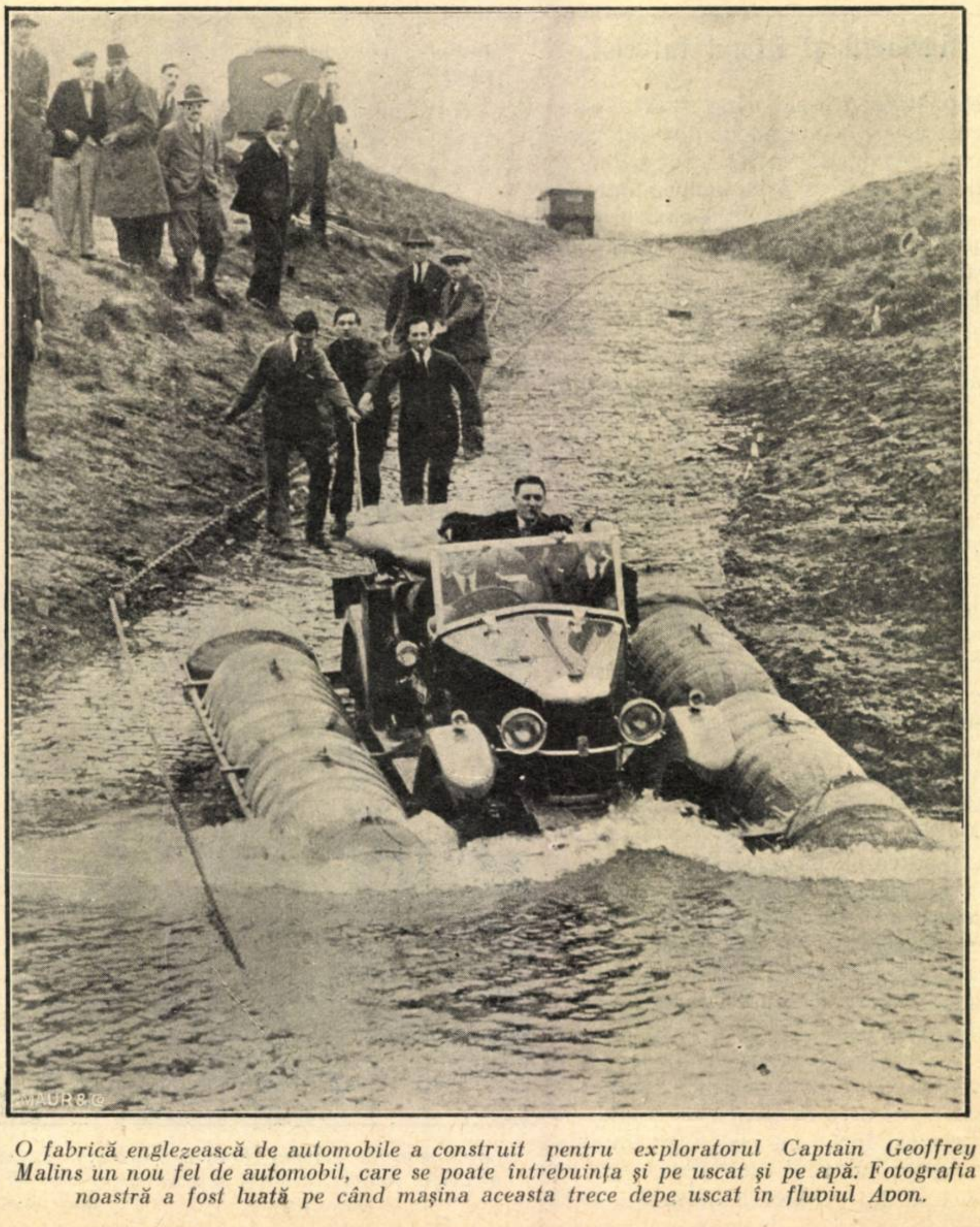

O fabrică englezească de automobile a construit pentru exploratorul Captain Geoffrey Malins un nou fel de automobil, care se poate întrebuinţa şi pe uscat şi pe apă. Fotografia noastră a fost luată pe când maşina aceasta trece depe uscat în fluviul Avon.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Atelier de filme sonore pe șine

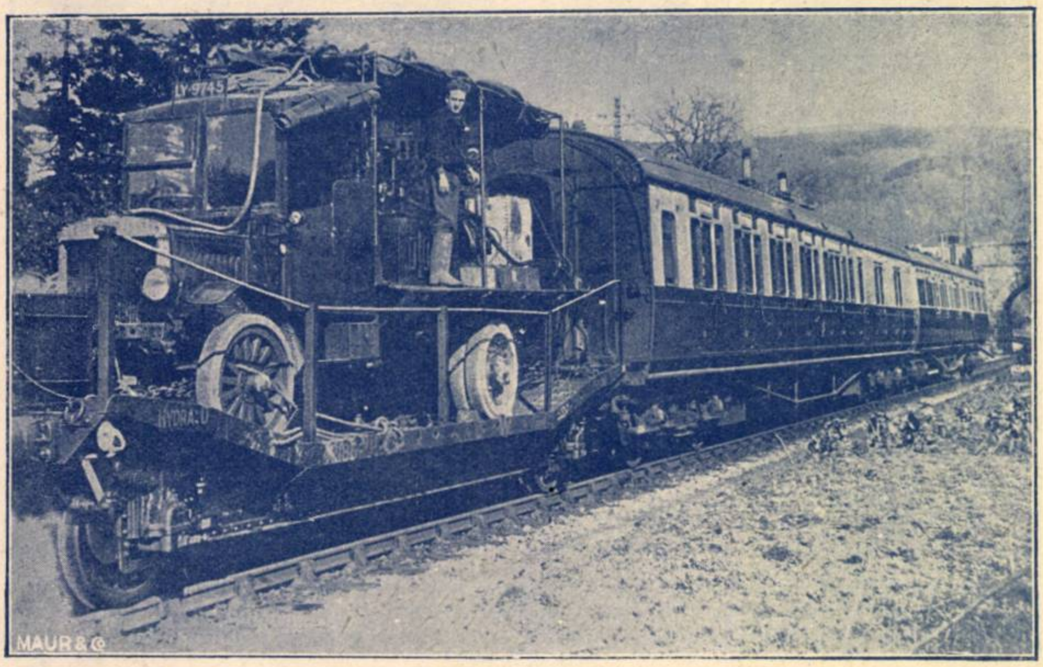

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un tren special al liniei de cale ferată Newton Abbot-Mortonhampstead (Anglia) a fost transformat în atelier rulant de filme sonore. Se turnează în plin mers al trenului cunoscutul roman „Câinele din Baskerville" de Conan Doyle. Fotografia noastră arată o parte a acestui atelier pe șine. Pe vagonul din față vedem instalațiile tehnice pentru filmul sonor.

Milioane de dolari

Casele americane de filme lucrează numai cu milioanele — și anume cu milioanele de dolari, — când își alcătuesc bugetul producției lor.

Astfel, una din ele a fixat 25 de milioane dolari — adică peste 4 miliarde de lei — pentru filmele ce le va face în acest an.

...O bagatelă!

D-ra... Charlie Chaplin

(Photo-exclusivitate Keystone)

Charlie Chaplin a dat o recepție la Londra, cu ocazia trecerei sale prin acel oraș, și unul din „numerele" de atracție ale seratei a fost apariția d-rei Eve Fulton într'o imitație a lui Chaplin.

Marinetti și filmul futurist

Din tinerețea sa, când fusese consacrat poet de marele public internațional, Marinetti, șeful futuriștilor italieni, a dedicat artei cinematografice spiritul său dinamic. Acum el preconizează principiile unei cinematografii futuriste.

Filmul futurist se întemeiază pe un profund fond intim, care revoluționează toată technica și toată teoria cinematografică. Scopul său: a se obține în cinema toate posibilitățile ce poate da: posibilități antiteatrale, antliterare, antidescriptive. Filmul trebue să dea sensații vii, imediate, dinamice, pline de mișcare (cinematografice).

Filmul fiind un amalgam de sensații, e evident că:

1. Filmul nu poate avea scenariu, ci doar o linie pur ideală;

2. Filmul trebue să fie sintetic; el trebue să prezinte deci numai elementele esențiale ale emoției. Elementul *om* trebue să-și piardă valoarea de protagonist, spre a trece în rândul unui obiect oarecare.

3. Deci, elementul *om* trebue să apară pe ecran ca element *forță* (masă), ca *element decorativ* (femee frumoasă), ca *element erotic* (corp). O dramă teatrală nu are ce căuta pe ecran. Faptul acesta cere desființarea vedetei, care e un element teatral prin excelență;

4. Desființarea subtitlurilor, de oarece orice element cu adevărat cinematografic posedă o forță de emoție atât de puternică, încât nu poate fi limitată cu vorbe: subtitlul unui film e egal cu a voi să dai explicația literară a unui tablou. Arta nu trebue explicată: *o simți;*

5. Lumina nu trebue să servească spre a lumina un subiect, ci trebue să-i dea o valoare emotivă.

Acestea sunt principiile cu care Futurist-Film a realizat primul film futurist: *Velocita* (Viteză).

Filmul acesta a fost definit de Marinetti: «cinema-cinematografic».

Tată și fiu: vedete de cinema

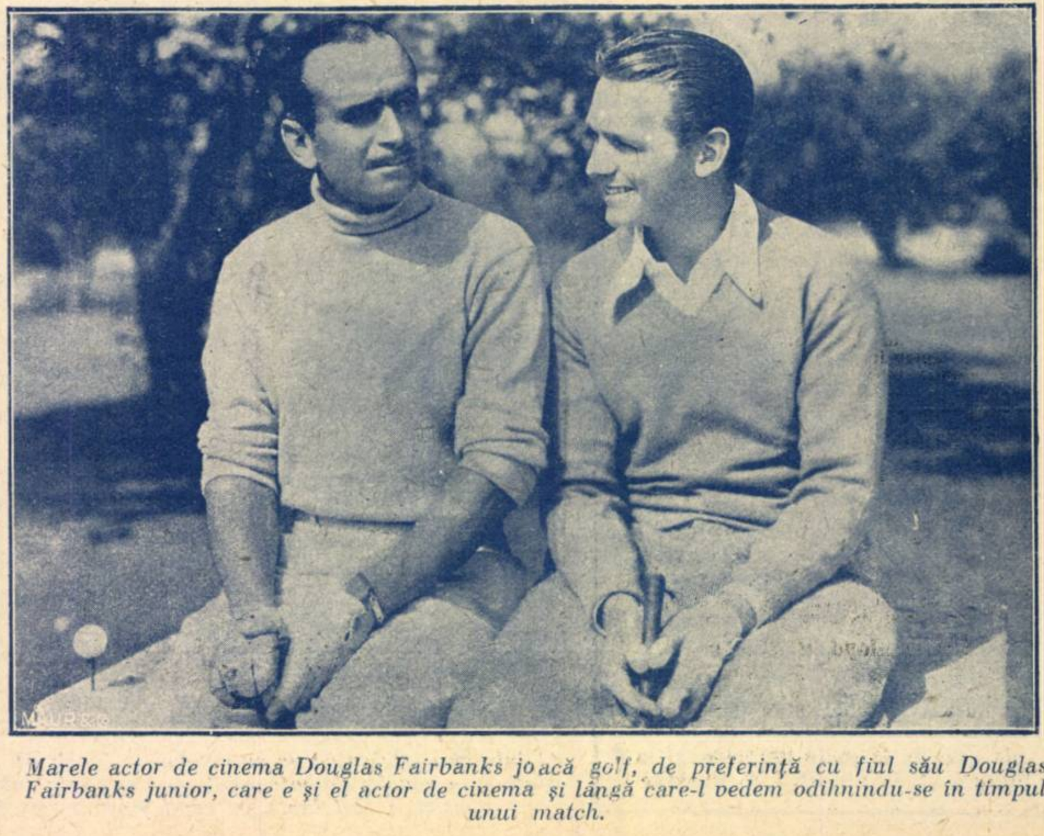

(Photo-exclusivitate Keystone)

Marele actor de cinema Douglas Fairbanks joacă golf, de preferință cu fiul său Douglas Fairbanks junior, care e și el actor de cinema și lângă care-l vedem odihnindu-se în timpul unui match.